

ADATH SHALOM TORAH

(Torah # 14251)

LEARNING AID

VA-YIKRA

TABLE OF CONTENTS

Va-yikra	2
Tzav	8
Sh'mini	13
Tazri-a.....	17
M'tzora.....	20
Aharei Mot	24
K'doshim	28
Emor.....	31
B'har.....	36
B'hukkotai	39

ויתן את הנפרת על הארץ מכלמועלה ויבא את
 הארץ אל המושכן וישם את פרכת המוסך
 ויסך על ארון העדות כאשר צוה יהוה אלהי
 מושיה ויתן את השילוח באהל
 מועד על ירך המושכן צפנה מוזוין לפרכת
 ויערך עליו ערך לזם לפני יהוה כאשר צוה
 יהוה את מושיה וישם את המנרה
 באהל מועד נכח השילוח על ירך המושכן נגנה
 ויעל הנרת לפני יהוה כאשר צוה יהוה אלהי
 מושיה וישם את מזבוח הזהב באהל
 מועד לפני הפרכת ויקטר עליו קטרת סמים
 כאשר צוה יהוה את מושיה וישם
 את מוסך הפתוח למושכן ואת מזבוח העולה
 שם פתח מושכן אהל מועד ויעל עליו אדת
 העולה ואת המזבחה כאשר צוה יהוה
 את מושיה וישם
 את הכיר בין אהל מועד ובין המזבוח וידתן
 עימה מים לרזזה ורזזו מומו מושיה ואהרן
 ובניו את ידיהם ואת רגליהם בבאם אל אהל
 מועד ובקרבתם אל המזבוח ירזזו כאשר צוה
 יהוה את מושיה ויקם את הזעיר
 סביב למושכן ולמזבוח ויתן את מוסך שער הזעור
 ויכל מושיה את המזבחה
 ויכס העיז את אהל מועד וכבוד יהוה בורא
 את המושכן ולא יכל מושיה לבוא אל אהל
 מועד כי שכן עליו העיז וכבוד יהוה בורא
 את המושכן ובהעלות העיז מועל המושכן יסעו
 בני ישראל בכר מוסעיהם ואם לא יעלה
 העיז ובא יסעו עד יום העלה הנסעין יהוה
 על המושכן יומם ואש תהיה לילה בו
 לעיני כל בית ישראל בכל מוסעיהם.

1:1 ויקרא אל-מִשֶׁה וידבר יהוה אליו מאהל
 מועד לאמר: 2 דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ
 אֲלֵהֶם אֲדָם כִּי־יִקְרִיב מִכֶּם קִרְבָּן לַיהוָה מִן־
 הַבְּהֵמָה מִן־הַבָּקָר וּמִן־הַצֹּאן תִּקְרִיבוּ אֶת־
 קִרְבַּנְכֶם: 3 אִם־עֹלָה קִרְבָּנוּ מִן־הַבָּקָר זָכָר
 תָּמִים יִקְרִיבוּ אֶל־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד יִקְרִיב אֹתוֹ
 לְרֹצְנוֹ לִפְנֵי יְהוָה: 4 וְסַמָּה יָדוּ עַל רֹאשׁ הָעֹלָה

ויקרא אל מושיה וידבר יהוה אליו מאהל
 מועד לאמר דבר אל בני ישראל ואמרת
 אליהם אדם כי יקריב מכם קרבן ליהוה בן
 בהמה מן הבקר ובן הצאן תקריבו את
 קרבנכם אם עולה קרבנו מן הבקר זכר
 תמים יקריבו אל פתח אהל מועד יקריבו אתו
 לרצנו לפני יהוה וסמך ידו על ראש העולה

וּנְרָצָה לוֹ לְכַפֵּר עָלָיו: 5 וְשִׁחַט אֶת־בֶּן הַבְּקָר לִפְנֵי
 יְהוָה וְהִקְרִיבוּ בְנֵי אֶהֱרֹן הַכֹּהֲנִים אֶת־הַדָּם
 וְזָרְקוּ אֶת־הַדָּם עַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב אֲשֶׁר־פָּתַח
 אֹהֶל מוֹעֵד: 6 וְהִפְשִׁיט אֶת־הָעֹלָה וְנָתַח אֹתָהּ
 לַנְּתֻחִיהָ: 7 וְנָתַנוּ בְנֵי אֶהֱרֹן הַכֹּהֲנִים אֵשׁ עַל־הַמִּזְבֵּחַ
 וְעָרְכוּ עֵצִים עַל־הָאֵשׁ: 8 וְעָרְכוּ בְּגֵי אֶהֱרֹן הַכֹּהֲנִים
 אֵת הַנְּתֻחִים אֶת־הַקָּרָאשׁ וְאֶת־הַפָּדָר עַל־
 הָעֵצִים אֲשֶׁר עַל־הָאֵשׁ אֲשֶׁר עַל־הַמִּזְבֵּחַ:

9 וְקָרְבוּ וְקָרְעוּ יִרְתָּץ בְּמַיִם וְהִקְטִיר הַכֹּהֵן

אֶת־הַכֹּל הַמִּזְבֵּחַהּ עֲלֶיהָ אִשֶׁה רִיחַ־נִיחֹחַ

לִיהוָה: {ס} 10 וְאִם־מִן־הַצֹּאן

קָרְבָנוּ מִן־הַשְּׂבִיבִים אוֹ מִן־הָעִזִּים לְעֹלָה זָכָר

תָּמִים יִקְרִיבֶנּוּ: 11 וְשִׁחַט אֹתוֹ עַל גֵּרֶף הַמִּזְבֵּחַ

צִפְנָה לִפְנֵי יְהוָה וְזָרְקוּ בְּנֵי אֶהֱרֹן הַכֹּהֲנִים אֶת־

דָּמוֹ עַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב: 12 וְנָתַח אֹתוֹ לַנְּתֻחִיו

וְאֶת־רֹאשׁוֹ וְאֶת־פָּדָרוֹ וְעָרָף הַכֹּהֵן אִתָּם עַל־

הָעֵצִים אֲשֶׁר עַל־הָאֵשׁ אֲשֶׁר עַל־הַמִּזְבֵּחַ: 13 וְהִקְרַב

וְהִקְרַעַם יִרְתָּץ בְּמַיִם וְהִקְרִיב הַכֹּהֵן אֶת־הַכֹּל

וְהִקְטִיר הַמִּזְבֵּחַהּ עֲלֶיהָ הוּא אִשֶׁה רִיחַ־נִיחֹחַ

לִיהוָה: {פ}

14 וְאִם מִן־הָעֹפֹף עֲלֶיהָ קָרְבָנוּ לִיהוָה וְהִקְרִיב מִן־

הַתְּרִים אוֹ מִן־בְּגֵי הַיּוֹנָה אֶת־קָרְבָנוֹ: 15 וְהִקְרִיבוּ הַכֹּהֵן

אֶל־הַמִּזְבֵּחַ וּמָלַק אֶת־רֹאשׁוֹ וְהִקְטִיר הַמִּזְבֵּחַהּ

וְנִמְצָה דָּמוֹ עַל גֵּיר הַמִּזְבֵּחַ: 16 וְהִסִּיר אֶת־מְרָאָתוֹ

בְּנִצְתָהּ וְהִשְׁלִיךְ אֹתָהּ אֶצֶל הַמִּזְבֵּחַ לְדָמָהּ

אֶל־מְקוֹם הַדָּשָׁן: 17 וְשִׁפַּע אֹתוֹ בְּכַנְפָיו לֹא יִבְדִּיל

וְהִקְטִיר אֹתוֹ הַכֹּהֵן הַמִּזְבֵּחַהּ עַל־הָעֵצִים

אֲשֶׁר עַל־הָאֵשׁ עֲלֶיהָ הוּא אִשֶׁה רִיחַ־נִיחֹחַ

לִיהוָה: {ס} 2:1 וְנָפֵשׁ כִּי־תִקְרִיב קָרְבָנוּ

מִנְחָה לִיהוָה סֶלֶת יִהְיֶה קָרְבָנוּ וַיִּצַק עָלֶיהָ שֶׁמֶן

וְנָתַן עָלֶיהָ לְבֹנָה: 2 וְהִבִּיאָה אֶל־בְּגֵי אֶהֱרֹן הַכֹּהֲנִים

וְקָמַץ מִשֶּׁם מְלֹא קִמְצוֹ מִסֻּלְתָהּ וּמִשְׁמָנָהּ עַל

כָּל־לְבַנְתָּהּ וְהִקְטִיר הַכֹּהֵן אֶת־אֲזַנְתָּהּ הַמִּזְבֵּחַהּ

אִשֶׁה רִיחַ־נִיחֹחַ לִיהוָה: 3 וְהַנּוֹתְרֹת מִן־

הַמִּנְחָה לֹא־תִקְרַב וְלִבְגָיו קָדָשׁ קָדָשִׁים מֵאִשֵּׁי

יְהוָה: {ס} 4 וְכִי תִקְרַב קָרְבָנוּ מִנְחָה

מֵאִפֶּה תִגֹּר סֶלֶת חֲלוֹת מִצַּח בְּלוּלֹת בַּשֶּׁמֶן

וְרִקְיָקִי מִצֹּחַ מִשְׁתִּים בַּשֶּׁמֶן: {ס} 5 וְאִם־

מִנְחָה עַל־הַמִּחְבֵּת קָרְבָנוּ סֶלֶת בְּלוּלָהּ

בַּשֶּׁמֶן מִצָּה תִהְיֶה: 6 פְּתוֹת אֹתָהּ פְּתִים וַיִּצַקְתָּ

עָלֶיהָ שֶׁמֶן מִנְחָה הוּא: {ס} 7 וְאִם־

מִנְחַת מִרְזֻשֵׁת קָרְבָנוּ סֶלֶת בַּשֶּׁמֶן תַּעֲשֶׂה:

וּנְרָצָה לוֹ לְכַפֵּר עָלָיו וּשִׁחַט אֶת בֶּן הַבְּקָר לִפְנֵי
 יְהוָה וְהִקְרִיבוּ בְנֵי אֶהֱרֹן הַכֹּהֲנִים אֶת הַדָּם
 וְזָרְקוּ אֶת הַדָּם עַל הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב אֲשֶׁר פָּתַח
 אֹהֶל מוֹעֵד וְהִפְשִׁיט אֶת הָעֹלָה וְנָתַח אֹתָהּ
 לַנְּתֻחִיהָ וְנָתַנוּ בְנֵי אֶהֱרֹן הַכֹּהֲנִים אֵשׁ עַל הַמִּזְבֵּחַ
 וְעָרְכוּ עֵצִים עַל הָאֵשׁ וְעָרְכוּ בְּגֵי אֶהֱרֹן הַכֹּהֲנִים
 אֵת הַנְּתֻחִים אֶת הַקָּרָאשׁ וְאֵת הַפָּדָר עַל
 הָעֵצִים אֲשֶׁר עַל הָאֵשׁ אֲשֶׁר עַל הַמִּזְבֵּחַ
 וְקָרְבוּ וְקָרְעוּ יִרְתָּץ בְּמַיִם וְהִקְטִיר הַכֹּהֵן
 אֶת הַכֹּל הַמִּזְבֵּחַהּ עֲלֶיהָ אִשֶׁה רִיחַ־נִיחֹחַ
 לִיהוָה

וְאִם מִן הַצֹּאן קָרְבָנוּ מִן הַשְּׂבִיבִים אוֹ מִן הָעִזִּים לְעֹלָה זָכָר
 תָּמִים יִקְרִיבוּ וְשִׁחַט אֹתוֹ עַל גֵּרֶף הַמִּזְבֵּחַ
 צִפְנָה לִפְנֵי יְהוָה וְזָרְקוּ בְנֵי אֶהֱרֹן הַכֹּהֲנִים אֶת
 דָּמוֹ עַל הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב וְנָתַח אֹתוֹ לַנְּתֻחִיו
 וְאֶת רֹאשׁוֹ וְאֶת פָּדָרוֹ וְעָרָף הַכֹּהֵן אִתָּם עַל
 הָעֵצִים אֲשֶׁר עַל הָאֵשׁ אֲשֶׁר עַל הַמִּזְבֵּחַ וְהִקְרַב
 וְהִקְרַעַם יִרְתָּץ בְּמַיִם וְהִקְרִיב הַכֹּהֵן אֶת הַכֹּל
 וְהִקְטִיר הַמִּזְבֵּחַהּ עֲלֶיהָ הוּא אִשֶׁה רִיחַ־נִיחֹחַ
 לִיהוָה

וְאִם מִן הָעֹפֹף עֲלֶיהָ קָרְבָנוּ לִיהוָה וְהִקְרִיב מִן
 הַתְּרִים אוֹ מִן בְּגֵי הַיּוֹנָה אֶת קָרְבָנוֹ וְהִקְרִיבוּ הַכֹּהֵן
 אֶל הַמִּזְבֵּחַ וּמָלַק אֶת רֹאשׁוֹ וְהִקְטִיר הַמִּזְבֵּחַהּ
 וְנִמְצָה דָּמוֹ עַל גֵּיר הַמִּזְבֵּחַ וְהִסִּיר אֶת מְרָאָתוֹ
 בְּנִצְתָהּ וְהִשְׁלִיךְ אֹתָהּ אֶצֶל הַמִּזְבֵּחַ קְדָמוֹת
 אֶל מְקוֹם הַדָּשָׁן וּשִׁפַּע אֹתוֹ בְּכַנְפָיו לֹא יִבְדִּיל
 וְהִקְטִיר אֹתוֹ הַכֹּהֵן הַמִּזְבֵּחַהּ עַל הָעֵצִים
 אֲשֶׁר עַל הָאֵשׁ עֲלֶיהָ הוּא אִשֶׁה רִיחַ־נִיחֹחַ
 לִיהוָה

וְנִפְשֵׁי כִי תִקְרִיב קָרְבָנוּ מִנְחָה לִיהוָה סֶלֶת יִהְיֶה קָרְבָנוּ וַיִּצַק עָלֶיהָ שֶׁמֶן
 וְנָתַן עָלֶיהָ לְבֹנָה וְהִבִּיאָה אֶל בְּגֵי אֶהֱרֹן הַכֹּהֲנִים
 וְקָמַץ מִשֶּׁם מִכֹּל קִמְצוֹ מִסֻּלְתָהּ וּמִשְׁמָנָהּ עַל
 כָּל לְבַנְתָּהּ וְהִקְטִיר הַכֹּהֵן אֶת אֲזַנְתָּהּ הַמִּזְבֵּחַהּ
 אִשֶׁה רִיחַ־נִיחֹחַ לִיהוָה וְהַנּוֹתְרֹת מִן
 הַמִּנְחָה לֹא־תִקְרַב וְלִבְגָיו קָדָשׁ קָדָשִׁים מֵאִשֵּׁי
 יְהוָה וְכִי תִקְרַב קָרְבָנוּ מִנְחָה מֵאִפֶּה תִגֹּר סֶלֶת חֲלוֹת מִצַּח בְּלוּלֹת בַּשֶּׁמֶן
 וְרִקְיָקִי מִצֹּחַ מִשְׁתִּים בַּשֶּׁמֶן מִנְחָה עַל הַמִּחְבֵּת קָרְבָנוּ סֶלֶת בְּלוּלָהּ
 בַּשֶּׁמֶן מִצָּה תִהְיֶה פְּתוֹת אֹתָהּ פְּתִים וַיִּצַקְתָּ עָלֶיהָ שֶׁמֶן מִנְחָה הוּא
 מִנְחַת מִרְזֻשֵׁת קָרְבָנוּ סֶלֶת בַּשֶּׁמֶן תַּעֲשֶׂה:

8 והבאת את המנחה אשר יעשה מאלה ליהנה
 והקריבה אלהיהם והגישה אלה המזבחים: 9 והרים
 הפה מן המנחה את-אזכרתה והקטיר המזבחה
 אשה ריח ניחח ליהנה: 10 והנותר מן המנחה
 לאהרו ולבגיו קדש קדשים מאשי יהנה:
 11 כל המנחה אשר תקריבו ליהנה לא תעשה
 חמץ כי כל-שאר וכל-דבש לא-תקטירו ממנו
 אשה ליהנה: 12 קרבן ראשית תקריבו אתם ליהנה
 ואלה המזבחים לא-יעלו לריח ניחח: 13 וכל-
 קרבן מנסחה במלח תמלח ולא תשפית
 מלח ברית אלקיך מעל מנסחה על כל-קרבנה
 תקריב מלח: {ס} 14 ואם-
 תקריב מנתת בפורים ליהנה אביב קלוי באש
 גרש פרמל תקריב את מנתת בפנריה: 15 ונתת
 עליה שמן ושמת עליה לבנה מנחה הוא:
 16 והקטיר הפה את-אזכרתה מגרשה ומשמנה
 על כל-לבנתה אשה ליהנה: {פ} 3:1
 ואם-זבח שלמים קרבנו אם מן-הבקר הוא
 מקריב אם-זכר אם-נקבה תמים יקריבנו לפני
 יהנה: 2 וסמד ידו על-ראש קרבנו ושחטו פתח אהל
 מועד וזרקו בני אהרן הפהגים את-הדם על-
 המזבח סביב: 3 והקריב מזבח השלמים אשה
 ליהנה את-החלב המכסה את-הקרב ואת כל-
 החלב אשר על-הקרב: 4 ואת שתי הפלית ואת-
 החלב אשר עלהו אשר על-הפסלים ואת-
 היתרת על-הפכד על-הפלית וסירנה:
 5 והקטירו אתו בגי-אהרן המזבחה על-העלה
 אשר על-העצים אשר על-האש אשה ריח
 ניחח ליהנה:
 6 ואם-מזבח זבח שלמים ליהנה
 זכר או נקבה תמים יקריבנו: 7 אם-גשב הוא-
 מקריב את-קרבנו והקריב אתו לפני יהנה:
 8 וסמד את-ידו על-ראש קרבנו ושחט אתו
 לפני אהל מועד וזרקו בני אהרן את-דמו
 על-המזבח סביב: 9 והקריב מזבח השלמים
 אשה ליהנה חלב האליה תמימה לעמת
 העצה וסירנה ואת-החלב המכסה את-
 הקרב ואת כל-החלב אשר על-הקרב: 10 ואת
 שתי הפלית ואת-החלב אשר עלהו אשר
 על-הפסלים ואת-היתרת על-הפכד על-
 הפלית וסירנה: 11 והקטירו הפה המזבחה
 לקח אשה ליהנה:

והבאת את המנחה אשר יעשה מאלה ליהנה
 והקריבה אל הכהן והגישה אל המזבוח והרים
 הפה מן המנחה את אזכרתה והקטיר המזבוח
 אשה ריח ניחח ליהנה והנותר מן המנחה
 לאהרו ולבגיו קדש קדשים מאשי יהנה
 כל המנחה אשר תקריבו ליהנה לא תעשה
 חמץ כי כל שאר וכל דבש לא תקטירו ממנו
 אשה ליהנה קרבן ראשית תקריבו אתם ליהנה
 ואם המזבוח לא יעלו לריח ניחח וכל
 קרבן מנסחה במלח המלח ולא תשפית
 מלח ברית אלקיך מעל מנסחה על כל קרבן
 הקריב מלח
 תקריב מנחת פורים ליהנה אביב קלוי באש
 גרש כרמל תקריב את מנחת פנריה ונתת
 עליה שמן ושמת עליה לבנה מנחה הוא
 והקטיר הכהן את אזכרתה מגרשה ומשמנה
 על כל לבנתה אשה ליהנה
 ואם זבח שלמים קרבנו אם מן הבקר הוא
 מקריב אם זכר אם נקבה תמים יקריבנו לפני
 יהנה וסמד ידו על ראש קרבנו ושחטו פתח אהל
 מועד וזרקו בני אהרן הפהגים את הדם על
 המזבח סביב והקריב מזבח השלמים אשה
 ליהנה את החלב המכסה את הקרב ואת כל
 החלב אשר על הקרב ואת שתי הפלית ואת
 החלב אשר עלהו אשר על הפסלים ואת
 היתרת על הכבד על הפלית וסירנה
 והקטירו אתו בני אהרן המזבוח על העלה
 אשר על העצים אשר על האש אשה ריח
 ניחח ליהנה
 ואם מן המזבח זבח שלמים ליהנה
 זכר או נקבה תמים יקריבנו אם גשב הוא
 מקריב את קרבנו והקריב אתו לפני יהנה
 וסמד את ידו על ראש קרבנו ושחט אתו
 לפני אהל מועד וזרקו בני אהרן את דמו
 על המזבח סביב והקריב מזבח השלמים
 אשה ליהנה חלב האליה תמימה לעמת
 העצה וסירנה ואת החלב המכסה את
 הקרב ואת כל החלב אשר על הקרב ואת
 שתי הפלית ואת החלב אשר עלהו אשר
 על הפסלים ואת היתרת על הכבד על
 הפלית וסירנה והקטירו הכהן המזבוח
 לקח אשה ליהנה

15 וְסָמְכוּ זָקְנֵי הָעֵדָה אֶת־יְדֵיהֶם עַל־רֹאשׁ הַפָּר לִפְנֵי יְהוָה וְשָׁתַט אֶת־הַפָּר לִפְנֵי יְהוָה: 16 וְהִבִּיא הַכֹּהֵן הַמְּשִׁיחַ מִדָּם הַפָּר אֶל־אֹהֶל מוֹעֵד: 17 וְטָבַל הַכֹּהֵן אֶצְבָּעוֹ מִן־הַדָּם וְהִזָּה שְׂבַע פְּעָמִים לִפְנֵי יְהוָה אֶת פְּגַי הַפָּרֶכֶת: 18 וּמִן־הַדָּם יִתֵּן עַל־קַרְנֹת הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר לִפְנֵי יְהוָה אֲשֶׁר בְּאֹהֶל מוֹעֵד וְאֶת כָּל־הַדָּם יִשְׁפֹּךְ אֶל־יְסוֹד מִזְבַּח הָעֹלָה אֲשֶׁר־פָּתַח אֹהֶל מוֹעֵד: 19 וְאֶת כָּל־חֻלְבּוֹ יָרִים מִמֶּנּוּ וְהִקְטִיר הַמִּזְבֵּחַ: 20 וְעָשָׂה לָפָר כַּאֲשֶׁר עָשָׂה לָפָר הַחֲטָאתָן כִּי יַעֲשֶׂה־לּוֹ וְכַפֵּר עֲלֵהֶם הַכֹּהֵן וּבִגְדָתוֹ יִבְרַח אֶת־הַפָּר אֶל־מַחֲוִיל לַמַּחֲנֶה וְשָׂרַף אֹתוֹ כַּאֲשֶׁר שָׂרַף אֶת הַפָּר הַרְּאשׁוֹן חֲטָאת הַקֹּהֵל הוּא:

22 אֲשֶׁר נִשְׂיָא יַחֲטָא וְעָשָׂה אֶחָת מִכָּל־מִצְוֹת יְהוָה אֲלֵהֶיו אֲשֶׁר לֹא־תַעֲשֶׂינָהּ בְּשִׁגְגָה וְאִשָּׁם: 23 אִו־הוֹדַע אֵלָיו חֲטָאתוֹ אֲשֶׁר חָטָא בָּהּ וְהִבִּיא אֶת־קֶרְבָּנוֹ שְׁעִיר עִזִּים זָכָר תָּמִים: 24 וְסָמַךְ יָדוֹ עַל־רֹאשׁ הַשְּׁעִיר וְשָׁתַט אֹתוֹ בְּמָקוֹם אֲשֶׁר יִשְׁתַּט אֶת־הָעֹלָה לִפְנֵי יְהוָה חֲטָאת הוּא: 25 וְלָקַח הַכֹּהֵן מִדָּם הַחֲטָאת בְּאֶצְבָּעוֹ וְנָתַן עַל־קַרְנֹת מִזְבַּח הָעֹלָה וְאֶת־דָּמֹו יִשְׁפֹּךְ אֶל־יְסוֹד מִזְבַּח הָעֹלָה: 26 וְאֶת־כָּל־חֻלְבּוֹ יִקְטִיר הַמִּזְבֵּחַ כַּחֲלָב זָבַח הַשְּׁלָמִים וְכַפֵּר עָלָיו הַכֹּהֵן מִחֲטָאתוֹ וּבִגְדָתוֹ יִבְרַח לְוֹ:

27 וְאִם־גִּפְשׁ אֶחָת חָטָא בְּשִׁגְגָה מֵעַם הָאָרֶץ בְּעִשְׂתָּהּ אֶחָת מִמִּצְוֹת יְהוָה אֲשֶׁר לֹא־תַעֲשֶׂינָהּ וְאִשָּׁם: 28 אִו הוֹדַע אֵלָיו חֲטָאתוֹ אֲשֶׁר חָטָא וְהִבִּיא קֶרְבָּנוֹ שְׁעִירֵת עִזִּים תָּמִימָה נְקִיָּה עַל־חֲטָאתוֹ אֲשֶׁר חָטָא: 29 וְסָמַךְ אֶת־יָדוֹ עַל רֹאשׁ הַחֲטָאת וְשָׁחַט אֶת־הַחֲטָאת בְּמָקוֹם הָעֹלָה: 30 וְלָקַח הַכֹּהֵן מִדָּמָהּ בְּאֶצְבָּעוֹ וְנָתַן עַל־קַרְנֹת מִזְבַּח הָעֹלָה וְאֶת־כָּל־דָּמָהּ יִשְׁפֹּךְ אֶל־יְסוֹד הַמִּזְבֵּחַ: 31 וְאֶת־כָּל־חֻלְבֵּיהָ יִסִּיר כַּאֲשֶׁר הוֹסֵר חֻלְבֵי־זָבַח הַשְּׁלָמִים וְהִקְטִיר הַכֹּהֵן הַמִּזְבֵּחַ לָרִיחַ נִיחַח לַיהוָה וְכַפֵּר עָלָיו הַכֹּהֵן וּבִגְדָתוֹ יִבְרַח לְוֹ:

32 וְאִם־כֹּהֵן יִבִּיא קֶרְבָּנוֹ לַחֲטָאת נְקִיָּה תָּמִימָה בְּיָאָנָה: 33 וְסָמַךְ אֶת־יָדוֹ עַל רֹאשׁ הַחֲטָאת וְשָׁחַט אֹתָהּ לַחֲטָאת בְּמָקוֹם אֲשֶׁר יִשְׁחַט אֶת־הָעֹלָה: 34 וְלָקַח הַכֹּהֵן מִדָּם הַחֲטָאת בְּאֶצְבָּעוֹ וְנָתַן עַל־קַרְנֹת מִזְבַּח הָעֹלָה וְאֶת־כָּל־דָּמָהּ יִשְׁפֹּךְ אֶל־יְסוֹד הַמִּזְבֵּחַ: 35 וְאֶת־כָּל־חֻלְבֵּיהָ יִסִּיר כַּאֲשֶׁר יוֹסֵר חֻלְבֵי־הַשְּׁלָמִים

וּסְמָכוּ זָקְנֵי הָעֵדָה אֶת יְדֵיהֶם עַל רֹאשׁ הַפָּר כַּפְּנֵי יְהוָה וְשִׁיחַט אֶת הַפָּר לִפְנֵי יְהוָה וְהִבִּיא הַכֹּהֵן הַמְּשִׁיחַ מִדָּם הַפָּר אֶל אֹהֶל מוֹעֵד וְטָבַל הַכֹּהֵן אֶצְבָּעוֹ מִן הַדָּם וְהִזָּה שְׂבַע פְּעָמִים לִפְנֵי יְהוָה אֶת פְּנֵי הַפָּרֶכֶת וּבִזְוֹן הַדָּם יִתֵּן עַל־קַרְנֹת הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר לִפְנֵי יְהוָה אֲשֶׁר בְּאֹהֶל מוֹעֵד וְאֶת כָּל הַדָּם יִשְׁפֹּךְ אֶל יְסוֹד מִזְבֵּחַ הָעֹלָה אֲשֶׁר פָּתַח אֹהֶל מוֹעֵד וְאֶת כָּל חֻלְבּוֹ יָרִים מִמֶּנּוּ וְהִקְטִיר הַמִּזְבֵּחַ וְעָשָׂה כַּפָּר כַּאֲשֶׁר עָשָׂה לַפָּר הַחֲטָאתָן כִּי יַעֲשֶׂה־לּוֹ וְכַפֵּר עֲלֵהֶם הַכֹּהֵן וּבִגְדָתוֹ יִבְרַח אֶת הַפָּר אֶל מַחֲוִיל לַמַּחֲנֶה וְשָׂרַף אֹתוֹ כַּאֲשֶׁר שָׂרַף אֶת הַפָּר הַרְּאשׁוֹן חֲטָאת הַקֹּהֵל הוּא

אֲשֶׁר נִשְׂיָא יַחֲטָא וְעָשָׂה אֶחָת מִכָּל מִצְוֹת יְהוָה אֲלֵהֶיו אֲשֶׁר לֹא תַעֲשֶׂינָהּ בְּשִׁגְגָה וְאִשָּׁם אוֹ הוֹדַע אֵלָיו חֲטָאתוֹ אֲשֶׁר חָטָא בָּהּ וְהִבִּיא אֶת קֶרְבָּנוֹ שְׁעִיר עִזִּים זָכָר תָּמִים וּסָמַךְ יָדוֹ עַל רֹאשׁ הַשְּׁעִיר וְשִׁיחַט אֹתוֹ בְּמָקוֹם אֲשֶׁר יִשְׁחַט אֶת הָעֹלָה לִפְנֵי יְהוָה חֲטָאת הוּא וְלָקַח הַכֹּהֵן מִדָּם הַחֲטָאת בְּאֶצְבָּעוֹ וְנָתַן עַל־קַרְנֹת מִזְבֵּחַ הָעֹלָה וְאֶת דָּמוֹ יִשְׁפֹּךְ אֶל יְסוֹד מִזְבֵּחַ הָעֹלָה וְאֶת כָּל חֻלְבּוֹ יִקְטִיר הַמִּזְבֵּחַ כַּחֲלָב זָבַח הַשְּׁלָמִים וְכַפֵּר עָלָיו הַכֹּהֵן מִחֲטָאתוֹ וּבִגְדָתוֹ יִבְרַח לְוֹ

וְאִם נִפְשׁ אֶחָת חָטָא בְּשִׁגְגָה מֵעַם הָאָרֶץ בְּעִשְׂתָּהּ אֶחָת מִכָּל מִצְוֹת יְהוָה אֲשֶׁר לֹא תַעֲשֶׂינָהּ וְאִשָּׁם אוֹ הוֹדַע אֵלָיו חֲטָאתוֹ אֲשֶׁר חָטָא וְהִבִּיא קֶרְבָּנוֹ שְׁעִירֵת עִזִּים תָּמִימָה נְקִיָּה עַל חֲטָאתוֹ אֲשֶׁר חָטָא וּסָמַךְ אֶת יָדוֹ עַל רֹאשׁ הַחֲטָאת וְשִׁיחַט אֶת הַחֲטָאת בְּמָקוֹם הָעֹלָה וְלָקַח הַכֹּהֵן מִדָּמָהּ בְּאֶצְבָּעוֹ וְנָתַן עַל קַרְנֹת מִזְבֵּחַ הָעֹלָה וְאֶת כָּל דָּמָהּ יִשְׁפֹּךְ אֶל יְסוֹד מִזְבֵּחַ הָעֹלָה וְאֶת כָּל חֻלְבֵּיהָ יִסִּיר כַּאֲשֶׁר הוֹסֵר חֻלְבֵי מוֹעֵל זָבַח הַשְּׁלָמִים וְהִקְטִיר הַכֹּהֵן הַמִּזְבֵּחַ לָרִיחַ נִיחַח לַיהוָה וְכַפֵּר עָלָיו הַכֹּהֵן וּבִגְדָתוֹ יִבְרַח לְוֹ

וְאִם כֹּהֵן יִבִּיא קֶרְבָּנוֹ לַחֲטָאת נְקִיָּה תָּמִימָה יִבִּיאָהּ וּסָמַךְ אֶת יָדוֹ עַל רֹאשׁ הַחֲטָאת וְשִׁיחַט אֹתָהּ לַחֲטָאת בְּמָקוֹם אֲשֶׁר יִשְׁחַט אֶת הָעֹלָה וְלָקַח הַכֹּהֵן מִדָּם הַחֲטָאת בְּאֶצְבָּעוֹ וְנָתַן עַל קַרְנֹת מִזְבֵּחַ הָעֹלָה וְאֶת כָּל דָּמָהּ יִשְׁפֹּךְ אֶל יְסוֹד מִזְבֵּחַ הָעֹלָה וְאֶת כָּל חֻלְבֵּיהָ יִסִּיר כַּאֲשֶׁר יוֹסֵר חֻלְבֵי הַשְּׁלָמִים

והקטיר הכהן אתם המזבחה על אשי יתה
 וכפר עליו הכהן על-חטאתו אשר-חטא
 ונסלח לו:

5:1 ונפש כי-תחטא ושמעה קול אלה והוא עד
 או ראה או גזע אם-לוא יגיד ונשא עונו: 2 או
 נפש אשר תגע בכל-דבר טמא או בנבלת חיה
 טמאה או בנבלת בהמה טמאה או בנבלת
 שרץ טמא ונעלם ממנו והוא טמא ואשם: 3 או
 כי יגע בטמאת אדם לכל טמאתו אשר
 יטמא בה ונעלם ממנו והוא גזע ואשם: 4 או
 נפש כי תשבע לבטא בשפתיים להרעו או
 להיטיב לכל אשר יבטא האדם בשבעה
 ונעלם ממנו והוא-גזע ואשם לאחת מאלה:

5 והינה כי-יאשם לאחת מאלה והתודה אשר
 חטא עליה: 6 והביא את-אשמו ליהוה על
 חטאתו אשר חטא נקבה מן-הצאן כשבה
 או-שעירת עזים לחטאת וכפר עליו הכהן
 מחטאתו: 7 ואם-לא תגיע ידו-די שיה והביא
 את-אשמו אשר חטא שתי תרים או-שני
 בני-יונה ליהוה אחד לחטאת ואחד לעלה:
 8 והביא אתם אל-הכהן והקריב את-אשר
 לחטאת ראשונה ומלק את-ראשו ממול

ערפו ולא יבדיל: 9 והיזה מדם החטאת על-קיר
 המזבח והנשאר בדם ימצה אל-יסוד המזבח
 חטאת הוא: 10 ואת-השני יעשה עלה כמשפט
 וכפר עליו הכהן מחטאתו אשר-חטא ונסלח
 לו:

11 ואם-לא תשיג ידו לשתי תרים
 או לשני בני-יונה והביא את-קרבנו אשר
 חטא עשירת האפה סלת לחטאת לא-ישים
 עליה שמן ולא-יתן עליה לבנה כי חטאת
 היא: 12 והביאה אל-הכהן וקמץ הכהן ממנה מנח
 קמצו את-אזפרתה והקטיר המזבחה על אשי
 יתה חטאת הוא: 13 וכפר עליו הכהן על-חטאתו
 אשר-חטא מאתת מאלה ונסלח לו והיתה
 לפהו כמנחה: 14 וידבר יתה

אלי-משה לאמר: 15 נפש כי-תמעל מעל וחסאה
 בשגגה מקדשי יתה והביא את-אשמו ליהוה
 איל תמים מן-הצאן בערפקו בסר-שקלים
 בשקל-הקדש לאשם: 16 ואת אשר חטא
 מן-הקדש ישלם ואת-חמישתו יוסף עליו
 ונתן אתו לפהו והכהן יכפר עליו באיל
 האשם ונסלח לו:

והקטיר הכהן אתם המזבחה על אשי יהוה
 וכפר עליו הכהן על חטאתו אשר חטא
 ונסלח לו

ונפש כי חטא ושמועה קול אלה והוא עד
 או ראה או ידע אם-לוא יגיד ונשא עונו או
 נפש אשר תגע בכל דבר טמא או בנבלת חיה
 טמאה או בנבלת בהמה טמאה או בנבלת
 שרץ טמא ונעלם ממנו והוא טמא ואשם או
 כי יגע בטמאת אדם לכל טמאתו אשר
 יטמא בה ונעלם ממנו והוא ידע ואשם או
 נפש כי תשבע לבטא בשפתיים להרע או
 להיטיב לכל אשר יבטא האדם בשבעה
 ונעלם ממנו והוא ידע ואשם לאחת מאלה
 והיה כי יאשם לאחת מאלה והתודה אשר
 חטא עליה והביא את אשמו ליהוה על
 חטאתו אשר חטא נקבה מן הצאן כשבה
 או שעירת עזים לחטאת וכפר עליו הכהן
 מחטאתו ואם לא תגיע ידו די שיה והביא
 את אשמו אשר חטא שתי תרים או שני
 בני יונה ליהוה אחד לחטאת ואחד לעלה
 והביא אתם אל הכהן והקריב את אשר
 לחטאת ראשונה ומלך את ראשו ממול
 ערפו ולא יבדיל והיזה מדם החטאת עלקיר
 המזבח והנשאר בדם ימצה אל יסוד המזבח
 חטאת הוא ואת השני יעשה עלה כמשפט
 וכפר עליו הכהן מחטאתו אשר חטא ונסלח
 לו ואם לא תשיג ידו לשתי תרים

או לשני בני יונה והביא את קרבנו אשר
 חטא עשירת האפה סלת לחטאת לא ישים
 עליה שמן ולא יתן עליה לבנה כי חטאת
 הוא והביאה אל הכהן וקמץ הכהן ממנה מנח
 קמצו את אזכרתה והקטיר המזבחה על אשי
 יהוה חטאת הוא וכפר עליו הכהן על חטאתו
 אשר חטא מאתת מאלה ונסלח לו והיתה
 לפהו כמנחה

וידבר יהוה
 אל משה לאמר נפש כי תמעל מעל וחטאה
 בשגגה מקדשי יהוה והביא את אשמו ליהוה
 איל תמים מן הצאן בערפקו בסר שקלים
 בשקל הקדש לאשם ואת אשר חטא
 מן הקדש ישלם ואת חמישתו יוסף עליו
 ונתן אתו לכהן והכהן יכפר עליו באיל
 האשם ונסלח לו

17 ואם נפש כי תחטא ועשתה אחת מכל מצות
יהיה אשר לא תעשינה ולא תדע ואשם ונשא
עונו: 18 והביא איל תמים מוהצאון בערקה לאשם
אלהפקו וכפר עליו הפהו על שגגתו אשר
שגג והוא לא ידע ונסלח לו: 19 אשם הוא אשם
אשם ליהוה:

20 וידבר יהוה אל משה לאמר: 21 נפש כי תחטא
ומעלה מעל ביהוה וכחש בעמיתו בפקדון
או בהשומת יד או בגזל או עשק את עמיתו
או מוצא אבדה וכחש בה ונשבע על שקר
על אחת מכל אשר יעשה האדם לחטא
בהנה והיה כי יחטא ואשם והשיב את הגזלה
אשר גזל או את העשק אשר עשק או את
הפקדון אשר הפקד אתו או את האבדה
אשר מוצא או מכל אשר ישבע עליו לשקר
ושלם אתו בראשו וחמשותיו יספ עליו לאשר
הוא לו ותננו ביום אשמתו ואת אשמו יביא
ליהוה איל תמים מוהצאון בערקה לאשם
אלהפקו: 26 וכפר עליו הפהו לפני יהוה
ונסלח לו על אחת מכל אשר יעשה לאשמה
בה:

6:1 וידבר יהוה אל משה לאמר: 2 צו את אהרן
ואת בניו לאמר זאת תורת העלה הוא העלה
על מוקדה על המזבח פלהלילה עד הפקר
ואש המזבח תוקד בו: 3 ולבש הכהן מדיו בד
ומכנסיו בד ולבש על בשרו והרים אדת
הדשן אשר תאכל האש את העלה על המזבח
ושמו אצל המזבח ופשיט את בגדיו ורבש
בגדים אחרים והוציא את הדשן אל מחוץ
למחנה אל מקום טהור: 5 והאש על המזבח
תוקד בו לא תקפה ובער עליה הפהו עצים
בפקר בפקר וערף עליה העלה והקטיר
עליה חלבי השלמים: 6 אש תמיד תוקד על
המזבח לא תקבה: 7 וזאת

תורת המנחה הקרב אתה בני אהרן לפני
יהוה אל לפני המזבח: 8 והרים ממנו בקמצו
מסלת המנחה ומשמנה ואת פלהלבנה
אשר על המנחה והקטיר המזבח ריח ניחח
אזפרתה ליהוה: 9 והנותרת ממנה יאכלו
אהרן ובניו מצות תאכל במקום קדש בחצר
אהל מועד יאכלוה: 10 לא תאפה חמץ חלקם
נתתי אתה מאשי קדש קדשים הוא כחטאת

ואם נפש כי תחטא ועשתה אחת מכל מצות
יהיה אשר לא תעשינה ולא ידע ואשם ונשא
עונו והביא איל תמים מוהצאון בערקה לאשם
אלהפקו וכפר עליו הכהן על שגגתו אשר
שגג והוא לא ידע ונסלח לו אשם הוא אשם
אשם ליהוה

וידבר יהוה אל משה לאמר נפש כי תחטא
ומעלה מעל ביהוה וכחש בעמיתו בפקדון
או בהשומת יד או בגזל או עשק את עמיתו
או מוצא אבדה וכחש בה ונשבע על שקר
על אחת מכל אשר יעשה האדם לחטא
בהנה והיה כי יחטא ואשם והשיב את הגזלה
אשר גזל או את העשק אשר עשק או את
הפקדון אשר הפקד אתו או את האבדה
אשר מוצא או מכל אשר ישבע עליו לשקר
ושלם אתו בראשו וחמשותיו יספ עליו לאשר
הוא לו ותננו ביום אשמתו ואת אשמו יביא
ליהוה איל תמים מוהצאון בערקה לאשם
אלהפקו וכפר עליו הכהן לפני יהוה
ונסלח לו על אחת מכל אשר יעשה לאשמה
בה

וידבר יהוה אל משה לאמר צו את אהרן
ואת בניו לאמר זאת תורת העלה הוא העלה
על מוקדה על המזבח כל הליכה עד הפקר
ואש המזבח תוקד בו ולבש הכהן מדיו בד
ומכנסיו בד ילבש על בשרו והרים אדת
הדשן אשר תאכל האש את העלה על המזבח
ושמו אצל המזבח ופשיט את בגדיו ורבש
בגדים אחרים והוציא את הדשן אל מחוץ
למחנה אל מקום טהור והאש על המזבח
תוקד בו לא תכבה ובער עליה הכהן עצים
בפקר בפקר וערף עליה העלה והקטיר
עליה חלבי השלמים אש תמיד תוקד על
המזבח לא תקבה

וזאת תורת המנחה הקרב אתה בני אהרן לפני
יהוה אל לפני המזבח והרים ממנו בקמצו
מסלת המנחה ומשמנה ואת כל הלבנה
אשר על המנחה והקטיר המזבח ריח ניחח
אזפרתה ליהוה והנותרת ממנה יאכלו
אהרן ובניו מצות תאכל במקום קדש בחצר
אהל מועד יאכלוה לא תאפה חמץ חלקם
נתתי אתה מאשי קדש קדשים הוא כחטאת

וכאשם: 11 פֶּל־זָכַר בְּבִנְי אֶהְרֹן יֵאכְלֶנָה חֹק
 עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם מֵאִשֵּׁי יְהוָה כֹּל אֲשֶׁר־יִגַע
 בָּהֶם יִקְדָּשׁ:
 12 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: 13 זֶה קָרְבַן אֶהְרֹן
 וּבְנָיו אֲשֶׁר־יִקְרִיבוּ לַיהוָה בְּיוֹם הַמִּשְׁחָה אֹתוֹ
 עֲשִׂירַת הָאָפֶה סֶלֶת מִנְחָה תְּמִיד מִחֲצִיתָהּ
 בַּבֶּקֶר וּמִחֲצִיתָהּ בָּעֶרֶב: 14 עַל־מִחְבַּת בַּשֶּׁמֶן
 תַּעֲשֶׂה מִרְבֶּכֶת תְּבִיאָנָה תְּפִינֵי מִנְחַת פְּתִים
 תִּקְרִיב רִיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה וְהִכְהֵן הַמּוֹשִׁיחַ
 תֹּחֲתָיו מִבְּנָיו יַעֲשֶׂה אֹתָהּ חֹק עוֹלָם לַיהוָה
 כְּכִלֵּי תִקְטֹר וְכֹל מִנְחַת כֹּהֵן כְּכִלֵּי תִהְיֶה
 לֹא תֵאָכֵל:
 17 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: 18 דִּבַּר אֶל־אֶהְרֹן
 וְאֶל־בְּנָיו לֵאמֹר זֹאת תֹּנֶת הַחֲטָאת בַּמָּקוֹם
 אֲשֶׁר תִּשְׁחֹט הָעֵלָה תִשְׁחֹט הַחֲטָאת לִפְנֵי
 יְהוָה קֹדֶשׁ קֹדָשִׁים הוּא: 19 הִפְתֹּן הַמִּחְטָא
 אֹתָהּ יֵאכְלֶנָה בַּמָּקוֹם קֹדֶשׁ תֵּאָכֵל בַּחֲצֵר
 אֹהֶל מוֹעֵד: 20 כֹּל אֲשֶׁר־יִגַע בַּבְּשָׂרָה יִקְדָּשׁ
 וְאֲשֶׁר יִגַּע מִדָּמָה עַל־הַפֶּגֶד אֲשֶׁר יִגַּע עָלֶיהָ
 תִכַּבֵּס בַּמָּקוֹם קֹדֶשׁ: 21 וְכִלְי־תֹרֵשׁ אֲשֶׁר תִּבְשַׁל־
 בּוֹ יִשְׂבֹר וְאִם־בְּכִלֵי נְחֹשֶׁת בִּשְׁלָה וּמִרְקַ
 וְשֹׁטֵף בַּמַּיִם: 22 פֶּל־זָכַר בַּכֹּהֲנִים יֵאכְל אֹתָהּ
 קֹדֶשׁ קֹדָשִׁים הוּא: 23 וְכֹל־חֲטָאת אֲשֶׁר יוֹבֵא
 מִדָּמָה אֶל־אֹהֶל מוֹעֵד לִכְפֹּר בַּקֹּדֶשׁ לֹא
 תֵאָכֵל בְּאֵשׁ תִּשְׂרֹף:
 7:1 וְזֹאת תֹּנֶת הָאֲשָׁם קֹדֶשׁ קֹדָשִׁים הוּא: 2 בַּמָּקוֹם
 אֲשֶׁר יִשְׁחֹטוּ אֶת־הָעֵלָה יִשְׁחֹטוּ אֶת־הָאֲשָׁם
 וְאֶת־דָּמֹו יִזְרֹק עַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב: 3 וְאֶת־כֹּל־
 חֲלָבֹו יִקְרִיב מִמֶּנּוּ אֶת הָאֵלֶיהָ וְאֶת־הַחֲלָב
 הַמִּכֶּסֶה אֶת־הַקָּרֶב: 4 וְאֶת שְׁתֵּי הַכִּלִּית וְאֶת־
 הַחֲלָב אֲשֶׁר עָלֶיהֶן אֲשֶׁר עַל־הַכֶּסְלִים וְאֶת־
 הַיִּתְרֹת עַל־הַכֶּבֶד עַל־הַכִּלִּית וְסִירָנָה: 5 וְהַקֹּטִיר
 אֹתָם הִפְתֹּן הַמִּזְבֵּחַה אֲשֶׁה לַיהוָה אֲשָׁם הוּא:
 6 פֶּל־זָכַר בַּכֹּהֲנִים יֵאכְלֶנּוּ בַּמָּקוֹם קֹדֶשׁ יֵאָכֵל
 קֹדֶשׁ קֹדָשִׁים הוּא: 7 כַּחֲטָאת בְּאֲשָׁם תֹּנֶה
 אֲחַת לָהֶם הִפְתֹּן אֲשֶׁר יִכְפֹּר־בּוֹ לוֹ יִהְיֶה: 8 וְהִפְתֹּן
 הַמִּקְרִיב אֶת־עֵלֶת אִישׁ עוֹר הָעֵלָה אֲשֶׁר־
 הַקְרִיב לִפְתּוֹ לוֹ יִהְיֶה: 9 וְכֹל־מִנְחָה אֲשֶׁר תִּאָּפֶה
 בַּתֹּנֹר וְכֹל־נַעֲשֶׂה בַּמִּרְחֶשֶׁת וְעַל־מִחְבַּת
 לִפְתּוֹ הַמִּקְרִיב אֹתָהּ לוֹ תִהְיֶה: 10 וְכֹל־מִנְחָה
 כְּלוּלָה־בַּשֶּׁמֶן וְחֲרֻבָה לְכֹל־בְּנֵי אֶהְרֹן תִּהְיֶה
 אִישׁ כִּאֲחָיו:

וכאשם כל זכר בני אהרן יאכלנה חק
 עולם לדורותיכם מאשי יהוה כל אשר יגע
 בהם יקדש
 וידבר יהוה אל משה לאמר זה קרבן אהרן
 ובניו אשר יקריבו ליהוה ביום המושח אתו
 עשירת האפה סלת מנחה תמיד מוציאה
 בבקר ומוציאה בערב על מחבת בשמן
 העשה מרבכת תביאנה תפיני מנחת פתים
 תקריב ריח ניחוח ליהוה והכהן המושיח
 תחתיו מבניו יעשה אתה חק עולם ליהוה
 ככילי תקטר וכל מנחת כהן ככילי תהיה
 לא האכל
 וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל אהרן
 ואל בניו לאמר זאת תורת החטאת במקום
 אשר תשחט העלה תשחט החטאת לפני
 יהוה קדש קדשים הוא הכהן המושיח
 אתה יאכלנה במקום קדש האכל בחצר
 אהל מועד כל אשר יגע בבשרה יקדש
 ואשר יזה מדמה על הבגד אשר יזה עליה
 תכבס במקום קדש וכלי חרש אשר תבשל
 בו ישבר ואם בכלי נחשת בשלה וכורק
 ושיטף במים כל זכר בכהנים יאכל אתה
 קדש קדשים הוא וכל חטאת אשר יובא
 מדמה אל אהל מועד לכפר בקדש לא
 תאכל באש תשרף
 וזאת תורת האשם קדש קדשים הוא במקום
 אשר ישחטו את העלה ישחטו את האשם
 ואת דמו יזרק על המזבח סביב ואת כל
 חלב וקריב ממנו את האלה ואת החלב
 המכסה את הקרב ואת שתי הכלית ואת
 החלב אשר עליהן אשר על הכסלים ואת
 היתרת על הכבד על הכלית וסירנה והקטיר
 אתם הכהן המזבחה אשה ליהוה אשם הוא
 כל זכר בכהנים יאכלנו במקום קדש יאכל
 קדש קדשים הוא כחטאת כאשם תורה
 אחת להם הכהן אשר יכפר בו לו יהיה והכהן
 המקריב את ענת איש עור העלה אשר
 הקריב לכהן לו יהיה וכל מנחה אשר האפה
 בתנור וכל נעשה במרחשת ועל מחבת
 לכהן המקריב אתה לו תהיה וכל מנחה
 בלוכה בשמן וחרובה לכל בני אהרן תהיה
 איש כאחיו

11 וְזֹאת תֹרֵת זֶבַח הַשְּׁלָמִים אֲשֶׁר יִקְרִיב לַיהוָה:

12 אִם עַל־תּוֹדָה יִקְרִיבֶנּוּ וְהִקְרִיבוּ עַל־זֶבַח הַתּוֹדָה

חֲלֹת מִצּוֹת בְּלוּלֹת בְּשֶׁמֶן וּרְקִיקֵי מִצּוֹת

מִשְׁחִים בְּשֶׁמֶן וְסֹלֶת מֵרֶבֶת חֶלֶת בְּלוּלֹת

בְּשֶׁמֶן: 13 עַל־חֶלֶת לֶחֶם חֲמִץ יִקְרִיב קֶרֶבְנוֹ עַל־

זֶבַח תּוֹדָת שְׁלָמָיו: 14 וְהִקְרִיב מִמֶּנּוּ אֶחָד מִכָּל־

קֶרְבָּן תְּרוּמָה לַיהוָה לִפְתּוֹן הַזֶּרֶק אֶת־דָּם

הַשְּׁלָמִים לוֹ יִהְיֶה: 15 וּבִשֶׂר זֶבַח תּוֹדָת שְׁלָמָיו

בַּיּוֹם קֶרְבָּנוֹ יֹאכַל לֹא־יִגִּיחַ מִמֶּנּוּ עַד־בֹּקֶר:

16 וְאִם־גִּדְרוֹ אוֹ נִדְבָה זֶבַח קֶרְבָּנוֹ בַּיּוֹם הִקְרִיבוּ

אֶת־זִבְחוֹ יֹאכַל וּמִמְחֶרֶת וְהַנּוֹתֵר מִמֶּנּוּ יֹאכַל:

17 וְהַנּוֹתֵר מִבִּשֶׂר הַזֶּבַח בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי בָּאֵשׁ

יִשְׂרָף: 18 וְאִם הָאֶכָל יֹאכַל מִבִּשֶׂר־זֶבַח שְׁלָמָיו

בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי לֹא יִרְצֶה הַמִּקְרִיב אֹתוֹ לֹא

יִחָשֵׁב לוֹ פְּגוּל יִהְיֶה וְהַנֶּפֶשׁ הַאֲכֵלֶת מִמֶּנּוּ

עֹנֶה תִשָּׂא: 19 וְהַבִּשֶׂר אֲשֶׁר־יִגַּע בְּכָל־טֵמֵא לֹא

יֹאכַל בָּאֵשׁ יִשְׂרָף וְהַבִּשֶׂר כָּל־טָהוֹר יֹאכַל

בָּשָׂר: 20 וְהַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר־תֹאכַל בִּשֶׂר מִזֶּבַח

הַשְּׁלָמִים אֲשֶׁר לַיהוָה וְטִמְאַתּוֹ עָלָיו וְנִכְרְתָה

הַנֶּפֶשׁ הַהִוא מֵעַמִּי: 21 וְנֶפֶשׁ כִּי־תִגַּע בְּכָל־טֵמֵא

בְּטִמְאַת אָדָם אוֹ בַבְּהֵמָה טֵמְאָה אוֹ בְּכָל־שֶׂקֶץ

טֵמֵא וְאֶכַל מִבִּשֶׂר־זֶבַח הַשְּׁלָמִים אֲשֶׁר לַיהוָה

וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַהִוא מֵעַמִּי: 22 וַיְדַבֵּר יְהוָה

אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: 23 דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר

כָּל־חֶלֶב שׁוֹר וְכֶשֶׂב וְעֵז לֹא תֹאכְלוּ: 24 וְחֶלֶב

גְּבִלָה וְחֶלֶב טְרֵפָה יַעֲשֶׂה לְכָל־מְלֹאכָה

וְאֶכַל לֹא תֹאכְלוּ: 25 כִּי לֹא־אֶכַל חֶלֶב מִן־

הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר יִקְרִיב מִמֶּנּוּ אִשָּׁה לַיהוָה

וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַאֲכֵלֶת מֵעַמִּי: 26 וְכָל־דָּם לֹא

תֹאכְלוּ בְּכָל מוֹשְׁבֵיכֶם לְעוֹף וּלְבְּהֵמָה: 27 כָּל־

נֶפֶשׁ אֲשֶׁר־תֹאכַל כָּל־דָּם וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ

הַהִוא מֵעַמִּי:

28 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: 29 דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי

יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר הַמִּקְרִיב אֶת־זֶבַח שְׁלָמָיו

לַיהוָה יָבִיֵא אֶת־קֶרְבָּנוֹ לַיהוָה מִזֶּבַח שְׁלָמָיו:

30 יִדְיוּ תְּבִיאֵינָה אֶת אִשֵּׁי יְהוָה אֶת־חֶלֶב עַל־

הַחֹזֶה יְבִיאֵנוּ אֶת הַחֹזֶה לְהַנִּיף אֹתוֹ תְּנוּפָה

לִפְנֵי יְהוָה: 31 וְהִקְטִיר הַכֹּהֵן אֶת־חֶלֶב הַמִּזְבֵּחַ

וְהִנִּיחַ הַחֹזֶה לְאֶהְרֹן וּלְבָנָיו: 32 וְאֵת שׁוֹק הַיָּמִין

תִּתְּנוּ תְּרוּמָה לִפְתּוֹן מִזְבְּחֵי שְׁלָמֵיכֶם: 33 הַמִּקְרִיב

אֶת־דָּם הַשְּׁלָמִים וְאֶת־חֶלֶב מִבְּנֵי אֶהְרֹן לוֹ

תִּהְיֶה שׁוֹק הַיָּמִין לְמִנְחָה: 34 כִּי אֶת־חֹזֶה הַתְּנוּפָה

וזאת תורת זבוח השלמים אשר יקריב ליהוה
אם על תודה יקריבנו והקריב על זבוח התודה
חלות מצות בלולות בשמן ורקיקי מצות
משחים בשמן וסלת מרבבת חלת בלולות
בשמן על חלת לחם חמוץ יקריב קרבנו על
זבוח תודת שלמיו והקריב ממונו אחד מכל
קרבת תרומה ליהוה לכתף הזרק את דם
השלמים לו יהיה ובשר זבוח תודת שלמיו
ביום קרבנו יאכל לא יניח ממונו עד בקר
ואם נדר או נדבה זבוח קרבנו ביום הקריבו
את זבחו יאכל ומוחרת והנותר ממונו יאכל
והנותר מבשר הזבוח ביום השלישי באש
ישרף ואם האכל יאכל מבשר זבוח שלמיו
ביום השלישי לא ירצה המקריב אתו לא
יחשב לו פגול יהיה והנפש האכלת ממונו
עונה תשא והבשר אשר יגע בכל טמא לא
יאכל באש ישרף והבשר כל טהור יאכל
בשר והנפש אשר תאכל בשר בזבוח
השלמים אשר ליהוה וטמאתו עליו ונכרתה
הנפש ההוא מעמיה ונפש כי תגע בכל טמא
בטמאת אדם או בבהמה טמאה או בכל שקץ
טמא יאכל מבשר זבוח השלמים אשר ליהוה
ונכרתה הנפש ההוא מעמיה וידבר יהוה
אל משה לאמר דבר אל בני ישראל לאמר
כל חלב שור וכשב ועז לא תאכלו וחלב
גבילה וחלב טרפה יעשה לכל מלאכה
ואכל לא תאכלו כי כל אכל חלב מן
הבהמה אשר יקריב ממונה אשה ליהוה
ונכרתה הנפש האכלת מעמיה וכל דם לא
תאכלו בכל מושבותיכם לעוף ולבהמה כל
נפש אשר תאכל כל דם ונכרתה הנפש
ההוא מעמיה

וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל בני
ישראל לאמר המקריב את זבוח שלמיו
ליהוה יביא את קרבנו ליהוה מזבוח שלמיו
ידיו תביאנה את אשוי יהוה את החלב על
החזה יביאנו את החזה להניף אתו תנופה
לפני יהוה והקטיר הכהן את החלב המזבחה
והיה החזה לאהרן ולבניו ואת שוק הימין
תתנו תרומה לכתף מזבחי שלמיכם המקריב
את דם השלמים ואת החלב מבני אהרן לו
תהיה שוק הימין למנחה כי את חזה התנופה

ואתו שוק התרומה לקזתו מאת בני ישראל
 מזבחי שלמיהם ואתו אתם לאהרן הכהן ולבניו
 לקח-עולם מאת בני ישראל: 35 זאת משחת
 אהרן ומשחת בניו מאשי יהנה ביום הקריב
 אתם לכהן ליהנה: 36 אֲשֶׁר צִוְּהָ יְהוָה לַתַּת לָהֶם
 ביום משחו אתם מאת בני ישראל חקת
 עולם לדרתם: 37 זאת התורה לעלה למנחה
 ולחטאת ולאשם ולמלואים ולזבח השלמים:
 38 אֲשֶׁר צִוְּהָ יְהוָה אֶת-מֹשֶׁה בְּהַר סִינַי בְּיוֹם צִוְּתוֹ
 אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְהַקְרִיב אֶת-קָרְבָּנֵיהֶם לַיהוָה
 בַּמִּדְבָּר סִינַי:

8:1 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר: 2 קַח אֶת-אֹהֲרֹן
 וְאֶת-בָּנָיו אִתּוֹ וְאֶת הַבְּגָדִים וְאֶת שֵׁמֶן הַמִּשְׁחָה
 וְאֶתוֹ פֶּר הַחֹטָאת וְאֶת שְׁנֵי הָאֵילִים וְאֶת סֵל
 הַמִּצֹּת: 3 וְאֶת כָּל-הָעֵדָה הַקֹּהֵל אֶל-פֶּתַח אֹהֶל
 מוֹעֵד: 4 וַיַּעַשׂ מֹשֶׁה כְּאֲשֶׁר צִוְּהָ יְהוָה אִתּוֹ
 וַתִּקְהַל הָעֵדָה אֶל-פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד: 5 וַיֹּאמֶר
 מֹשֶׁה אֶל-הָעֵדָה זֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר-צִוְּהָ יְהוָה
 לַעֲשׂוֹת: 6 וַיִּקְרַב מֹשֶׁה אֶת-אֹהֲרֹן וְאֶת-בָּנָיו וַיִּרְתֹּץ
 אֹתָם בְּמִים: 7 וַיִּתֵּן עֲלֵיהֶם אֶת-הַכֹּהֲנָת וַיַּחְגֵּר אֹתוֹ
 בְּאַבְנֵט וַיִּלְבַּשׂ אֹתוֹ אֶת-הַמְּעִיל וַיִּתֵּן עָלָיו אֶת-
 הָאֵפֹד וַיַּחְגֵּר אֹתוֹ בְּחֹשֶׁב הָאֵפֹד וַיֹּאפֹד לוֹ
 בּוֹ: 8 וַיִּשֶׂם עָלָיו אֶת-הַחֹשֶׁן וַיִּתֵּן אֶל-הַחֹשֶׁן אֶת-
 הָאוּרִים וְאֶת-הַתְּמִים: 9 וַיִּשֶׂם אֶת-הַמְּצַנֶּפֶת
 עַל-רֹאשׁוֹ וַיִּשֶׂם עַל-הַמְּצַנֶּפֶת אֶל-מוֹל
 פָּנָיו אֶת צִיץ הַזָּהָב גֹּזֵר הַקֹּדֶשׁ כְּאֲשֶׁר צִוְּהָ
 יְהוָה אֶת-מֹשֶׁה: 10 וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת-שֵׁמֶן הַמִּשְׁחָה
 וַיִּמְשַׁח אֶת-הַמִּשְׁכָּן וְאֶת-כָּל-אֲשֶׁר-בּוֹ וַיִּקְדָּשׁ
 אֹתָם: 11 וַיִּז מִמֶּנּוּ עַל-הַמִּזְבֵּחַ שִׁבְעַ פְּעָמִים וַיִּמְלַח
 אֶת-הַמִּזְבֵּחַ וְאֶת-כָּל-כֵּלָיו וְאֶת-הַכִּיֹּר וְאֶת-כַּנּוֹ
 לְקֹדְשִׁים: 12 וַיִּצַק מִשְׁמֶן הַמִּשְׁחָה עַל רֹאשׁ אֹהֲרֹן
 וַיִּמְשַׁח אֹתוֹ לְקֹדֶשׁוֹ: 13 וַיִּקְרַב מֹשֶׁה אֶת-בְּנֵי
 אֹהֲרֹן וַיִּלְבָּשֶׂם כַּתְּנֹת וַיַּחְגֵּר אֹתָם אַבְנֵט
 וַיַּחְבֹּשׁ לָהֶם מַגְבָּעוֹת כְּאֲשֶׁר צִוְּהָ יְהוָה אֶת-
 מֹשֶׁה: 14 וַיִּגֹּשׁ אֶת פֶּר הַחֹטָאת וַיִּסְמְךְ אֹהֲרֹן
 וּבָנָיו אֶת-יְדֵיהֶם עַל-רֹאשׁ פֶּר הַחֹטָאת: 15 וַיִּשְׁחַט
 וַיִּקַּח מִדָּמָהּ וַיִּתֵּן עַל-קַרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ
 סָבִיב בְּאֶצְבָּעוֹ וַיַּחֲטֵא אֶת-הַמִּזְבֵּחַ וְאֶת-
 הַדָּם יִצַק אֶל-יְסוּד הַמִּזְבֵּחַ וַיִּקְדָּשֶׁהוּ לְכַפֵּר
 עָלָיו: 16 וַיִּקַּח אֶת-כָּל-הַחֵלֶב אֲשֶׁר עַל-הַקָּרֹב וְאֶת
 יִתְרַת הַכֹּהֵן וְאֶת-שְׁתֵי הַכֹּהֲלִית וְאֶת-חֲלֵבֶיהֶן
 וַיִּקְטֹר מִשֵּׁה הַמִּזְבֵּחַ וְאֶת הַפֶּר וְאֶת עֲרוֹ

ואת שוק התרומה לקזתו מאת בני ישראל
 מזבחי שלמיהם ואתו אתם לאהרן הכהן ולבניו
 לקח עולם מאת בני ישראל זאת משחת
 אהרן ומשחת בניו מאשי יהנה ביום הקריב
 אתם לכהן ליהנה אשר צוה יהוה לתת להם
 ביום משחו אתם כואת בני ישראל זקת
 עולם לדרתם זאת התורה לעלה למנוחה
 ולחטאת ולאשם ולמלואים ולזבח השלמים
 אשר צוה יהוה את משה בהר סיני ביום צוהו
 את בני ישראל להקריב את קרבניהם ליהוה
 במדבר סיני
 וידבר יהוה אל משה לאמור קח את אהרן
 ואת בניו אתו ואת הבגדים ואת שמן המשיחה
 ואת פר החטאת ואת שני האילים ואת סל
 המצות ואת כל העדה הקהל אל פתח אהל
 מועד ויעש משה כאשר צוה יהוה איתו
 ותקהל העדה אל פתח אהל מועד ויאמר
 משה אל העדה זה הדבר אשר צוה יהוה
 לעשות ויקרב משה את אהרן ואת בניו וירתץ
 אתם במים ויתן עליו את הכתנת ויחגר אותו
 באבנט וילבש אתו את המעיב ויתן עליו את
 האפד ויחגר אתו בחשב האפד ויאפד לו
 בו וישם עליו את החושן ויתן אל החושן את
 האורים ואת התמים וישם את המצנפת
 על ראשו וישם על המצנפת אל מול
 פניו את ציץ הזהב גזר הקדש כאשר צוה
 יהוה את משה ויקח משה את שמן המשיחה
 וימשח את המשיכן ואת כל אשר בו ויקדש
 אתם ויז ממונו על המזבח שבע פעמים וימשח
 את המזבח ואת כל כליו ואת הכיר ואת כנו
 לקדשם ויצק משמן המשיחה על ראש אהרן
 וימשחו אתו בקדשו ויקרב משה אֶת-בְּנֵי
 אהרן וילבשם כתנת ויחגר אתם אבנט
 ויחבש להם מגבעות כאשר צוה יהוה את
 משה ויגש את פר החטאת ויסמך אהרן
 ובניו את ידיהם על ראש פר החטאת וישחט
 ויקח משה את הדם ויתן על קרנות המזבח
 סביב באצבעו ויחטא את המזבח ואת
 הדם יצק אל יסוד המזבח ויקדשו לכפר
 עליו ויקח את כל החלב אשר על הקרב ואת
 יתרת הכהן ואת שתי הנלית ואת חלביהן
 ויקטר משה המזבחה ואת הפר ואת ערו

וְאֶת־בְּשָׂרוֹ וְאֶת־פָּרְשׁוֹ שָׂרַף בְּאֵשׁ בְּזוֹחֹץ
 לְמַחְגָּה פֶּאֶשֶׁר צָנָה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה: 18 וַיִּקְרַב אֶת־
 אֵיל הָעֵלָה וַיִּסְמְכוּ אֹהֶרֶן וּבְנָיו אֶת־יָדֵיהֶם עַל־
 רֹאשׁ הָאֵיל: 19 וַיִּשְׁחָט וַיִּזְרַק מִדָּמָה אֶת־הַדָּם עַל־
 הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב: 20 וְאֶת־הָאֵיל נָתַח לְנִתְחָיו וַיִּקְטֹר
 מִשָּׂה אֶת־הָרֹאשׁ וְאֶת־הַנְּתָחִים וְאֶת־הַפְּדֵר:
 21 וְאֶת־הַקָּרֵב וְאֶת־הַפְּרָעִים רִחֵץ בַּמַּיִם וַיִּקְטֹר
 מִשָּׂה אֶת־כָּל־הָאֵיל הַמִּזְבְּחָה עֲלֶיהָ הוּא לְרִיח־
 נִיחֹחַ אֲשֶׁה הוּא לִיהוָה פֶּאֶשֶׁר צָנָה יְהוָה אֶת־
 מֹשֶׁה: 22 וַיִּקְרַב אֶת־הָאֵיל הַשְּׂנִי אֵיל הַמִּלְאִים
 וַיִּסְמְכוּ אֹהֶרֶן וּבְנָיו אֶת־יָדֵיהֶם עַל־רֹאשׁ הָאֵיל:
 23 וַיִּשְׁחָטוּ וַיִּקַּח מִשָּׂה מִדָּמָו וַיִּתְּנוּ עַל־תְּנוּף אֹזֶן־
 אֹהֶרֶן הַיְמָנִית וְעַל־בְּהֵן יְדוֹ הַיְמָנִית וְעַל־בְּהֵן
 רִגְלוֹ הַיְמָנִית וַיִּקְרַב אֶת־בְּנֵי אֹהֶרֶן וַיִּתְּנוּ מִשָּׂה
 מִן־הַדָּם עַל־תְּנוּף אָזְנָם הַיְמָנִית וְעַל־בְּהֵן־
 יָדָם הַיְמָנִית וְעַל־בְּהֵן רִגְלָם הַיְמָנִית וַיִּזְרַק מִשָּׂה
 אֶת־הַדָּם עַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב: 25 וַיִּלָּח אֶת־הַחֶלֶב
 וְאֶת־הָאֵלֶיָּה וְאֶת־כָּל־הַחֶלֶב אֲשֶׁר עַל־הַקָּרֵב
 וְאֶת־יִתְרַת הַכֹּהֵן וְאֶת־שְׁתֵּי הַכְּלִית וְאֶת־חֶלְבֵהוּ
 וְאֶת־שׁוֹק הַיְמִינִי: 26 וּמִסֵּל הַמִּצּוֹת אֲשֶׁרוֹ לִפְנֵי יְהוָה
 לָקַח חֲלֵת מִצָּה אַחַת וְחֵלֶת לֶחֶם שְׁמֹן אַחַת
 וּרְקִיק אַחַד וַיִּשֶׂם עַל־הַחֶלְבִּים וְעַל־שׁוֹק הַיְמִינִי:
 27 וַיִּתְּנוּ אֶת־הַכֹּל עַל־כַּפֵּי אֹהֶרֶן וְעַל־כַּפֵּי בְנָיו וַיִּגַּף
 אֹתָם תְּנוּפָה לִפְנֵי יְהוָה: 28 וַיִּקַּח מִשָּׂה אֹתָם מֵעַל־
 כַּפֵּיהֶם וַיִּקְטֹר הַמִּזְבְּחָה עַל־הָעֵלָה מִכֹּל־אֵיִם
 הֵם לְרִיחֹחַ נִיחֹחַ אֲשֶׁה הוּא לִיהוָה וַיִּקְזַח מִשָּׂה
 אֶת־הַזֹּחֶה וַיִּנִּיפְהוּ תְּנוּפָה לִפְנֵי יְהוָה כּוֹאֵל
 הַכּוֹלָאִים לְמִישָׂה הִיא לְמוֹנֶה כְּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה
 אֶת־מוֹשֶׁה וַיִּקְזַח מִשָּׂה מוֹשֶׁה מוֹשֶׁה וְעַל־כַּפֵּי
 הַדָּם אֲשֶׁר עַל־הַמִּזְבֵּחַ וַיִּזַּע עַל־אֹהֶרֶן עַל־בְּגָדָיו
 וְעַל־בְּנָיו וְעַל־בְּגָדֵי בְנָיו אֹתוֹ וַיִּקְדַּשׁ אֶת־אֹהֶרֶן
 אֶת־בְּגָדָיו וְאֶת־בְּנָיו וְאֶת־בְּגָדֵי בְנָיו אֲדֹתָיו
 וַיֹּאמֶר מוֹשֶׁה אֵל אֹהֶרֶן וְאֵל בְּנָיו בְּשִׁלּוֹ אֲדַת
 הַבֶּשֶׂר פָּתוּחַ אֲהֵל מוֹעֵד וְשִׁם הָאֵלֶיךָ אֲהֵל וְאֵת
 הַלֹּחֶם אֲשֶׁר בְּסֵל הַמִּכְלָאִים כְּאֲשֶׁר צִוִּיתִי לֵאמֹר
 אֹהֶרֶן וּבְנָיו יֹאכְלֶנּוּ וְהַזֹּחֶה בְּבֶשֶׂר וּבְלֹחֶם בְּאֵשׁ
 תִּשְׂרְפוּ וּכְפֹתוֹחַ אֲהֵל מוֹעֵד לֹא תֵצְאוּ שִׁבְעַת
 יָמִים עַד יוֹם כּוֹלֵאת יְמֵי מִכְלָאֵיכֶם כִּי שִׁבְעַת יָמִים
 יִכּוֹלֵא אֶת־יְדֵיכֶם כְּאֲשֶׁר עֲשִׂיתֶם בַּיּוֹם הַזֶּה צִוָּה
 יְהוָה לַעֲשׂוֹת כַּכֶּתֶר עֲלֵיכֶם וּפְתוּחַ אֲהֵל מוֹעֵד
 תִּשְׂבוּ יוֹמוֹם וְכִי־לֵיל שִׁבְעַת יָמִים וּשְׂמֵרְתֶם
 אֶת־מִשְׁמֶרֶת יְהוָה וְלֹא תָמוּתוּ כִּי־כֵן צִוִּיתִי:

ואת בשירו ואת פרשו שרף באש בזוֹחֹץ
 כמִזְבֵּחַ כְּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מוֹשֶׁה וַיִּקְרַב אֶת־
 אֵיל הָעֵלָה וַיִּסְמְכוּ אֹהֶרֶן וּבְנָיו אֶת־יָדֵיהֶם עַל־
 רֹאשׁ הָאֵיל וַיִּשְׁחָט וַיִּזְרַק מִדָּמָה אֶת־הַדָּם עַל־
 הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב וְאֶת־הָאֵיל נָתַח לְנִתְחָיו וַיִּקְטֹר
 מִשָּׂה אֶת־הָרֹאשׁ וְאֶת־הַנְּתָחִים וְאֶת־הַפְּדֵר
 וְאֶת־הַקָּרֵב וְאֶת־הַפְּרָעִים רִחֵץ בַּמַּיִם וַיִּקְטֹר
 מִשָּׂה אֶת־כָּל־הָאֵיל הַמִּזְבְּחָה עֲלֶיהָ הוּא לְרִיחֹחַ
 נִיחֹחַ אֲשֶׁה הוּא לִיהוָה כְּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־
 מוֹשֶׁה וַיִּקְרַב אֶת־הָאֵיל הַשְּׂנִי אֵיל הַמִּכְלָאִים
 וַיִּסְמְכוּ אֹהֶרֶן וּבְנָיו אֶת־יָדֵיהֶם עַל־רֹאשׁ הָאֵיל
 וַיִּשְׁחָט וַיִּקְזַח מִשָּׂה מִדָּמָו וַיִּתְּנוּ עַל־תְּנוּף אֹזֶן־
 אֹהֶרֶן הַיְמָנִית וְעַל־בְּהֵן יְדוֹ הַיְמָנִית וְעַל־בְּהֵן
 רִגְלוֹ הַיְמָנִית וַיִּקְרַב אֶת־בְּנֵי אֹהֶרֶן וַיִּתְּנוּ מִשָּׂה
 מִן־הַדָּם עַל־תְּנוּף אָזְנָם הַיְמָנִית וְעַל־בְּהֵן־
 יָדָם הַיְמָנִית וְעַל־בְּהֵן רִגְלָם הַיְמָנִית וַיִּזְרַק מִשָּׂה
 אֶת־הַדָּם עַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב וַיִּקַּח אֶת־הַחֶלֶב
 וְאֶת־הָאֵלֶיָּה וְאֶת־כָּל־הַחֶלֶב אֲשֶׁר עַל־הַקָּרֵב
 וְאֶת־יִתְרַת הַכֹּהֵן וְאֶת־שְׁתֵּי הַכְּלִית וְאֶת־חֶלְבֵהוּ
 וְאֶת־שׁוֹק הַיְמִינִי וּמִסֵּל הַמִּצּוֹת אֲשֶׁרוֹ לִפְנֵי יְהוָה
 לָקַח חֲלֵת מִצָּה אַחַת וְחֵלֶת לֶחֶם שְׁמֹן אַחַת
 וּרְקִיק אַחַד וַיִּשֶׂם עַל־הַחֶלְבִּים וְעַל־שׁוֹק הַיְמִינִי
 וַיִּתְּנוּ אֶת־הַכֹּל עַל־כַּפֵּי אֹהֶרֶן וְעַל־כַּפֵּי בְנָיו וַיִּגַּף
 אֹתָם תְּנוּפָה לִפְנֵי יְהוָה וַיִּקְזַח מִשָּׂה אֹתָם מֵעַל־
 כַּפֵּיהֶם וַיִּקְטֹר הַמִּזְבְּחָה עַל־הָעֵלָה מִכֹּל־אֵיִם
 הֵם לְרִיחֹחַ נִיחֹחַ אֲשֶׁה הוּא לִיהוָה וַיִּקְזַח מִשָּׂה
 אֶת־הַזֹּחֶה וַיִּנִּיפְהוּ תְּנוּפָה לִפְנֵי יְהוָה כּוֹאֵל
 הַכּוֹלָאִים לְמִישָׂה הִיא לְמוֹנֶה כְּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה
 אֶת־מוֹשֶׁה וַיִּקְזַח מִשָּׂה מוֹשֶׁה מוֹשֶׁה וְעַל־כַּפֵּי
 הַדָּם אֲשֶׁר עַל־הַמִּזְבֵּחַ וַיִּזַּע עַל־אֹהֶרֶן עַל־בְּגָדָיו
 וְעַל־בְּנָיו וְעַל־בְּגָדֵי בְנָיו אֹתוֹ וַיִּקְדַּשׁ אֶת־אֹהֶרֶן
 אֶת־בְּגָדָיו וְאֶת־בְּנָיו וְאֶת־בְּגָדֵי בְנָיו אֲדֹתָיו
 וַיֹּאמֶר מוֹשֶׁה אֵל אֹהֶרֶן וְאֵל בְּנָיו בְּשִׁלּוֹ אֲדַת
 הַבֶּשֶׂר פָּתוּחַ אֲהֵל מוֹעֵד וְשִׁם הָאֵלֶיךָ אֲהֵל וְאֵת
 הַלֹּחֶם אֲשֶׁר בְּסֵל הַמִּכְלָאִים כְּאֲשֶׁר צִוִּיתִי לֵאמֹר
 אֹהֶרֶן וּבְנָיו יֹאכְלֶנּוּ וְהַזֹּחֶה בְּבֶשֶׂר וּבְלֹחֶם בְּאֵשׁ
 תִּשְׂרְפוּ וּכְפֹתוֹחַ אֲהֵל מוֹעֵד לֹא תֵצְאוּ שִׁבְעַת
 יָמִים עַד יוֹם כּוֹלֵאת יְמֵי מִכְלָאֵיכֶם כִּי שִׁבְעַת יָמִים
 יִכּוֹלֵא אֶת־יְדֵיכֶם כְּאֲשֶׁר עֲשִׂיתֶם בַּיּוֹם הַזֶּה צִוָּה
 יְהוָה לַעֲשׂוֹת כַּכֶּתֶר עֲלֵיכֶם וּפְתוּחַ אֲהֵל מוֹעֵד
 תִּשְׂבוּ יוֹמוֹם וְכִי־לֵיל שִׁבְעַת יָמִים וּשְׂמֵרְתֶם
 אֶת־מִשְׁמֶרֶת יְהוָה וְלֹא תָמוּתוּ כִּי־כֵן צִוִּיתִי

36 ויעש אהרן ובניו את כל הדברים אשר צוה יהוה ביד משה: ויהי ביום השמיני קרא משה לאהרן ולבניו ולזקני ישראל: 1 ויהי ביום השמיני קרא משה לאהרן ולבניו ולזקני ישראל: 2 ויאמר אל-אהרן קח־לך עגל פוֹ-בקר לתטאת ואיל לעלה תמימם והקרב לפני יהוה: 3 ואל-בני ישראל תדבר לאמר קחו שעיר-עזים לתטאת ועגל וכבש בני-שנה תמימם לעלה: 4 ושור ואיל לשלמים לזבח לפני יהוה ומנחה בלולה בשמן כי היום יהוה נראה אליכם: 5 ויקחו את אשר צוה משה אל-פני אהל מועד ויקרבו כל-העדה ויעמדו לפני יהוה: 6 ויאמר משה זה הדבר אשר-צוה יהוה תעשו ויגרא אליכם כבוד יהוה: 7 ויאמר משה אל-אהרן קרב אל-המזבח ועשה את-תטאתך ואת-עלתך וכפר בעדך ובעד העם ועשה את-קרבו העם וכפר בעדם כאשר צוה יהוה: 8 ויקרב אהרן אל-המזבח וישתט את-עגל התטאת אשר-לו: 9 ויקרבו בני אהרן את-הדם אליו ויטבל אצבעו בדם ויטן על-קרנות המזבח ואת-הדם יצק אל-יסוד המזבח: 10 ואת-החלב ואת-הקלית ואת-היתרת מן-הכבד מן-המזבח ואת-הקטיר המזבחה כאשר צוה יהוה את-משה: 11 ואת-הבשר ואת-העור שרף באש מחוץ למחנה: 12 וישחט את-העלה וימצאו בני אהרן אליו את-הדם ויזרקו על-המזבח סביב: 13 ואת-העלה המציאו אליו לנתחיה ואת-הראש ויקטר על-המזבח: 14 וירתך את-הקרב ואת-הפרעים ויקטר על-העלה המזבחה: 15 ויקרב את קרבן העם וילח את-שעיר החטאת אשר לעם וישחטהו ויחטאהו כראשון: 16 ויקרב את-העלה ויעשה כמשפט: 17 ויקרב את-המנחה ומלא כפו מנחה ויקטר על-המזבח מלבד עלת הבקר וישחט את-השור ואת-האיל ויבח השלמים אשר לעם וימצאו בני אהרן את-הדם אליו ויזרקו על-המזבח סביב: 18 ואת-החלב מן-השור ומן-האיל האליה והמכסה והקלית ויתרת הכבד: 19 וישחט את-החלבים על-החזות ויקטר החלבים המזבחה ואת החזות ואת שוק הימין הניף אהרן תנופה לפני יהוה כאשר צוה משה וישא אהרן את ידיו אל-העם ויברכם וירד מעשת החטאת והעלה והשלמים

ועש אהרן ובניו את כל הדברים אשר צוה יהוה ביד משה ויהי ביום השמיני קרא משה לאהרן ובניו ולזקני ישראל ויאמר אל אהרן קח לך עגל בן בקר לזטאת ואיל לעלה תמימם והקרב לפני יהוה ואל בני ישראל תדבר לאמר קחו שעיר עזים לזטאת ועגל וכבש בני שנה תמימם לעלה ושור ואיל לשלמים לזבח לפני יהוה ומנחה בלולה בשמן כי היום יהוה נראה אליכם ויקחו את אשר צוה משה אל פני אהל מועד ויקרבו כל העדה ויעמדו לפני יהוה ויאמר משה זה הדבר אשר צוה יהוה תעשו וירא אליכם כבוד יהוה ויאמר משה אל אהרן קרב אל המזבח ועשה את חטאתך ואת עלתך וכפר בעדך ובעד העם ועשה את קרבן העם וכפר בעדם כאשר צוה יהוה ויקרב אהרן אל המזבח וישחט את עגל הזטאת אשר לו ויקרבו בני אהרן אליו ויטבלו את אצבעו בדם ויטנו על קרנות המזבח ואת הדם יצק אל יסוד המזבח ואת החלב ואת הנבלית ואת היתרת מן הכבד מן המזבח ואת הקטיר המזבחה כאשר צוה יהוה את משה ואת הבשר ואת העור שרף באש מחוץ למחנה וישחט את העלה וימצאו בני אהרן אליו את הדם ויזרקו על המזבח סביב ואת העלה המציאו אליו לנתחיה ואת הראש ויקטר על המזבח וירתך את הקרב ואת הפרעים ויקטר על העלה המזבחה ויקרב את קרבן העם ויקחו את שעיר החטאת אשר לעם וישחטהו ויחטאהו כראשון ויקרב את העלה ויעשה כמשפט ויקרב את המנחה ומלא כפו מנחה ויקטר על המזבח מלבד עלת הבקר וישחט את השור ואת האיל ויבחו השלמים אשר לעם וימצאו בני אהרן את הדם אליו ויזרקו על המזבח סביב ואת החלב מן השור ומן האיל האליה והמכסה והנבלית ויתרת הכבד וישחטו את החלבים על החזות ויקטר החלבים המזבחה ואת החזות ואת שוק הימין הניף אהרן תנופה לפני יהוה כאשר צוה משה וישא אהרן את ידיו אל העם ויברכם וירד מעשת החטאת והעלה והשלמים

23 וַיָּבֵא מֹשֶׁה וְאֶהְרֹן אֶל־אֱהֹל מוֹעֵד וַיֵּצְאוּ
וַיְבָרְכוּ אֶת־הָעָם וַיֵּרָא כְבוֹד־יְהוָה אֶל־כָּל־הָעָם:
24 וַתֵּצֵא אִשׁ מִלִּפְנֵי יְהוָה וַתֹּאכַל עַל־הַמִּזְבֵּחַ אֶת־
הַעֹלָה וְאֶת־הַחֻלְבִּים וַיֵּרָא כָּל־הָעָם וַיִּלְנוּ וַיִּפְּלוּ
עַל־פְּנֵיהֶם: 10:1 וַיִּקְחוּ בְּגֵי־אֶהְרֹן נָדָב וַאֲבִיהוּא אִישׁ
מִחֻמָּתוֹ וַיִּתְּנוּ בְּהֵן אִשׁ וַיַּשְׂימוּ עָלֶיהָ קִטְרֶת
וַיִּקְרִיבוּ לִפְנֵי יְהוָה אִשׁ זָרָה אֲשֶׁר לֹא
צִוָּה אֹתָם: 2 וַתֵּצֵא אִשׁ מִלִּפְנֵי יְהוָה וַתֹּאכַל
אוֹתָם וַיִּמָּתוּ לִפְנֵי יְהוָה: 3 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־
אֶהְרֹן הוּא אֲשֶׁר־דִּבֶּר יְהוָה לֵאמֹר בְּקִרְבִּי
אֶקְדָּשׁ וְעַל־פְּנֵי כָּל־הָעָם אֶכְבֵּד וַיִּלֵּם אֶהְרֹן:
4 וַיִּקְרָא מֹשֶׁה אֶל־מִישָׁאֵל וְאֵל אֶלְצָפָן בְּנֵי עֲזִיזָאֵל
נָדָב אֶהְרֹן וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם קָרְבוּ שָׂאוּ אֶת־אֲחֵיכֶם
מֵאֵת פְּנֵי־הַקֹּדֶשׁ אֶל־מַחֲוִיז לַמַּחֲנֶה: 5 וַיִּקְרְבוּ
וַיִּשָּׂאם בְּכַתְּמֹתָם אֶל־מַחֲוִיז לַמַּחֲנֶה כַּאֲשֶׁר
דִּבֶּר מֹשֶׁה: 6 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־אֶהְרֹן וּלְאֶלְעָזָר
וּלְאִיתָמָרוּ בְּנָיִו רְאִישֵׁיכֶם אֶל־תִּפְרְעוּ וּבְגֵדֵיכֶם
לֹא־תִפְרְמוּ וְלֹא תִמָּתוּ וְעַל כָּל־הָעֵדָה יִקְעַף
וְאֲחֵיכֶם כָּל־בֵּית יִשְׂרָאֵל יִבְכוּ אֶת־הַשְּׂרָפָה
אֲשֶׁר שָׂרַף יְהוָה: 7 וּמִפְתַּח אֱהֹל מוֹעֵד לֹא תֵצְאוּ
פֶּן־תָּמָתוּ כִּי־שָׂמֹן מִשְׁחַת יְהוָה עָלֵיכֶם וַיַּעֲשׂוּ
כַּדְּבַר מֹשֶׁה:
8 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־אֶהְרֹן לֵאמֹר: 9 יֵזֶן וְשָׁכַר אֶל־
תִּשְׁתֶּהוּ אִתְּהוּ וּבְגֵיךָ אִתְּךָ בְּבֹאֲכֶם אֶל־אֱהֹל
מוֹעֵד וְלֹא תִמָּתוּ חֲקַת עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם:
10 וְלַהֲבִדִּיל בֵּין הַקֹּדֶשׁ וּבֵין הַחֹל וּבֵין הַטְּמֵא
וּבֵין הַטְּהוֹר וּלְהוֹרֹת אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת כָּל־
הַחֻקִּים אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֶל־יִשְׂרָאֵל בְּיַד
מֹשֶׁה:
12 וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶל־אֶהְרֹן וְאֵל אֶלְעָזָר וְאֶל־אִיתָמָרוּ
בְּנָיִו הַנּוֹתְרִים קָחוּ אֶת־הַמִּנְחָה הַנּוֹתְרֶת מֵאֲשֵׁי
יְהוָה וְאֶכְלוּהָ מִצֹּאת אֶצֶל הַמִּזְבֵּחַ כִּי קֹדֶשׁ
קֹדְשִׁים הִוא: 13 וְאֶכְלֹתֶם אֹתָהּ בְּמִקְוֹם קְדוֹשׁ
כִּי חֲקָה וְחֻק־בְּגִיד הִוא מֵאֲשֵׁי יְהוָה כִּי־כֵן
צִוִּיתִי: 14 וְאֵת חֲזֵה הַתְּרוּמָה וְאֵת שׂוֹק הַתְּרוּמָה
תֹאכְלוּ בְּמִקְוֹם טְהוֹר אִתְּהוּ וּבְגֵיךָ
אִתְּךָ כִּי־חֲקָה וְחֻק־בְּגִיד נִתְּנוּ מִזִּבְחֵי שְׁלָמֵי
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: 15 שׂוֹק הַתְּרוּמָה וְחֲזֵה הַתְּרוּמָה
עַל אֲשֵׁי הַחֻלְבִּים יָבִיאוּ לְהַגִּיף תְּנוּפָה לִפְנֵי
יְהוָה וְהָיָה לָךְ וּלְבְּנֵיךָ אִתְּךָ לְחֻק־עוֹלָם
כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה: 16 וְאֵתוּ שְׂעִיר הַחַטָּאת דִּרְשׁ
דִּרְשׁ מוֹשֶׁה וְהֵנָּה שָׂרַף וַיִּקְעַף עַל אֶלְעָזָר

וַיָּבֵא מוֹשֶׁה וְאֶהְרֹן אֶל אֱהֹל מוֹעֵד וַיֵּצְאוּ
וַיְבָרְכוּ אֶת הָעָם וַיֵּרָא כְבוֹד יְהוָה אֶל כָּל הָעָם
וַתֵּצֵא אִשׁ מִלִּפְנֵי יְהוָה וַתֹּאכַל עַל הַמִּזְבֵּחַ אֶת
הַעֹלָה וְאֶת הַחֻלְבִּים וַיֵּרָא כָּל הָעָם וַיִּפְּלוּ
עַל פְּנֵיהֶם וַיִּקְחוּ בְּנֵי אֶהְרֹן נָדָב וַאֲבִיהוּא אִישׁ
מִחֻמָּתוֹ וַיִּתְּנוּ בְּהֵן בְּהֵן אִשׁ וַיַּשְׂימוּ עָלֶיהָ קִטְרֶת
וַיִּקְרִיבוּ לִפְנֵי יְהוָה אִשׁ זָרָה אֲשֶׁר לֹא
צִוָּה אֹתָם וַתֵּצֵא אִשׁ מִלִּפְנֵי יְהוָה וַתֹּאכַל
אוֹתָם וַיִּמָּתוּ לִפְנֵי יְהוָה וַיֹּאמֶר מוֹשֶׁה אֶל־
אֶהְרֹן הוּא אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה לֵאמֹר בְּקִרְבִּי
אֶקְדָּשׁ וְעַל פְּנֵי כָּל הָעָם אֶכְבֵּד וַיִּלֵּם אֶהְרֹן
וַיִּקְרָא מוֹשֶׁה אֶל מִישָׁאֵל וְאֵל אֶלְצָפָן בְּנֵי עֲזִיזָאֵל
נָדָב אֶהְרֹן וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם קָרְבוּ שָׂאוּ אֶת אֲחֵיכֶם
מֵאֵת פְּנֵי הַקֹּדֶשׁ אֶל מַחֲוִיז לַמַּחֲנֶה וַיִּקְרְבוּ
וַיִּשָּׂאם בְּכַתְּמֹתָם אֶל מַחֲוִיז לַמַּחֲנֶה כַּאֲשֶׁר
דִּבֶּר מוֹשֶׁה וַיֹּאמֶר מוֹשֶׁה אֶל אֶהְרֹן וּלְאֶלְעָזָר
וּלְאִיתָמָרוּ בְּנָיִו רְאִישֵׁיכֶם אֶל תִּפְרְעוּ וּבְגֵדֵיכֶם
לֹא תִפְרְמוּ וְלֹא תִמָּתוּ וְעַל כָּל הָעֵדָה יִקְעַף
וְאֲחֵיכֶם כָּל בֵּית יִשְׂרָאֵל יִבְכוּ אֶת הַשְּׂרָפָה
אֲשֶׁר שָׂרַף יְהוָה וּמִפְתַּח אֱהֹל מוֹעֵד לֹא תֵצְאוּ
פֶּן תָּמָתוּ כִּי שָׂמֹן מִשְׁחַת יְהוָה עָלֵיכֶם וַיַּעֲשׂוּ
כַּדְּבַר מוֹשֶׁה
וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל אֶהְרֹן לֵאמֹר יֵזֶן וְשָׁכַר אֶל־
תִּשְׁתֶּהוּ אִתְּהוּ וּבְגֵיךָ וּבְנֵיךָ אִתְּכֶם אֶל אֱהֹל
מוֹעֵד וְלֹא תִמָּתוּ חֲקַת עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם
וְלַהֲבִדִּיל בֵּין הַקֹּדֶשׁ וּבֵין הַחֹל וּבֵין הַטְּמֵא
וּבֵין הַטְּהוֹר וּלְהוֹרֹת אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת כָּל
הַחֻקִּים אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֶל־יִשְׂרָאֵל בְּיַד
מֹשֶׁה
וַיְדַבֵּר מוֹשֶׁה אֶל אֶהְרֹן וְאֵל אֶלְעָזָר וְאֵל אִיתָמָרוּ
בְּנָיִו הַנּוֹתְרִים קָחוּ אֶת הַמִּנְחָה הַנּוֹתְרֶת מֵאֲשֵׁי
יְהוָה וְאֶכְלוּהָ מִצֹּאת אֶצֶל הַמִּזְבֵּחַ כִּי קֹדֶשׁ
קֹדְשִׁים הִוא וְאֶכְלֹתֶם אֹתָהּ בְּמִקְוֹם קְדוֹשׁ
כִּי חֲקָה וְחֻק־בְּגִיד הִוא מֵאֲשֵׁי יְהוָה כִּי כֵן
צִוִּיתִי וְאֵת חֲזֵה הַתְּרוּמָה וְאֵת שׂוֹק הַתְּרוּמָה
תֹאכְלוּ בְּמִקְוֹם טְהוֹר אִתְּהוּ וּבְנֵיךָ וּבְנֵיךָ
אִתְּךָ כִּי חֲקָה וְחֻק־בְּגִיד נִתְּנוּ מִזִּבְחֵי שְׁלָמֵי
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל שׂוֹק הַתְּרוּמָה וְחֲזֵה הַתְּרוּמָה
עַל אֲשֵׁי הַחֻלְבִּים יָבִיאוּ לְהַגִּיף תְּנוּפָה לִפְנֵי
יְהוָה וְהָיָה לָךְ וּלְבְּנֵיךָ אִתְּךָ כֹּחֶם עוֹלָם
כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה וְאֵת שְׂעִיר הַחַטָּאת דִּרְשׁ
דִּרְשׁ מוֹשֶׁה וְהֵנָּה שָׂרַף וַיִּקְעַף עַל אֶלְעָזָר

וְעַל־אֵימָר בְּגִי אֶהְרֹן הַנּוֹתָרִם לֵאמֹר: 17 מִדּוּעַ
 לֹא־אָכַלְתֶּם אֶת־חֲטָאתָ בַּמָּקוֹם הַקֹּדֶשׁ כִּי
 קֹדֶשׁ קֹדְשִׁים הוּא וְאַתֶּהוּ נָתַן לָכֶם לֶשְׂאֵת
 אֶת־עֹן הַעֲדָה לְכַפֵּר עֲלֵיהֶם לִפְנֵי יְהוָה: 18 הֲוֵן
 לֹא־הוּבָא אֶת־דָּמָה אֶל־הַקֹּדֶשׁ פְּגִימָה אֲכֹל
 תֹאכְלוּ אֹתָהּ בַּקֹּדֶשׁ כַּאֲשֶׁר צִוִּיתִי: 19 וַיְדַבֵּר
 אֶהְרֹן אֶל־מֹשֶׁה הֲוֵן הַיּוֹם הַקָּרִיבוּ אֶת־חֲטָאתֶם
 וְאֶת־עֲלֹתֶם לִפְנֵי יְהוָה וַתִּקְרָאנִי אֹתִי כְּאֵלֶּה
 וְאֶכְלָתִי חֲטָאת הַיּוֹם הַיֵּיטֵב בְּעֵינֵי יְהוָה: 20 וַיִּשְׁמַע
 מֹשֶׁה וַיֵּיטֵב בְּעֵינָיו:

11:1 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אֶהְרֹן לֵאמֹר אֲלֵהֶם:
 2 דַּבְּרוּ אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר זֹאת הַחֲזִיהַ אֲשֶׁר
 תֹאכְלוּ מִכֹּל־הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר עַל־הָאָרֶץ: 3 כָּל־
 מִפְרֶסֶת פְּרֹסָה וְשִׁסְעַת שְׁסַע פְּרֹסַת מַעֲלַת
 גֵּרָה בַּבְּהֵמָה אֹתָהּ תֹאכְלוּ: 4 אֹךְ אֶת־זֶה לֹא
 תֹאכְלוּ מִמַּעֲלֵי הַגֵּרָה וּמִמְפְרִיטֵי הַפְּרֹסָה אֶת־
 הַגְּמֹל כִּי־מַעֲלֵה גֵרָה הוּא וּפְרֹסָה אֵינְנוּ מִפְרִיטֵי
 טָמֵא הוּא לָכֶם: 5 וְאֶת־הַשֶּׁפֶן כִּי־מַעֲלֵה גֵרָה הוּא
 וּפְרֹסָה לֹא יִפְרִיט טָמֵא הוּא לָכֶם: 6 וְאֶת־הָאֲרָנָבֶת
 כִּי־מַעֲלַת גֵּרָה הוּא וּפְרֹסָה לֹא הַפְרִיטָה טָמֵאָה
 הוּא לָכֶם: 7 וְאֶת־הַחֲזִיר כִּי־מִפְרִיטֵי פְרֹסָה הוּא
 וְשִׁסְעַת שְׁסַע פְּרֹסָה וְהוּא גֵּרָה לֹא־יִגָּר טָמֵא
 הוּא לָכֶם: 8 מִבְּשָׂרָם לֹא תֹאכְלוּ וּבְגִבְלֹתָם לֹא
 תִגְעוּ טָמֵאִים הֵם לָכֶם: 9 אֶת־זֶה תֹאכְלוּ מִכֹּל
 אֲשֶׁר בַּיַּמִּים כָּל אֲשֶׁר־לוֹ סַנְפִיר וְקַשְׁקֶשֶׁת בַּיַּמִּים
 בַּיַּמִּים וּבְנֹחָלִים אֹתָם תֹאכְלוּ: 10 וְכֹל אֲשֶׁר אֵין־לוֹ
 סַנְפִיר וְקַשְׁקֶשֶׁת בַּיַּמִּים וּבְנֹחָלִים מִכֹּל שָׂרִץ
 הַיַּמִּים וּמִכֹּל נֶפֶשׁ הַחַיָּה אֲשֶׁר בַּיַּמִּים שֶׁקֶץ הֵם
 לָכֶם וְשֶׁקֶץ יְהִי לָכֶם מִבְּשָׂרָם לֹא תֹאכְלוּ
 וְאֶת־גִּבְלֹתָם תִּשְׁקְצוּ כֹל אֲשֶׁר אֵין־לוֹ סַנְפִיר
 וְקַשְׁקֶשֶׁת בַּיַּמִּים שֶׁקֶץ הוּא לָכֶם וְאֵת אֵלֶּה
 תִּשְׁקְצוּ מִן־הָעוֹף לֹא יֹאכְלוּ שֶׁקֶץ הֵם אֶת הַנֶּשֶׁר
 וְאֶת הַפֶּרֶס וְאֶת הָעֲזֹנִיָּה וְאֶת הַדָּאָה וְאֶת הָאֵיֶה
 כַּמִּינֵה אֶת כָּל עֶרֶב כַּמִּינֵה וְאֶת בַּת הַיַּעֲנָה וְאֶת
 הַחֲזִזוֹבֹס וְאֶת הַשִּׁזְזָף וְאֶת הַנִּזֵּץ לַכּוּינָהוּ וְאֶת
 הַכּוּס וְאֶת הַשֶּׁכֶךְ וְאֶת הַיַּנְשׁוּף וְאֶת הַתַּנְשַׁמֹּת
 וְאֶת הַקָּאֵת וְאֶת הַרוֹזֵם וְאֶת הַחֲסִידָה הַאֲנָפָה
 לַכּוּינָה וְאֶת הַדּוּכִיפַת וְאֶת הָעֵטֶקֶת כֹּכ שָׂרִץ
 הָעוֹף הַהֶכֶךְ עַל אַרְבַּע שֶׁקֶץ הוּא לָכֶם אֹךְ אֵת
 זֶה תֹאכְלוּ מִכֹּל שָׂרִץ הָעוֹף הַהֶכֶךְ עַל אַרְבַּע
 אֲשֶׁר־לֹא [לוֹ] כַרְעִים מִמַּעַל לְרַגְלָיו לְנֹתַר בָּהֶן עַל־
 הָאָרֶץ: 22 אֶת־אֵלֶּה מֵהֶם תֹאכְלוּ אֶת־הָאֲרָבָה לַמִּינֵהוּ

וְעַל אֵימָר בְּנֵי אֶהְרֹן הַנּוֹתָרִם לֵאמֹר בּוֹדּוּעַ
 לֹא אָכַלְתֶּם אֶת הַחֲטָאתָ בַּמָּקוֹם הַקֹּדֶשׁ כִּי
 קֹדֶשׁ קֹדְשִׁים הוּא וְאַתֶּה נָתַן לָכֶם לֶשְׂאֵת
 אֶת עֹן הָעֲדָה לְכַפֵּר עֲלֵיהֶם לִפְנֵי יְהוָה הֲוֵן
 לֹא הוּבָא אֶת דָּמָה אֶל הַקֹּדֶשׁ פְּגִימָה אֲכֹל
 תֹאכְלוּ אֹתָהּ בַּקֹּדֶשׁ כַּאֲשֶׁר צִוִּיתִי וַיְדַבֵּר
 אֶהְרֹן אֶל מֹשֶׁה הֲוֵן הַיּוֹם הַקָּרִיבוּ אֶת חֲטָאתֶם
 וְאֶת עֲלֹתֶם לִפְנֵי יְהוָה וַתִּקְרָאנִי אֹתִי כְּאֵלֶּה
 וְאֶכְלָתִי חֲטָאת הַיּוֹם הַיֵּיטֵב בְּעֵינֵי יְהוָה וַיִּשְׁמַע
 מֹשֶׁה וַיֵּיטֵב בְּעֵינָיו

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה וְאֶל אֶהְרֹן לֵאמֹר אֲלֵהֶם
 דַּבְּרוּ אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר זֹאת הַחֲזִיהַ אֲשֶׁר
 תֹאכְלוּ מִכֹּל־הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר עַל הָאָרֶץ כֹּכ־
 מִפְרֶסֶת פְּרֹסָה וְשִׁסְעַת שְׁסַע פְּרֹסַת מַעֲלַת
 גֵּרָה בַּבְּהֵמָה אֹתָהּ תֹאכְלוּ אֹךְ אֶת זֶה לֹא
 תֹאכְלוּ מִמַּעֲלֵי הַגֵּרָה וּמִמְפְרִיטֵי הַפְּרֹסָה אֶת
 הַגְּמֹל כִּי מַעֲלֵה גֵרָה הוּא וּפְרֹסָה אֵינְנוּ מִפְרִיטֵי
 טָמֵא הוּא לָכֶם וְאֶת הַשֶּׁפֶן כִּי מַעֲלֵה גֵרָה הוּא
 וּפְרֹסָה לֹא יִפְרִיט טָמֵא הוּא לָכֶם וְאֶת הָאֲרָנָבֶת
 כִּי מַעֲלַת גֵּרָה הוּא וּפְרֹסָה לֹא הַפְרִיטָה טָמֵאָה
 הוּא לָכֶם וְאֶת הַחֲזִיר כִּי מִפְרִיטֵי פְרֹסָה הוּא
 וְשִׁסְעַת שְׁסַע פְּרֹסָה וְהוּא גֵּרָה לֹא יִגָּר טָמֵא
 הוּא לָכֶם מִבְּשָׂרָם לֹא תֹאכְלוּ וּבְגִבְלֹתָם לֹא
 תִגְעוּ טָמֵאִים הֵם לָכֶם אֶת זֶה תֹאכְלוּ מִכֹּל
 אֲשֶׁר בַּיַּמִּים כֹּכ אֲשֶׁר לוֹ סַנְפִיר וְקַשְׁקֶשֶׁת בַּיַּמִּים
 בַּיַּמִּים וּבְנֹחָלִים אֹתָם תֹאכְלוּ וְכֹל אֲשֶׁר אֵין לוֹ
 סַנְפִיר וְקַשְׁקֶשֶׁת בַּיַּמִּים וּבְנֹחָלִים מִכֹּל שָׂרִץ
 הַיַּמִּים וּמִכֹּל נֶפֶשׁ הַחַיָּה אֲשֶׁר בַּיַּמִּים שֶׁקֶץ הֵם
 לָכֶם וְשֶׁקֶץ יְהִי לָכֶם מִבְּשָׂרָם לֹא תֹאכְלוּ
 וְאֶת גִּבְלֹתָם תִּשְׁקְצוּ כֹכ אֲשֶׁר אֵין לוֹ סַנְפִיר
 וְקַשְׁקֶשֶׁת בַּיַּמִּים שֶׁקֶץ הוּא לָכֶם וְאֵת אֵלֶּה
 תִּשְׁקְצוּ מִן־הָעוֹף לֹכֵךְ אֲכֹלוּ שֶׁקֶץ הֵם אֶת הַנֶּשֶׁר
 וְאֶת הַפֶּרֶס וְאֶת הָעֲזֹנִיָּה וְאֶת הַדָּאָה וְאֶת הָאֵיֶה
 כַּמִּינֵה אֶת כָּל עֶרֶב כַּמִּינֵה וְאֶת בַּת הַיַּעֲנָה וְאֶת
 הַחֲזִזוֹבֹס וְאֶת הַשִּׁזְזָף וְאֶת הַנִּזֵּץ לַכּוּינָהוּ וְאֶת
 הַכּוּס וְאֶת הַשֶּׁכֶךְ וְאֶת הַיַּנְשׁוּף וְאֶת הַתַּנְשַׁמֹּת
 וְאֶת הַקָּאֵת וְאֶת הַרוֹזֵם וְאֶת הַחֲסִידָה הַאֲנָפָה
 לַכּוּינָה וְאֶת הַדּוּכִיפַת וְאֶת הָעֵטֶקֶת כֹּכ שָׂרִץ
 הָעוֹף הַהֶכֶךְ עַל אַרְבַּע שֶׁקֶץ הוּא לָכֶם אֹךְ אֵת
 זֶה תֹאכְלוּ מִכֹּל שָׂרִץ הָעוֹף הַהֶכֶךְ עַל אַרְבַּע
 אֲשֶׁר לֹא כַרְעִים מִמַּעַל לְרַגְלָיו לְנֹתַר בָּהֶן עַל־
 הָאָרֶץ אֶת אֵלֶּה מֵהֶם תֹאכְלוּ אֶת הָאֲרָבָה לַמִּינֵהוּ

ואת הסלעם למוינהו ואת הזרעל למוינהו
 ואת הזוגב למוינהו וכל שרץ העוף אשר
 לו ארבע רגלים שקץ הוא לכם: 24 ולאֵלה
 תטמאו פל־הנגע בנבלתם יטמא עד־הערב: 25
 וכל־הנשא מנבלתם יכבס בגדיו וטמא עד־
 הערב: 26 לכל־הבהמה אשר הוא מפרסת
 פרסה ושסע איגנה שסעת וגרה איגנה
 מעלה טמאים הם לכם פל־הנגע בהם
 יטמא: 27 וכלו הולך על־פפיו בכל־החיה
 ההלכת על־ארבע טמאים הם לכם פל־הנגע
 בנבלתם יטמא עד־הערב: 28 והנשא את־נבלתם
 יכבס בגדיו וטמא עד־הערב טמאים הם
 לכם: 29 וזה לכם הטמא בשרץ
 השרץ על־הארץ החלד והעכבר והעב
 למוינהו: 30 והאנקה והכוז והלטאה והזומט
 והתנשמת אלה הטמאים לכם בכל־השרץ
 כל הנגע בהם במותם יטמא עד־הערב וכל
 אשר יפל עליו כזהם במותם יטמא מכל כלי
 עץ או בגד או עור או שק כל כלי אשר יעשה
 מלאכה בהם במים יבא וטמא עד־הערב
 וטהר: 33 וכל־כלי־חרש אשר יפל מהם אל־תוכו
 כל אשר בתוכו יטמא ואתו תשברו: 34 מכל־
 האכל אשר יאכל אשר יבוא עליו מים יטמא
 וכל־משקה אשר ישתה בכל־פלי יטמא:
 35 וכל אשר יפל מנבלתם עליו יטמא תנור
 וכירים יתץ טמאים הם וטמאים יהיו לכם:
 36 אך מעין וכור מקנה־מים יתנה טהור ונגע
 בנבלתם יטמא: 37 וכי יפל מנבלתם על־פל־
 זרע זרוע אשר יזרע טהור הוא: 38 וכי יפול
 מים על־זרע ונפל מנבלתם עליו טמא הוא
 לכם: 39 וכי ימות מן־הבהמה
 אשר־היא לכם לאכלה הנגע בנבלתה יטמא
 עד־הערב: 40 והאכל מנבלתה יכבס בגדיו
 וטמא עד־הערב והנשא את־נבלתה יכבס
 בגדיו וטמא עד־הערב: 41 וכל־השרץ השרץ
 על־הארץ שקץ הוא לא יאכל: 42 כל־הולך על־
 גחון וכלו הולך על־ארבע עד פל־מרבה
 רגלים לכל־השרץ השרץ על־הארץ
 לא תאכלום כִּי־שקץ הם: 43 אל־תשקצו את־
 נפשתיכם בכל־השרץ השרץ ולא תטמאו
 בקם ונטמתם בם: 44 כִּי אני יהוה אלהיכם
 והתקדשתם והייתם קדשים כִּי קדוש אני

ואת הסלעם למוינהו ואת הזרעל למוינהו
 ואת הזוגב למוינהו וכל שרץ העוף אשר
 לו ארבע רגלים שקץ הוא לכם ולאֵלה
 תטמאו כל הנגע בנבלתם יטמא עד־הערב
 וכל הנשא מנבלתם יכבס בגדיו וטמא עד־
 הערב ככל הבהמה אשר הוא מפרסת
 פרסה ושסע איגנה שסעת וגרה איגנה
 מועלה טמאים הם לכם כל הנגע בהם
 יטמא וכל הולך על כפיו בכל החיה
 ההלכת על ארבע טמאים הם לכם כל הנגע
 בנבלתם יטמא עד הערב והנשא את נבלתם
 יכבס בגדיו וטמא עד הערב טמאים המה
 לכם וזה לכם הטמא בשרץ
 השרץ על הארץ החלד והעכבר והעב
 למוינהו והאנקה והכוז והלטאה והזומט
 והתנשמת אלה הטמאים לכם בכל השרץ
 כל הנגע בהם במותם יטמא עד הערב וכל
 אשר יפל עליו כזהם במותם יטמא מכל כלי
 עץ או בגד או עור או שק כל כלי אשר יעשה
 מלאכה בהם במים יבא וטמא עד הערב
 וטהר וכל כלי זרש אשר יפל מהם אל תוכו
 כל אשר בתוכו יטמא ואתו תשברו מכל
 האכל אשר יאכל אשר יבוא עליו מים יטמא
 וכל משקה אשר ישתה בכל כלי יטמא
 וכל אשר יפל מנבלתם עליו יטמא תנור
 וכירים יתץ טמאים הם וטמאים יהיו לכם
 אך מעין וכור מקוה מים יהיה טהור ונגע
 בנבלתם יטמא וכי יפל מנבלתם על כלי
 זרע זרוע אשר יזרע טהור הוא וכי יפול
 מים על זרע ונפל מנבלתם עליו טמא הוא
 לכם וכי ימות מן הבהמה
 אשר היא לכם לאכלה הנגע בנבלתה יטמא
 עד הערב והאכל מנבלתה יכבס בגדיו
 וטמא עד הערב והנשא את נבלתה יכבס
 בגדיו וטמא עד הערב וכל השרץ השרץ
 על הארץ שקץ הוא לא יאכל כל הולך על
 גחון וכל הולך על ארבע עד כל מרבה
 רגלים לכל השרץ השרץ על הארץ
 לא תאכלום כי שקץ הם אל תשקצו את
 נפשתיכם בכל השרץ השרץ וכל הטמא
 בהם ונטמתם בהם כי אני יהוה אלהיכם
 והתקדשתם והייתם קדשים כי קדוש אני

ולא תטמאו את נפשתיכם בכל־השרץ הרמש
על־הארץ: 45 פיו אני יהוה המעלה אתכם
מארץ מצרים להלית לכם לאלהים והייתם
קדשים פי קדוש אני: 46 זאת תורת הבהמה
והעוף וכל־גפוש החיה הרמשת במים ולכל־
גפוש השרצת על־הארץ: 47 להבדיל בין הטמא
ובין הטהור ובין החיה הנאכלת ובין החיה
אשר לא תאכל:

12:1 וידבר יהוה אל־משה לאמר: 2 דבר אל־בני
ישראל לאמר אשה פי תזריע וילדה זכר
וטמאה שבועת ימים פימי נדת דותה תטמא:
3 וביום השמיני ימול בשר ערלתו: 4 ושלושים
יום ושלושת ימים תשב בדמי טהרה בכל־
קדש לא־תגע ואל־המקדש לא תבא עד־
מלאת ימי טהרה: 5 ואם־נקה תלד וטמאה
שבועים בנדתה ושלושים יום וששת ימים
תשב על־דמי טהרה: 6 ובמלאתו ימי טהרה
לבו או לבת תביא כבש בן־שנתו לעלה וכן־
יונה אותה לחטאת אל־פתח אהל־מועד
אל־הפקח: 7 והקריבו לפני יהוה וכפר עליה
וטהרה ממקור דמיה זאת תורת הילדת
לזכר או לנקבה: 8 ואם־לא תמצא ידה די
שה ולקחה שתי־תרים או שני בני־יונה אחד
לעלה ואחד לחטאת וכפר עליה הפקח
וטהרה:

13:1 וידבר יהוה אל־משה ואל־אהרן לאמר:
2 אדם כי יתנה בעור־בשרו שאה או ספחת
או בהרת והיה בעור בשרו נגע צרעת והוא
אל־אהרן הכהן או אל־אחד מבניו הכהנים
3 וראה הפקח את־הנגע בעור־הבשר ושלער
בנגע הפך לבן ומראה הנגע עמק מעור בשרו
נגע צרעת הוא וראוהו הפקח וטמא אתו: 4 ואם־
בהרת לבנה הוא בעור בשרו ועמק אין־
מראה מו־העור ושלערה לא־הפקח לבן והסגיר
הפקח את־הנגע שבועת ימים: 5 וראוהו הפקח
ביום השביעי והנה הנגע עמד בעינו לא־
פשה הנגע בעור והסגירו הפקח שבועת ימים
שנית וראה הכהן אתו ביום השביעי־שנית
והנה כהה הנגע ולא־פשה הנגע בעור וטהרו
הפקח מספחת הוא וכבס בגדיו וטהר: 7 ואם־
פשה תפשה המספחת בעור אחרי הראתו
אל־הפקח לטהרתו ונראה שנית אל־הפקח:

ולא תטמאו את נפשתיכם בכל השרץ הרמש
על הארץ כי אני יהוה המועלה אתכם
מארץ מצרים להיות לכם לאלהים והייתם
קדשים כי קדוש אני זאת תורת הבהמה
והעוף וכל גפוש החיה הרמושית במים וכל
גפוש השרצת על הארץ להבדיל בין הטמא
ובין הטהור ובין החיה הנאכלת ובין החיה
אשר לא תאכל

וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל בני
ישראל לאמר אשה כי תזריע וילדה זכר
וטמאה שבועת ימים כימי נדת דותה תטמא
וביום השמיני ימול בשר ערלתו ושלושים
יום ושלושת ימים תשב בדמי טהרה בכל
קדש לא תגע ואל המקדש לא תבא עד
מלאת ימי טהרה ואם נקה תלד וטמאה
שבועים בנדתה וששים יום וששת ימים
תשב על דמי טהרה ובמלאת ימי טהרה
לבו או לבת תביא כבש בן שנתו לעלה וכן
יונה אותה לחטאת אל פתח אהל מועד
אל הפקח והקריבו לפני יהוה וכפר עליה
וטהרה ממקור דמיה זאת תורת הילדת
לזכר או לנקבה ואם לא תמצא ידה די
שה ולקחה שתי תרים או שני בני יונה אחד
לעלה ואחד לחטאת וכפר עליה הכהן
וטהרה

וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר
אדם כי יהיה בעור בשרו שאה או ספחת
או בהרת והיה בעור בשרו נגע צרעת והוא
אל אהרן הכהן או אל אחד מבניו הכהנים
וראה הכהן את הנגע בעור הבשר ושלער
בנגע הפך לבן ומראה הנגע עמק מעור בשרו
נגע צרעת הוא וראהו הכהן וטמא אתו ואם
בהרת לבנה הוא בעור בשרו ועמק אין
מראה מן העור ושלערה לא הפך לבן והסגיר
הכהן את הנגע שבועת ימים וראהו הכהן
ביום השביעי והנה הנגע עמד בעינו לא
פשה הנגע בעור והסגירו הכהן שבועת ימים
שנית וראה הכהן אתו ביום השביעי־שנית
והנה כהה הנגע ולא פשה הנגע בעור וטהרו
הכהן מספחת הוא וכבס בגדיו וטהר ואם
פשה תפשה המספחת בעור אחרי הראתו
אל הכהן לטהרתו ונראה שנית אל הכהן

8 וּרְאָה הַכֹּהֵן וְהִנֵּה פִשְׁתָּהּ הַמְסֻפָּחֶת בְּעוֹר
 וְטִמְאָו הַכֹּהֵן צָרַעַת הוּא:

9 גַּעַע צָרַעַת כִּי תִהְיֶה בְּאָדָם וְהוּבֵא אֶל־הַכֹּהֵן:

10 וּרְאָה הַכֹּהֵן וְהִנֵּה שְׂאֵת־לִבְנָה בְּעוֹר וְהִיא
 הַפִּקָּה שְׂעֵר לִבָּו וּמִחִית בְּשָׂר זָרִי בִשְׂאֵת־
 11 צָרַעַת נוֹשֶׁנֶת הוּא בְּעוֹר בְּשָׂרוֹ וְטִמְאָו הַכֹּהֵן
 לֹא יִסְגְּרוּ כִּי טִמָּא הוּא: 12 וְאִם־פְּרוּחַ תִּפְרַח
 הַצָּרַעַת בְּעוֹר וְכִסְתָּהּ הַצָּרַעַת אֵת כָּל־עוֹר
 הַגֹּעַע מֵרֹאשׁוֹ וְעַד־רַגְלָיו לְכָל־מְרֹאֵה עֵינָיו
 הַכֹּהֵן: 13 וּרְאָה הַכֹּהֵן וְהִנֵּה כִסְתָּהּ הַצָּרַעַת אֵת־
 כָּל־בְּשָׂרוֹ וְטָהַר אֶת־הַגֹּעַע כִּלּוֹ הַפֶּךָ לִבָּו טָהוֹר
 הוּא: 14 וּבַיּוֹם הַרְּאוֹת כּוֹ בְּשָׂר זָרִי יִטְמָא: 15 וּרְאָה
 הַכֹּהֵן אֶת־הַבְּשָׂר הַזֶּה וְטִמְאָו הַבְּשָׂר הַזֶּה
 טִמָּא הוּא צָרַעַת הוּא: 16 אִו כִּי יָשׁוּב הַבְּשָׂר
 הַזֶּה וְנִהְפָּד לְלִבָּו וְכֹא אֶל־הַכֹּהֵן: 17 וּרְאָהוּ הַכֹּהֵן
 וְהִנֵּה נִהְפָּד הַגֹּעַע לְלִבָּו וְטָהַר הַכֹּהֵן אֶת־
 הַגֹּעַע טָהוֹר הוּא:

18 וּבְשָׂר כִּי־יִהְיֶה בּוֹ־בְעוֹר שְׂחִין וְנִרְפָּא וְהָיָה
 בַּמְּקוֹם הַשְּׂחִין שְׂאֵת לִבְנָה אוֹ בַּהֲרַת לִבְנָה
 אֲדַמְדָּמַת וְנִרְאָה אֶל־הַכֹּהֵן: 20 וּרְאָה הַכֹּהֵן
 וְהִנֵּה מֵרֹאֵה שְׂפָל מִן־הָעוֹר וּשְׂעִרָה הַפֶּךָ
 לִבָּו וְטִמְאָו הַכֹּהֵן גַּעַע צָרַעַת הוּא שְׂחִין
 פְּרוּחָה וְאִם יִרְאֶנָּה הַכֹּהֵן וְהִנֵּה אִין בַּה שְׂעֵר
 לִבָּו וּשְׂפָלָה אִינֵנָה מִן־הָעוֹר וְהִיא כֹּהֵה
 וְהִסְגִּירוּ הַכֹּהֵן שִׁבְעַת יָמִים וְאִם פִּשְׁתָּהּ תִּפְשֶׁה
 בְּעוֹר וְטִמָּא הַכֹּהֵן אֹתוֹ גַּעַע הוּא וְאִם תִּזְחַתֶּיה
 תַּעֲמֹד הַבְּהַרַת לֹא פִשְׁתָּה צְרַבַת הַשְּׂחִין
 הוּא וְטָהַרוּ הַכֹּהֵן אִו

בְּשָׂר כִּי יִהְיֶה בְּעוֹר מִכּוֹת אֵשׁ וְהִיָּתָה מִזְחִית
 הַמִּכּוֹה בַּהֲרַת לִבְנָה אֲדַמְדָּמַת אוֹ לִבְנָה
 וְרָאָה אֹתָהּ הַכֹּהֵן וְהִנֵּה נִהְפָּד שְׂעֵר לִבָּו
 בַּבְּהַרַת וּמִרְאָה עִמּוֹק מִן־הָעוֹר צָרַעַת הוּא
 בַּמִּכּוֹה פְּרוּחָה וְטִמָּא אֹתוֹ הַכֹּהֵן גַּעַע צָרַעַת
 הוּא וְאִם יִרְאֶנָּה הַכֹּהֵן וְהִנֵּה אִין בַּבְּהַרַת
 שְׂעֵר לִבָּו וּשְׂפָלָה אִינֵנָה מִן־הָעוֹר וְהוּא כֹּהֵה
 וְהִסְגִּירוּ הַכֹּהֵן שִׁבְעַת יָמִים וְרָאָהוּ הַכֹּהֵן
 בַּיּוֹם הַשְּׂבִיעִי אִם פִּשְׁתָּהּ תִּפְשֶׁה בְּעוֹר וְטִמָּא
 הַכֹּהֵן אֹתוֹ גַּעַע צָרַעַת הוּא וְאִם תִּזְחַתֶּיה
 תַּעֲמֹד הַבְּהַרַת לֹא פִשְׁתָּה בְּעוֹר וְהוּא כֹּהֵה
 שְׂאֵת הַמִּכּוֹה הוּא וְטָהַרוּ הַכֹּהֵן כִּי צְרַבַת
 הַמִּכּוֹה הוּא

וְאִישׁ אוֹ אִשָּׁה כִּי יִהְיֶה בּוֹ גַּעַע בְּרֹאשׁ אוֹ בִּזְנוֹן

24 אִו

בְּשָׂר כִּי־יִהְיֶה בְּעוֹר מְכוֹת־אֵשׁ וְהִיָּתָה מִחִית
 הַמִּכּוֹה בַּהֲרַת לִבְנָה אֲדַמְדָּמַת אוֹ לִבְנָה:

25 וּרְאָה אֹתָהּ הַכֹּהֵן וְהִנֵּה נִהְפָּד שְׂעֵר לִבָּו
 בַּבְּהַרַת וּמֵרֹאֵה עִמּוֹק מִן־הָעוֹר צָרַעַת הוּא
 בַּמִּכּוֹה פְּרוּחָה וְטִמָּא אֹתוֹ הַכֹּהֵן גַּעַע צָרַעַת
 הוּא: 26 וְאִם יִרְאֶנָּה הַכֹּהֵן וְהִנֵּה אִין בַּבְּהַרַת
 שְׂעֵר לִבָּו וּשְׂפָלָה אִינֵנָה מִן־הָעוֹר וְהוּא כֹּהֵה
 וְהִסְגִּירוּ הַכֹּהֵן שִׁבְעַת יָמִים: 27 וּרְאָהוּ הַכֹּהֵן
 בַּיּוֹם הַשְּׂבִיעִי אִם פִּשְׁתָּהּ תִּפְשֶׁה בְּעוֹר וְטִמָּא
 הַכֹּהֵן אֹתוֹ גַּעַע צָרַעַת הוּא: 28 וְאִם־תִּזְחַתֶּיה
 תַּעֲמֹד הַבְּהַרַת לֹא־פִשְׁתָּהּ בְּעוֹר וְהוּא כֹּהֵה
 שְׂאֵת הַמִּכּוֹה הוּא וְטָהַרוּ הַכֹּהֵן כִּי־צָרַבַת
 הַמִּכּוֹה הוּא:

29 וְאִישׁ אוֹ אִשָּׁה כִּי־יִהְיֶה בּוֹ גַּעַע בְּרֹאשׁ אוֹ בִּזְנוֹן:

וְרָאָה הַכֹּהֵן וְהִנֵּה פִשְׁתָּהּ הַמְסֻפָּחֶת בְּעוֹר
 וְטִמְאָו הַכֹּהֵן צָרַעַת הוּא
 גַּעַע צָרַעַת כִּי תִהְיֶה בְּאָדָם וְהוּבֵא אֶל הַכֹּהֵן
 וְרָאָה הַכֹּהֵן וְהִנֵּה שְׂאֵת לִבְנָה בְּעוֹר וְהִיא
 הַפִּקָּה שְׂעֵר לִבָּו וּמִחִית בְּשָׂר זָרִי בִשְׂאֵת־
 צָרַעַת נוֹשֶׁנֶת הוּא בְּעוֹר בְּשָׂרוֹ וְטִמְאָו הַכֹּהֵן
 לֹא יִסְגְּרוּ כִּי טִמָּא הוּא וְאִם פְּרוּחַ תִּפְרַח
 הַצָּרַעַת בְּעוֹר וְכִסְתָּהּ הַצָּרַעַת אֵת כָּל עוֹר
 הַגֹּעַע מֵרֹאשׁוֹ וְעַד רַגְלָיו לִכָּל מֵרֹאֵה עֵינָיו
 הַכֹּהֵן וְרָאָה הַכֹּהֵן וְהִנֵּה כִסְתָּהּ הַצָּרַעַת אֵת
 כָּל בְּשָׂרוֹ וְטָהַר אֶת הַגֹּעַע כִּלּוֹ הַפֶּךָ לִבָּו טָהוֹר
 הוּא וּבַיּוֹם הַרְּאוֹת בּוֹ בְּשָׂר זָרִי יִטְמָא וְרָאָה
 הַכֹּהֵן אֶת הַבְּשָׂר הַזֶּה וְטִמְאָו הַבְּשָׂר הַזֶּה
 טִמָּא הוּא צָרַעַת הוּא אִו כִּי יָשׁוּב הַבְּשָׂר
 הַזֶּה וְנִהְפָּד לִכָּבֹו וְכֹא אֶל הַכֹּהֵן וְרָאָהוּ הַכֹּהֵן
 וְהִנֵּה נִהְפָּד הַגֹּעַע לִכָּבֹו וְטָהַר הַכֹּהֵן אֶת
 הַגֹּעַע טָהוֹר הוּא
 וּבְשָׂר כִּי יִהְיֶה בּוֹ בְּעוֹר שְׂחִין וְנִרְפָּא וְהָיָה
 בַּמְּקוֹם הַשְּׂחִין שְׂאֵת לִבְנָה אוֹ בַּהֲרַת לִבְנָה
 אֲדַמְדָּמַת וְנִרְאָה אֶל הַכֹּהֵן וְרָאָה הַכֹּהֵן
 וְהִנֵּה מֵרֹאֵה שְׂפָל מִן הָעוֹר וּשְׂעִרָה הַפֶּךָ
 לִבָּו וְטִמְאָו הַכֹּהֵן גַּעַע צָרַעַת הוּא שְׂחִין
 פְּרוּחָה וְאִם יִרְאֶנָּה הַכֹּהֵן וְהִנֵּה אִין בַּה שְׂעֵר
 לִבָּו וּשְׂפָלָה אִינֵנָה מִן הָעוֹר וְהִיא כֹּהֵה
 וְהִסְגִּירוּ הַכֹּהֵן שִׁבְעַת יָמִים וְאִם פִּשְׁתָּהּ תִּפְשֶׁה
 בְּעוֹר וְטִמָּא הַכֹּהֵן אֹתוֹ גַּעַע הוּא וְאִם תִּזְחַתֶּיה
 תַּעֲמֹד הַבְּהַרַת לֹא פִשְׁתָּה צְרַבַת הַשְּׂחִין
 הוּא וְטָהַרוּ הַכֹּהֵן אִו
 בְּשָׂר כִּי יִהְיֶה בְּעוֹר מִכּוֹת אֵשׁ וְהִיָּתָה מִזְחִית
 הַמִּכּוֹה בַּהֲרַת לִבְנָה אֲדַמְדָּמַת אוֹ לִבְנָה
 וְרָאָה אֹתָהּ הַכֹּהֵן וְהִנֵּה נִהְפָּד שְׂעֵר לִבָּו
 בַּבְּהַרַת וּמִרְאָה עִמּוֹק מִן הָעוֹר צָרַעַת הוּא
 בַּמִּכּוֹה פְּרוּחָה וְטִמָּא אֹתוֹ הַכֹּהֵן גַּעַע צָרַעַת
 הוּא וְאִם יִרְאֶנָּה הַכֹּהֵן וְהִנֵּה אִין בַּבְּהַרַת
 שְׂעֵר לִבָּו וּשְׂפָלָה אִינֵנָה מִן הָעוֹר וְהוּא כֹּהֵה
 וְהִסְגִּירוּ הַכֹּהֵן שִׁבְעַת יָמִים וְרָאָהוּ הַכֹּהֵן
 בַּיּוֹם הַשְּׂבִיעִי אִם פִּשְׁתָּהּ תִּפְשֶׁה בְּעוֹר וְטִמָּא
 הַכֹּהֵן אֹתוֹ גַּעַע צָרַעַת הוּא וְאִם תִּזְחַתֶּיה
 תַּעֲמֹד הַבְּהַרַת לֹא פִשְׁתָּה בְּעוֹר וְהוּא כֹּהֵה
 שְׂאֵת הַמִּכּוֹה הוּא וְטָהַרוּ הַכֹּהֵן כִּי צְרַבַת
 הַמִּכּוֹה הוּא
 וְאִישׁ אוֹ אִשָּׁה כִּי יִהְיֶה בּוֹ גַּעַע בְּרֹאשׁ אוֹ בִּזְנוֹן

30 וְרָאָה הַכֹּהֵן אֶת-הַנֶּגַע וְהֵנִיחַ מִרְאֵהוּ עֲמֵק מִן-הָעוֹר וְבוֹ שֶׁעַר צָהָב דָּק וְטָמֵא אֹתוֹ הַכֹּהֵן נָתַק הוּא צִרְעַת הָרֹאשׁ אֹו הַזֶּקֶן הוּא וְכִי יִרְאֶה הַכֹּהֵן אֶת-נֶגַע הַנֶּתֶק וְהֵנִיחַ אֵינן מִרְאֵהוּ עֲמֵק מִן הָעוֹר וְשֶׁעַר שֹׁהַר אֵינן בּוֹ וְהִסְגִּיר הַכֹּהֵן אֶת-נֶגַע הַנֶּתֶק שִׁבְעַת יָמִים וְרָאָה הַכֹּהֵן אֶת-הַנֶּגַע בְּיוֹם הַשְּׁבִיעִי וְהֵנִיחַ לֹא פִשֵׁה הַנֶּתֶק וְלֹא הָיָה בּוֹ שֶׁעַר צָהָב וּמִרְאֵה הַנֶּתֶק אֵינן עֲמֵק מִן הָעוֹר וְהִתְגַּלַּח וְאֶת-הַנֶּתֶק לֹא יִגְלַח וְהִסְגִּיר הַכֹּהֵן אֶת-הַנֶּתֶק שִׁבְעַת יָמִים שְׁנִיַּת וְרָאָה הַכֹּהֵן אֶת-הַנֶּתֶק בְּיוֹם הַשְּׁבִיעִי וְהֵנִיחַ לֹא פִשֵׁה הַנֶּתֶק בְּעוֹר וּמִרְאֵהוּ אֵינֶנּוּ עֲמֵק מִן הָעוֹר וְטָהַר אֹתוֹ הַכֹּהֵן וְכַבֵּס בַּגְדָיו וְטָהַר וְאִם פִּשֵׁה יִפְשֵׁה הַנֶּתֶק בְּעוֹר אֲזָרָיו טָהַר וְרָאָה הַכֹּהֵן וְהֵנִיחַ פִּשֵׁה הַנֶּתֶק בְּעוֹר לֹא יִבְקַר הַכֹּהֵן לְשֶׁעַר הַצָּהָב טָמֵא הוּא וְאִם בְּעֵינָיו עֲמוֹד הַנֶּתֶק וְשֶׁעַר שֹׁהַר צִמּוּחַ בּוֹ נִרְפָּא הַנֶּתֶק טָהוֹר הוּא וְטָהַר הַכֹּהֵן וְאִישׁ אֹו אִשָּׁה כִּי יִהְיֶה בְּעוֹר בְּשָׂרָם בַּהֲרַת בַּהֲרַת לִבְנַת וְרָאָה הַכֹּהֵן וְהֵנִיחַ בְּעוֹר בְּשָׂרָם בַּהֲרַת כֹּהֲנוֹת לִבְנַת בַּהֲקֵי הָיָה פְּרוּחַ בְּעוֹר טָהוֹר הוּא וְאִישׁ כִּי יִמּוֹרֵט רֹאשׁוֹ קִרְחַת הוּא טָהוֹר הוּא וְאִם מִפְּאֵת פָּנָיו יִמּוֹרֵט רֹאשׁוֹ גִבְחָת הוּא טָהוֹר הוּא וְכִי יִהְיֶה בְּקִרְחָת אֹו בְּגִבְחָת נֶגַע לִבָּן אֲדָמָדָם צִרְעַת פְּרוּחַת הוּא בְּקִרְחָתוֹ אֹו בְּגִבְחָתוֹ וְרָאָה אֹתוֹ הַכֹּהֵן וְהֵנִיחַ שְׂאֵת-הַנֶּגַע לְכַנֵּה אֲדָמָדָת בְּקִרְחָתוֹ אֹו בְּגִבְחָתוֹ כְּמִרְאֵה צִרְעַת עוֹר בְּשָׂרָה אִישׁ צִרוּעַ הוּא טָמֵא הוּא טָמֵא יִטְמָאוּ הַכֹּהֵן בְּרֹאשׁוֹ נֹגֵעַ וְהִצְרוּעַ אֲשֶׁר בּוֹ הַנֶּגַע בְּגִדָיו יִהְיוּ פְּרָמִים וְרֹאשׁוֹ יִהְיֶה פְּרוּעַ וְעַל שֵׂפָם יַעֲטֶה וְטָמֵא טָמֵא יִקְרָא כֹל יָמֵי אֲשֶׁר הַנֶּגַע בּוֹ יִטְמָא טָמֵא הוּא כִּדְד יִשֵּׁב מִחוּץ לְבוֹתָנָה מוֹשְׁבּוֹ וְהִבְגִּד כִּי יִהְיֶה בּוֹ נֶגַע צִרְעַת בְּבֹדַי צִמּוֹר אֹו בְּבֹדַי פִּשְׁתִּים אֹו בְּשִׂמְלִי אֹו בְּעֵרֵב לְפִשְׁתִּים וְלִצְמָר אֹו בְּעוֹר אֹו בְּכָל־מְלֹאכֶת עוֹר וְהֵלֵךְ הַנֶּגַע יִרְקַק אֹו אֲדָמָדָם בְּבֹדַי אֹו בְּעוֹר אֹו בְּשִׂמְלִי אֹו בְּעֵרֵב אֹו בְּכָל־כֵּל עוֹר־נֶגַע צִרְעַת הוּא וְהִרְאָה אֶת-הַכֹּהֵן וְרָאָה הַכֹּהֵן אֶת-הַנֶּגַע וְהִסְגִּיר אֶת-הַנֶּגַע שִׁבְעַת יָמִים וְרָאָה אֶת-הַנֶּגַע בְּיוֹם הַשְּׁבִיעִי כִּי פִשֵׁה הַנֶּגַע בְּבֹדַי אֹו בְּשִׂמְלִי אֹו בְּעֵרֵב אֹו בְּעוֹר לְכָל־אֲשֶׁר־יַעֲשֶׂה הָעוֹר לְמְלֹאכֶה צִרְעַת מִמָּאֲרַת הַנֶּגַע טָמֵא הוּא:

30 וְרָאָה הַכֹּהֵן אֶת-הַנֶּגַע וְהֵנִיחַ מִרְאֵהוּ עֲמֵק מִן-הָעוֹר וְבוֹ שֶׁעַר צָהָב דָּק וְטָמֵא אֹתוֹ הַכֹּהֵן נָתַק הוּא צִרְעַת הָרֹאשׁ אֹו הַזֶּקֶן הוּא וְכִי יִרְאֶה הַכֹּהֵן אֶת-נֶגַע הַנֶּתֶק וְהֵנִיחַ אֵינן מִרְאֵהוּ עֲמֵק מִן הָעוֹר וְשֶׁעַר שֹׁהַר אֵינן בּוֹ וְהִסְגִּיר הַכֹּהֵן אֶת-נֶגַע הַנֶּתֶק שִׁבְעַת יָמִים וְרָאָה הַכֹּהֵן אֶת-הַנֶּגַע בְּיוֹם הַשְּׁבִיעִי וְהֵנִיחַ לֹא פִשֵׁה הַנֶּתֶק וְלֹא הָיָה בּוֹ שֶׁעַר צָהָב וּמִרְאֵה הַנֶּתֶק אֵינן עֲמֵק מִן הָעוֹר וְהִתְגַּלַּח וְאֶת-הַנֶּתֶק לֹא יִגְלַח וְהִסְגִּיר הַכֹּהֵן אֶת-הַנֶּתֶק שִׁבְעַת יָמִים שְׁנִיַּת וְרָאָה הַכֹּהֵן אֶת-הַנֶּתֶק בְּיוֹם הַשְּׁבִיעִי וְהֵנִיחַ לֹא פִשֵׁה הַנֶּתֶק בְּעוֹר וּמִרְאֵהוּ אֵינֶנּוּ עֲמֵק מִן הָעוֹר וְטָהַר אֹתוֹ הַכֹּהֵן וְכַבֵּס בַּגְדָיו וְטָהַר וְאִם פִּשֵׁה יִפְשֵׁה הַנֶּתֶק בְּעוֹר אֲזָרָיו טָהַר וְרָאָה הַכֹּהֵן וְהֵנִיחַ פִּשֵׁה הַנֶּתֶק בְּעוֹר לֹא יִבְקַר הַכֹּהֵן לְשֶׁעַר הַצָּהָב טָמֵא הוּא וְאִם בְּעֵינָיו עֲמוֹד הַנֶּתֶק וְשֶׁעַר שֹׁהַר צִמּוּחַ בּוֹ נִרְפָּא הַנֶּתֶק טָהוֹר הוּא וְטָהַר הַכֹּהֵן וְאִישׁ אֹו אִשָּׁה כִּי יִהְיֶה בְּעוֹר בְּשָׂרָם בַּהֲרַת בַּהֲרַת לִבְנַת וְרָאָה הַכֹּהֵן וְהֵנִיחַ בְּעוֹר בְּשָׂרָם בַּהֲרַת כֹּהֲנוֹת לִבְנַת בַּהֲקֵי הָיָה פְּרוּחַ בְּעוֹר טָהוֹר הוּא וְאִישׁ כִּי יִמּוֹרֵט רֹאשׁוֹ קִרְחַת הוּא טָהוֹר הוּא וְאִם מִפְּאֵת פָּנָיו יִמּוֹרֵט רֹאשׁוֹ גִבְחָת הוּא טָהוֹר הוּא וְכִי יִהְיֶה בְּקִרְחָת אֹו בְּגִבְחָת נֶגַע לִבָּן אֲדָמָדָם צִרְעַת פְּרוּחַת הוּא בְּקִרְחָתוֹ אֹו בְּגִבְחָתוֹ וְרָאָה אֹתוֹ הַכֹּהֵן וְהֵנִיחַ שְׂאֵת-הַנֶּגַע לְכַנֵּה אֲדָמָדָת בְּקִרְחָתוֹ אֹו בְּגִבְחָתוֹ כְּמִרְאֵה צִרְעַת עוֹר בְּשָׂרָה אִישׁ צִרוּעַ הוּא טָמֵא הוּא טָמֵא יִטְמָאוּ הַכֹּהֵן בְּרֹאשׁוֹ נֹגֵעַ וְהִצְרוּעַ אֲשֶׁר בּוֹ הַנֶּגַע בְּגִדָיו יִהְיוּ פְּרָמִים וְרֹאשׁוֹ יִהְיֶה פְּרוּעַ וְעַל שֵׂפָם יַעֲטֶה וְטָמֵא טָמֵא יִקְרָא כֹל יָמֵי אֲשֶׁר הַנֶּגַע בּוֹ יִטְמָא טָמֵא הוּא כִּדְד יִשֵּׁב מִחוּץ לְבוֹתָנָה מוֹשְׁבּוֹ וְהִבְגִּד כִּי יִהְיֶה בּוֹ נֶגַע צִרְעַת בְּבֹדַי צִמּוֹר אֹו בְּבֹדַי פִּשְׁתִּים אֹו בְּשִׂמְלִי אֹו בְּעֵרֵב לְפִשְׁתִּים וְלִצְמָר אֹו בְּעוֹר אֹו בְּכָל־מְלֹאכֶת עוֹר וְהֵלֵךְ הַנֶּגַע יִרְקַק אֹו אֲדָמָדָם בְּבֹדַי אֹו בְּעוֹר אֹו בְּשִׂמְלִי אֹו בְּעֵרֵב אֹו בְּכָל־כֵּל עוֹר־נֶגַע צִרְעַת הוּא וְהִרְאָה אֶת-הַכֹּהֵן וְרָאָה הַכֹּהֵן אֶת-הַנֶּגַע וְהִסְגִּיר אֶת-הַנֶּגַע שִׁבְעַת יָמִים וְרָאָה אֶת-הַנֶּגַע בְּיוֹם הַשְּׁבִיעִי כִּי פִשֵׁה הַנֶּגַע בְּבֹדַי אֹו בְּשִׂמְלִי אֹו בְּעֵרֵב אֹו בְּעוֹר לְכָל־אֲשֶׁר־יַעֲשֶׂה הָעוֹר לְמְלֹאכֶה צִרְעַת מִמָּאֲרַת הַנֶּגַע טָמֵא הוּא:

52 וְשָׂרַף אֶת־הַבָּגָד אוֹ אֶת־הַשֹּׂמֶיִם אוֹ אֶת־הָעֵרֶב
 בְּצִמּוֹר אוֹ בַּפְּשִׁיִּים אוֹ אֶת־כָּל־כְּלֵי הָעוֹר
 אֲשֶׁר־יִהְיֶה בּוֹ הַנֹּגֵעַ כִּי־צִרְעַת מִנוֹאֶרֶת הִוא
 בְּאֵשׁ תִּשְׂרָף: 53 וְאִם יִרְאֶה הַכֹּהֵן וְהִנֵּה לֹא־
 פָּשָׂה הַנֹּגֵעַ בַּבָּגָד אוֹ בַּשֹּׂמֶיִם אוֹ בַּעֲרֹב אוֹ בְּכָל־
 כְּלֵי־עוֹר: 54 וְצִוָּה הַכֹּהֵן וְכִבְּסוּ אֶת אֲשֶׁר־בוֹ הַנֹּגֵעַ
 וְהִסְגִּירוּ שִׁבְעַת־יָמִים שְׁנִית: 55 וְרָאֵה הַכֹּהֵן
 אַחֲרָיו הֲכַבֵּס אֶת־הַנֹּגֵעַ וְהִנֵּה לֹא־הִפִּיךָ הַנֹּגֵעַ
 אֶת־עֵינוֹ וְהַנֹּגֵעַ לֹא־פָשָׂה טָמֵא הִוא בְּאֵשׁ
 תִּשְׂרָפֶנּוּ פָּחַתָּה הִוא בְּקִרְוֹתָיו אוֹ בְּגִבְזֹדָתוֹ
 56 וְאִם רָאֵה הַכֹּהֵן וְהִנֵּה פָּהָה הַנֹּגֵעַ אַחֲרָי הֲכַבֵּס
 אֹתוֹ וְקִרַע אֹתוֹ מִן הַבִּגְד אוֹ מִן הָעוֹר אוֹ מִן
 הַשֹּׂמֶיִם אוֹ מִן הָעֵרֶב וְאִם תִּרְאֶה עוֹד בְּגִבְזֹד־
 אוֹ בַּשֹּׂמֶיִם אוֹ בַּעֲרֹב אוֹ בְּכָל־כְּלֵי־עוֹר פָּרֻחַת
 הִוא בְּאֵשׁ תִּשְׂרָפֶנּוּ אֶת אֲשֶׁר־בוֹ הַנֹּגֵעַ וְהַבִּגְד
 אוֹ־הַשֹּׂמֶיִם אוֹ־הָעֵרֶב אוֹ־כָל־כְּלֵי הָעוֹר אֲשֶׁר־
 תִּכְבֹּס וְסָר מֵהֶם הַנֹּגֵעַ וְכַבֵּס שְׁנִית וְטַהַר זֹאת
 תּוֹרַת נֹגֵעַ צִרְעַת בַּגָּד הַצִּמּוֹר אוֹ הַפְּשִׁיִּים אוֹ
 הַשֹּׂמֶיִם אוֹ הָעֵרֶב אוֹ כָּל־כְּלֵי־עוֹר לְטַהַרוֹ אוֹ
 לְטַמְּאוֹ:

14:1 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: 2 זֹאת תִּהְיֶה
 תּוֹרַת הַמִּצְוָה בְּיָוִם טְהַרְתּוּ וְהוֹבֵא אֶל־
 הַכֹּהֵן: 3 וַיֵּצֵא הַכֹּהֵן אֶל־מִחוּץ לַמַּחֲנֶה וְרָאֵה
 הַכֹּהֵן וְהִנֵּה נִרְפָּא נֹגֵעַ הַצִּרְעַת מִן־הַצִּרְוֹעַ:
 4 וְצִוָּה הַכֹּהֵן וְלָקַח לַמַּטְהַר שְׁתֵּי־צִפְרִים חַיִּוֹת
 טְהוֹרוֹת וְעֵץ אֲרָז וְשִׁנֵּי תוֹלַעַת וְאַזְבִּי: 5 וְצִוָּה
 הַכֹּהֵן וְשַׁחַט אֶת־הַצִּפּוֹר הָאֶחָת אֶל־כְּלֵי־
 חָרָשׁ עַל־מַיִם חַיִּים: 6 אֶת־הַצִּפּוֹר הַשְּׁנִי יָקַח
 אֹתָהּ וְאֶת־עֵץ הָאֲרָז וְאֶת־שְׁנֵי הַתּוֹלַעַת וְאֶת־
 הָאַזְבִּי וְטָבַל אוֹתָם וְאֶת־הַצִּפּוֹר הַשְּׁנִי בַדָּם
 הַצִּפּוֹר הַשְּׁחֻטָּה עַל הַמַּיִם הַחַיִּים: 7 וְהִזָּה עַל
 הַמַּטְהַר מִן־הַצִּרְעַת שִׁבְעַת פְּעָמִים וְטַהַרוֹ
 וְשִׁלַּח אֶת־הַצִּפּוֹר הַשְּׁנִי עַל־פְּנֵי הַשָּׂדֶה: 8 וְכַבֵּס
 הַמַּטְהַר אֶת־בְּגָדָיו וְגִלַּח אֶת־כָּל־שְׁעָרוֹ וְרָחַץ
 בַּמַּיִם וְטַהַר וְאַחֲרַי יָבֹא אֶל־הַמַּחֲנֶה וְיָשָׁב
 מִחוּץ לְאֹהֶל שִׁבְעַת יָמִים: 9 וְהִנֵּה בַיּוֹם
 הַשְּׁבִיעִי יִגְלַח אֶת־כָּל־שְׁעָרוֹ אֶת־רֹאשׁוֹ וְאֶת־
 זָקְנוֹ וְאֶת גִּבְתוֹ עֵינָיו וְאֶת־כָּל־שְׁעָרוֹ יִגְלַח וְכַבֵּס
 אֶת־בְּגָדָיו וְרָחַץ אֶת־בָּשָׂרוֹ בַּמַּיִם וְטַהַר: 10 וּבַיּוֹם
 הַשְּׁמִינִי יָקַח שְׁנֵי כִבְשִׁים תְּמִימִים וְכַבְּשָׂה
 אֶחָת בֵּת שְׁנֵתָה תְּמִימָה וְשִׁלְשָׂה עֶשְׂרִים
 סֶלֶת מִנֻּזָּה בְּכֹכֶה בְּשֶׁמֶן וְלֶגַע אֶחָד שֶׁמֶן

וְשָׂרַף אֶת הַבִּגְד אוֹ אֶת הַשֹּׂמֶיִם אוֹ אֶת הָעֵרֶב
 בְּצִמּוֹר אוֹ בַּפְּשִׁיִּים אוֹ אֶת כָּל כְּלֵי הָעוֹר
 אֲשֶׁר יִהְיֶה בּוֹ הַנֹּגֵעַ כִּי צִרְעַת מִנוֹאֶרֶת הִוא
 בְּאֵשׁ תִּשְׂרָף וְאִם יִרְאֶה הַכֹּהֵן וְהִנֵּה לֹא־
 פָּשָׂה הַנֹּגֵעַ בְּגִבְזֹד אוֹ בַּשֹּׂמֶיִם אוֹ בְּכָל־
 כְּלֵי עוֹר וְצִוָּה הַכֹּהֵן וְכִבְּסוּ אֶת אֲשֶׁר בּוֹ הַנֹּגֵעַ
 וְהִסְגִּירוּ שִׁבְעַת יָמִים שְׁנִית וְרָאֵה הַכֹּהֵן
 אַחֲרָי הֲכַבֵּס אֶת הַנֹּגֵעַ וְהִנֵּה לֹא הִפִּיךָ הַנֹּגֵעַ
 אֶת עֵינוֹ וְהַנֹּגֵעַ לֹא פָשָׂה טָמֵא הִוא בְּאֵשׁ
 תִּשְׂרָפֶנּוּ פָּחַתָּה הִוא בְּקִרְוֹתָיו אוֹ בְּגִבְזֹדָתוֹ
 וְאִם רָאֵה הַכֹּהֵן וְהִנֵּה כָּהָה הַנֹּגֵעַ אַחֲרָי הֲכַבֵּס
 אֹתוֹ וְקִרַע אֹתוֹ מִן הַבִּגְד אוֹ מִן הָעוֹר אוֹ מִן
 הַשֹּׂמֶיִם אוֹ מִן הָעֵרֶב וְאִם תִּרְאֶה עוֹד בְּגִבְזֹד־
 אוֹ בַּשֹּׂמֶיִם אוֹ בַּעֲרֹב אוֹ בְּכָל כְּלֵי עוֹר פָּרֻחַת
 הִוא בְּאֵשׁ תִּשְׂרָפֶנּוּ אֶת אֲשֶׁר בּוֹ הַנֹּגֵעַ וְהַבִּגְד
 אוֹ הַשֹּׂמֶיִם אוֹ הָעֵרֶב אוֹ כָּל כְּלֵי הָעוֹר אֲשֶׁר־
 תִּכְבֹּס וְסָר מֵהֶם הַנֹּגֵעַ וְכַבֵּס שְׁנִית וְטַהַר זֹאת
 תּוֹרַת נֹגֵעַ צִרְעַת בַּגָּד הַצִּמּוֹר אוֹ הַפְּשִׁיִּים אוֹ
 הַשֹּׂמֶיִם אוֹ הָעֵרֶב אוֹ כָּל כְּלֵי עוֹר לְטַהַרוֹ אוֹ
 לְטַמְּאוֹ

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר זֹאת תִּהְיֶה
 תּוֹרַת הַמִּצְוָה בְּיָוִם טְהַרְתּוּ וְהוֹבֵא אֶל־
 הַכֹּהֵן וַיֵּצֵא הַכֹּהֵן אֶל מִחוּץ כְּמוֹזָנָה וְרָאֵה
 הַכֹּהֵן וְהִנֵּה נִרְפָּא נֹגֵעַ הַצִּרְעַת מִן־הַצִּרְוֹעַ
 וְצִוָּה הַכֹּהֵן וְלָקַח כַּמֹּטֶה שְׁתֵּי צִפְרִים חַיִּוֹת
 טְהוֹרוֹת וְעֵץ אֲרָז וְשִׁנֵּי תוֹלַעַת וְאַזְבִּי וְצִוָּה
 הַכֹּהֵן וְשַׁחַט אֶת הַצִּפּוֹר הָאֶחָת אֶל כְּלֵי־
 חָרָשׁ עַל מַיִם חַיִּים אֶת הַצִּפּוֹר הַשְּׁנִי יָקַח
 אֹתָהּ וְאֶת עֵץ הָאֲרָז וְאֶת שְׁנֵי הַתּוֹלַעַת וְאֶת
 הָאַזְבִּי וְטָבַל אוֹתָם וְאֶת הַצִּפּוֹר הַשְּׁנִי בַדָּם
 הַצִּפּוֹר הַשְּׁחֻטָּה עַל הַמַּיִם הַחַיִּים וְהִזָּה עַל
 הַמִּטְהַר מִן הַצִּרְעַת שִׁבְעַת פְּעָמִים וְטַהַרוֹ
 וְשִׁלַּח אֶת הַצִּפּוֹר הַשְּׁנִי עַל פְּנֵי הַשָּׂדֶה וְכַבֵּס
 הַמִּטְהַר אֶת בְּגָדָיו וְגִלַּח אֶת כָּל שְׁעָרוֹ וְרָחַץ
 בַּמַּיִם וְטַהַר וְאַחֲרָי יָבֹא אֶל הַמִּחוּץ וְיָשָׁב
 מִחוּץ לְאֹהֶל שִׁבְעַת יָמִים וְהִנֵּה בַיּוֹם
 הַשְּׁבִיעִי יִגְלַח אֶת כָּל שְׁעָרוֹ אֶת רֹאשׁוֹ וְאֶת
 זָקְנוֹ וְאֶת גִּבְתוֹ עֵינָיו וְאֶת כָּל שְׁעָרוֹ יִגְלַח וְכַבֵּס
 אֶת בְּגָדָיו וְרָחַץ אֶת בָּשָׂרוֹ בַּמַּיִם וְטַהַר וּבַיּוֹם
 הַשְּׁמִינִי יָקַח שְׁנֵי כִבְשִׁים תְּמִימִים וְכַבְּשָׂה
 אֶחָת בֵּת שְׁנֵתָה תְּמִימָה וְשִׁלְשָׂה עֶשְׂרִים
 סֶלֶת מִנֻּזָּה בְּכֹכֶה בְּשֶׁמֶן וְלֶגַע אֶחָד שֶׁמֶן

11 והעמיד הכהן המטהר את האיש המטהר
 ואתם לפני יהוה פתח אהל מועד: 12 ולקח
 הכהן את הכבש האחד והקריב אתו לאשם
 ואת־לג השמן והגיה אתם תנופה לפני יהוה:
 13 ושחט את־הכבש במקום אשר ישחט את־
 החטאת ואת־העלה במקום הקדוש כי
 פחטאת האשם הוא לפהו קדוש קדשים
 הוא: 14 ולקח הכהן מדם האשם ונתן הכהן
 על־תנוף אֵזן המטהר הימנית ועל־בֶּהוּ ידו
 הימנית ועל־בֶּהוּ רגלו הימנית: 15 ולקח הכהן
 מלג השמן ויצק על־כף הכהן השמאלית:
 16 וטבל הכהן את־אצבעו הימנית מן־השמן
 אשר על־כפו השמאלית והגה מן־השמן
 באצבעו שבע פעמים לפני יהוה: 17 ומיתר
 השמן אשר על־כפו יתן הכהן על־תִּנּוּף אֵזן
 המטהר הימנית ועל־בֶּהוּ ידו הימנית ועל־
 בֶּהוּ רגלו הימנית על גַם האשם: 18 והנותר
 בשמן אשר על־כף הכהן יתן על־ראש המטהר
 וכפר עליו הכהן לפני יהוה ועשה הכהן
 את החטאת וכפר על המטהר מטמאתו
 ואחר ישחט את־העלה: 20 והעלה הכהן את־
 העלה ואת־המנחה המזבחה וכפר עליו הכהן
 וטהר: 21 ואם־גל הוא ואין ידו
 משגת ולקח כבש אחד אשם לתנופה לכפר
 עליו ועשרון סלת אחד בלול בשמן למנחה
 ולג שמן: 22 ושתי תרים או שני בני יונה אשר
 תשיג ידו והיה אחד חטאת והאחד עלה:
 23 והביא אתם ביום השמיני לטהרתו אל־הכהן
 אל־פתח אהל־מועד לפני יהוה: 24 ולקח הכהן
 את־כבש האשם ואת־לג השמן והגיה אתם
 הכהן תנופה לפני יהוה: 25 ושחט את־כבש
 האשם ולקח הכהן מדם האשם ונתן על־
 תנוף אֵזן המטהר הימנית ועל־בֶּהוּ ידו
 הימנית ועל־בֶּהוּ רגלו הימנית: 26 ומן־השמן
 יצק הכהן על־כף הכהן השמאלית: 27 והגה
 הכהן באצבעו הימנית מן־השמן אשר על־
 כפו השמאלית שבע פעמים לפני יהוה:
 28 ונתן הכהן מן־השמן אשר על־כפו על תנוף
 אֵזן המטהר הימנית ועל בֶּהוּ ידו הימנית
 ועל בֶּהוּ רגלו הימנית על מקום דם האשם
 והנותר מן השמן אשר על כף הכהן יתן
 על ראש המטהר לכפר עליו לפני יהוה

והעמיד הכהן המטהר את האיש המטהר
 ואתם לפני יהוה פתח אהל מועד ולקח
 הכהן את הכבש האחד והקריב אתו לאשם
 ואת כל השמן והגיה אתם תנופה לפני יהוה
 ושחט את הכבש במקום אשר ישחט את
 החטאת ואת העלה במקום הקדוש כי
 כחטאת האשם הוא לכהן קדוש קדשים
 הוא ונקחו הכהן מדם האשם ונתן הכהן
 על תנוף אֵזן המטהר הימנית ועל בֶּהוּ ידו
 הימנית ועל בֶּהוּ רגלו הימנית ולקח הכהן
 מלג השמן ויצק על כף הכהן השמאלית
 וטבל הכהן את אצבעו הימנית מן השמן
 אשר על כפו השמאלית והגה מן השמן
 באצבעו שבע פעמים לפני יהוה ומיתר
 השמן אשר על כפו יתן הכהן על תנוף אֵזן
 המטהר הימנית ועל בֶּהוּ ידו הימנית ועל
 בֶּהוּ רגלו הימנית על דם האשם והנותר
 בשמן אשר על כף הכהן יתן על ראש המטהר
 וכפר עליו הכהן לפני יהוה ועשה הכהן
 את החטאת וכפר על המטהר מטמאתו
 ואחר ישחט את העלה והעלה הכהן את
 העלה ואת המנחה המזבחה וכפר עליו הכהן
 וטהר ואם גל הוא ואין ידו
 משיגת ונקח כבש אחד אשם לתנופה לכפר
 עליו ועשרון סלת אחד בלול בשמן למנחה
 ולג שמן ושתי תרים או שני בני יונה אשר
 תשיג ידו והיה אחד חטאת והאחד עלה
 והביא אתם ביום השמיני לטהרתו אל הכהן
 אל פתח אהל מועד לפני יהוה ונקח הכהן
 את כבש האשם ואת כל השמן והגיה אתם
 הכהן תנופה לפני יהוה ושחט את כבש
 האשם ונקחו הכהן מדם האשם ונתן על
 תנוף אֵזן המטהר הימנית ועל בֶּהוּ ידו
 הימנית ועל בֶּהוּ רגלו הימנית ומן השמן
 יצק הכהן על כף הכהן השמאלית והגה
 הכהן באצבעו הימנית מן השמן אשר על
 כפו השמאלית שבע פעמים לפני יהוה
 ונתן הכהן מן השמן אשר על כפו על תנוף
 אֵזן המטהר הימנית ועל בֶּהוּ ידו הימנית
 ועל בֶּהוּ רגלו הימנית על מקום דם האשם
 והנותר מן השמן אשר על כף הכהן יתן
 על ראש המטהר לכפר עליו לפני יהוה

30 ועשה את האחד מן התרים או מן בני היונה מאשר תשיג ידו: 31 את אשר תשיג ידו את האחד חטאת ואת האחד עלה על המנחה וכפר הפהו על המטהר לפני יהוה: 32 זאת תורת אשר בו נגע צרעת אשר לא תשיג ידו בטהרתו:

33 וידבר יהוה אל משה ואליהרן לאמר: 34 כי תבאו אל ארץ כנען אשר אני נתן לכם לאחוז ונתתי נגע צרעת בבית ארץ אחוזתכם ובא אשר לו הבית והגיד לכהן לאמר נגע נראה כי בבית וצוה הכהן ופנו את הבית בשרב יבא הכהן לראות את הנגע ולא יטמא כל אשר בבית ואחר כן יבא הכהן לראות את הבית וראה את הנגע והנה הנגע בקירת הבית שקערורת ירקרקת או אדמדמת ומראיהו שפל מן הקיר ויצא הכהן מן הבית אל פתח הבית והסגיר את הבית שבעת ימים ושם הכהן ביום השביעי וראה והנה פשה הנגע בקירת הבית וצוה הכהן וחלצו את האבנים אשר בהן הנגע והשליכו אתהן אל מחוץ לעיר אל מקום טמא ואת הבית יקצע מבית סביב ושפכו את העפר אשר הקצו אל מחוץ לעיר אל מקום טמא ולקחו אבנים אחרות והביאו אל החזת האבנים ועפר אזור יקח וטח את הבית ואם ישוב הנגע ופרח בבית אזור חכץ את האבנים ואחרי הקצות את הבית ואחרי הטח ובא הכהן וראה והנה פשה הנגע בבית צרעת ממארת הוא בבית טמא הוא ונתץ את הבית את אבניו ואת עציו ואת כל עפר הבית והוציא אל מחוץ לעיר אל מקום טמא והבא אל הבית כל ימי הסגיר אתו יטמא עד הערב והשכב בבית יכנס את בגדיו והאכל בבית יכנס את בגדיו ואם בא יבא הכהן וראה והנה לא פשה הנגע בבית אחרי הטח את הבית וטהר הכהן את הבית כי נרפא הנגע ולקח לחטאת את הבית שתי צפרים ועץ ארז ושני תוכי עית ואזב ושחט את הצפר האזת אל כלי זרש על מים חיים ונקח את עץ הארז ואת האזב ואת שני התולעת ואת הצפר החיה וטבל אתם בדם הצפר השחוטתה ובמים החיים והזה את הבית שבע פעמים וחטא את הבית בדם הצפור

30 ועשה את האחד מן התרים או מן בני היונה מאשר תשיג ידו: 31 את אשר תשיג ידו את האחד חטאת ואת האחד עלה על המנחה וכפר הפהו על המטהר לפני יהוה: 32 זאת תורת אשר בו נגע צרעת אשר לא תשיג ידו בטהרתו:

33 וידבר יהוה אל משה ואליהרן לאמר: 34 כי תבאו אל ארץ כנען אשר אני נתן לכם לאחוז ונתתי נגע צרעת בבית ארץ אחוזתכם ובא אשר לו הבית והגיד לכהן לאמר נגע נראה כי בבית וצוה הכהן ופנו את הבית בשרב יבא הכהן לראות את הנגע ולא יטמא כל אשר בבית ואחר כן יבא הכהן לראות את הבית וראה את הנגע והנה הנגע בקירת הבית שקערורת ירקרקת או אדמדמת ומראיהו שפל מן הקיר ויצא הכהן מן הבית אל פתח הבית והסגיר את הבית שבעת ימים ושם הכהן ביום השביעי וראה והנה פשה הנגע בקירת הבית וצוה הכהן וחלצו את האבנים אשר בהן הנגע והשליכו אתהן אל מחוץ לעיר אל מקום טמא ואת הבית יקצע מבית סביב ושפכו את העפר אשר הקצו אל מחוץ לעיר אל מקום טמא ולקחו אבנים אחרות והביאו אל החזת האבנים ועפר אזור יקח וטח את הבית ואם ישוב הנגע ופרח בבית אזור חכץ את האבנים ואחרי הקצות את הבית ואחרי הטח ובא הכהן וראה והנה פשה הנגע בבית צרעת ממארת הוא בבית טמא הוא ונתץ את הבית את אבניו ואת עציו ואת כל עפר הבית והוציא אל מחוץ לעיר אל מקום טמא והבא אל הבית כל ימי הסגיר אתו יטמא עד הערב והשכב בבית יכנס את בגדיו והאכל בבית יכנס את בגדיו ואם בא יבא הכהן וראה והנה לא פשה הנגע בבית אחרי הטח את הבית וטהר הכהן את הבית כי נרפא הנגע ולקח לחטאת את הבית שתי צפרים ועץ ארז ושני תוכי עית ואזב ושחט את הצפר האזת אל כלי זרש על מים חיים ונקח את עץ הארז ואת האזב ואת שני התולעת ואת הצפר החיה וטבל אתם בדם הצפר השחוטתה ובמים החיים והזה את הבית שבע פעמים וחטא את הבית בדם הצפור

30 ועשה את האחד מן התרים או מן בני היונה מאשר תשיג ידו: 31 את אשר תשיג ידו את האחד חטאת ואת האחד עלה על המנחה וכפר הפהו על המטהר לפני יהוה: 32 זאת תורת אשר בו נגע צרעת אשר לא תשיג ידו בטהרתו:

33 וידבר יהוה אל משה ואליהרן לאמר: 34 כי תבאו אל ארץ כנען אשר אני נתן לכם לאחוז ונתתי נגע צרעת בבית ארץ אחוזתכם ובא אשר לו הבית והגיד לכהן לאמר נגע נראה כי בבית וצוה הכהן ופנו את הבית בשרב יבא הכהן לראות את הנגע ולא יטמא כל אשר בבית ואחר כן יבא הכהן לראות את הבית וראה את הנגע והנה הנגע בקירת הבית שקערורת ירקרקת או אדמדמת ומראיהו שפל מן הקיר ויצא הכהן מן הבית אל פתח הבית והסגיר את הבית שבעת ימים ושם הכהן ביום השביעי וראה והנה פשה הנגע בקירת הבית וצוה הכהן וחלצו את האבנים אשר בהן הנגע והשליכו אתהן אל מחוץ לעיר אל מקום טמא ואת הבית יקצע מבית סביב ושפכו את העפר אשר הקצו אל מחוץ לעיר אל מקום טמא ולקחו אבנים אחרות והביאו אל החזת האבנים ועפר אזור יקח וטח את הבית ואם ישוב הנגע ופרח בבית אזור חכץ את האבנים ואחרי הקצות את הבית ואחרי הטח ובא הכהן וראה והנה פשה הנגע בבית צרעת ממארת הוא בבית טמא הוא ונתץ את הבית את אבניו ואת עציו ואת כל עפר הבית והוציא אל מחוץ לעיר אל מקום טמא והבא אל הבית כל ימי הסגיר אתו יטמא עד הערב והשכב בבית יכנס את בגדיו והאכל בבית יכנס את בגדיו ואם בא יבא הכהן וראה והנה לא פשה הנגע בבית אחרי הטח את הבית וטהר הכהן את הבית כי נרפא הנגע ולקח לחטאת את הבית שתי צפרים ועץ ארז ושני תוכי עית ואזב ושחט את הצפר האזת אל כלי זרש על מים חיים ונקח את עץ הארז ואת האזב ואת שני התולעת ואת הצפר החיה וטבל אתם בדם הצפר השחוטתה ובמים החיים והזה את הבית שבע פעמים וחטא את הבית בדם הצפור

ובמים החיים ובצפר החיה ובעץ הארז ובאזב
ובשני התולעת ושלו את הצפר החיה אל
מחויץ לעיר אל-פני השדה וכפר על-הבית
וטָהַר: 54 זאת התורה לכל-נגע הצרעת ולגִמְתָּה:
55 ולצרעת הבגד ולבית וכשאת ולספודת
ולבהרת להורת ביום הטמא וביום הטהר
זאת תורת הצרעת

15:1 וידבר יהוה אל-משה ואל-אהרן לאמר:

2 דברו אל-בני ישראל ואמרתם אליהם איש
איש פי יהיה זב מבשרו זוכו טמא הוא: 3 וזאת
תהיה טמאתו בזוכו רר בשרו את-זוכו או-

החתים בשרו מזוכו טמאתו הוא: 4 כל-המשִׁכָּב
אשר ישִׁכַּב עליו הזב וטמא וכל-הכְּלִי

אשר-יִשָּׁב עליו וטמא: 5 ואיש אשר יגע

במשִׁכָּבוּ וּכְבַס בגדיו ורתץ במים וטמא

עד-הָעֶרֶב: 6 והישִׁב על-הכְּלִי אשר-יִשָּׁב עליו
הזב וכבס בגדיו ורתץ במים וטמא עד-הָעֶרֶב:

7 והנגע בבשר הזב וכבס בגדיו ורתץ במים

וטמא עד-הָעֶרֶב: 8 וכי-יִרְקַח הזב בטהור וכבס

בגדיו ורתץ במים וטמא עד-הָעֶרֶב: 9 וכל-

המִרְפֵּב אשר ירַכַּב עליו הזב וטמא: 10 וכל-
הנִגְעַע בכל אשר יהיה תחתיו וטמא עד-הָעֶרֶב

והנושא אותם וכבס בגדיו ורתץ במים וטמא
עד-הָעֶרֶב: 11 וכל אשר יגע בו הזב וידיו לא-

שִׁטַּף במים וכבס בגדיו ורתץ במים וטמא

עד-הָעֶרֶב: 12 וכל-יִתְרַשׁ אשר-יגע בו הזב ישִׁבֵר

וכל-כְּלִי-עֵץ ישִׁטַּף במים: 13 וכי-טָהַר הזב

מזוכו וספר לו שבעת ימים לטהרתו וכבס

בגדיו ורתץ בשרו במים חיים וטהר: 14 וביום

השמיני יקח-לו שתי תרים או שני בני יונה

ובאו לפני יהוה אל-פֶתַח אֹהֶל מוֹעֵד ונתנם

אל-הַכֹּהֵן: 15 ועשה אתם הכהן אֶחָד חֲטָאת

והאֶחָד עֹלָה וכפר עליו הכהן לפני יהוה

מזוכו: 16 ואיש כי-תִצָּא מִמֶּנּוּ

שִׁכַּבַת זָרַע ורתץ במים את-כָּל-בְּשָׂרוֹ וטמא

עד-הָעֶרֶב: 17 וכל-בָּגֶד וְכָל-עוֹר אשר-יִהְיֶה עליו

שִׁכַּבַת זָרַע וכבס במים וטמא עד-הָעֶרֶב:

18 ואשה אשר ישִׁכַּב איש אתה שִׁכַּבַת זָרַע

ורחצו במים וטמאו עד-הָעֶרֶב:

19 ואשה כי-תִּהְיֶה זָכָה דָם יִהְיֶה זָכָה בְּבִשְׂרָהּ

שבעת ימים תִּהְיֶה בַּנְּדָתָהּ וְכָל-הַנִּגְעַע בָּהּ וטמא

עד-הָעֶרֶב: 20 וכל אשר תִּשָּׁכַב עליו בַּנְּדָתָהּ וטמא

ובמים החיים ובצפר החיה ובעץ הארז ובאזב
ובשני התולעת ושלו את הצפר החיה אל
מחויץ לעיר אל פני השדה וכפר על הבית
וטָהַר זאת התורה לכל נגע הצרעת ולגִמְתָּה
ולצרעת הבגד ולבית וכשאת ולספודת
ולבהרת להורת ביום הטמא וביום הטהר
זאת תורת הצרעת

וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר

דברו אל בני ישראל ואמרתם אליהם איש

איש כי יהיה זב מבשרו זוכו טמא הוא וזאת

תהיה טמאתו בזוכו רר בשרו את זוכו או

החתים בשרו מזוכו טמאתו הוא כל המשִׁכָּב

אשר ישִׁכַּב עליו הזב וטמא וכל הכְּלִי

אשר ישִׁב עליו וטמא ואיש אשר יגע

במשִׁכָּבוּ יכבס בגדיו ורחץ במים וטמא

עד הערב והישִׁב על הכְּלִי אשר ישִׁב עליו

הזב יכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב

והנגע בבשר הזב יכבס בגדיו ורחץ במים

וטמא עד הערב וכי ירק הזב בטהור וכבס

בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב וכל

המורכב אשר ירכב עליו הזב וטמא וכל

הנגע בכל אשר יהיה תחתיו וטמא עד הערב

והנושא אותם יכבס בגדיו ורחץ במים וטמא

עד הערב וכל אשר יגע בו הזב וידיו לא

שִׁטַּף במים וכבס בגדיו ורחץ במים וטמא

עד הערב וכלי חרש אשר יגע בו הזב ישִׁבֵר

וכל כלי עץ ישִׁטַּף במים וכי טָהַר הזב

מזוכו וספר לו שבעת ימים לטהרתו וכבס

בגדיו ורחץ בשרו במים חיים וטהר וביום

השמיני יקח לו שתי תרים או שני בני יונה

ובאו לפני יהוה אל פֶתַח אֹהֶל מוֹעֵד ונתנם

אל הכהן ועשה אתם הכהן אֶחָד חֲטָאת

והאֶחָד עֹלָה וכפר עליו הכהן לפני יהוה

מזוכו ואיש כי תִצָּא מִמֶּנּוּ

שִׁכַּבַת זָרַע ורחץ במים את כל בשרו וטמא

עד הערב וכל בגד וכל עור אשר יהיה עליו

שִׁכַּבַת זָרַע וכבס במים וטמא עד הערב

ואשה אשר ישִׁכַּב איש אתה שִׁכַּבַת זָרַע

ורחצו במים וטמאו עד הערב

ואשה כי תִהְיֶה זָכָה דָם יִהְיֶה זָכָה בְּבִשְׂרָהּ

שבעת ימים תִהְיֶה בַּנְּדָתָהּ וכל הנגע בה וטמא

עד הערב וכל אשר תִשָּׁכַב עליו בַּנְּדָתָהּ וטמא

וְכָל־הַנִּגְעַע בְּמִשְׁכַּבְּהָ יִכַּבֵּס בַּגְּדֵי וְרִתֹּץ בַּיָּמִים וְטָמֵא עַד־
 הָעָרֶב: 22 וְכָל־הַנִּגְעַע בְּכָל־פְּלִי אֲשֶׁר־תִּשָּׁב עָלָיו
 יִכַּבֵּס בַּגְּדֵי וְרִתֹּץ בַּיָּמִים וְטָמֵא עַד־הָעָרֶב:
 23 וְאִם עַל־הַמִּשְׁכָּב הוּא אֹו עַל־הַפְּלִי אֲשֶׁר־הוּא
 יִשְׁבֶּת־עָלָיו בְּנִגְעוֹ־בּוֹ יִטְמֵא עַד־הָעָרֶב: 24 וְאִם
 יִשְׁכַּב יִשְׁכַּב אִישׁ אִתָּהּ וְתִהְיֶי נִדְתָהּ עָלָיו וְטָמֵא
 שְׁבַע־יָמִים וְכָל־הַמִּשְׁכָּב אֲשֶׁר־יִשְׁכַּב עָלָיו
 יִטְמֵא: 25 וְאִשָּׁה כִּי־יִזְוֹב זֹוֹב
 דָּמָה יָמִים רַבִּים בְּלֹא עֵת־נִדְתָהּ אֹו כִּי־תִזְוֹב עַל־
 נִדְתָהּ כָּל־יָמֵי זֹוֹב טַמְאָתָהּ כִּימֵי נִדְתָהּ תִּהְיֶה
 טַמְאָה הוּא: 26 כָּל־הַמִּשְׁכָּב אֲשֶׁר־תִּשָּׁב עָלָיו
 כָּל־יָמֵי זֹוֹבָה כַּמִּשְׁכָּב נִדְתָהּ יִהְיֶה־לָּהּ וְכָל־הַפְּלִי
 אֲשֶׁר תִּשָּׁב עָלָיו טָמֵא יִהְיֶה כַּטַּמְאָת נִדְתָהּ:
 27 וְכָל־הַנִּגְעַע בָּם יִטְמֵא וְכַבֵּס בַּגְּדֵי וְרִתֹּץ בַּיָּמִים
 וְטָמֵא עַד־הָעָרֶב: 28 וְאִם־טָהָרָה מִזֹּוֹבָה וְסִפְרָה־
 לָהּ שְׁבַע־יָמִים וְאַחַר תִּטְהַר: 29 וּבַיּוֹם הַשְּׁמִינִי
 תִּקַּח־לָהּ שְׁתֵּי תֹרִים אֹו שְׁנֵי בָנִי יוֹנָה וְהִבִּיאָה
 אוֹתָם אֶל־הַכֹּהֵן אֶל־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד: 30 וְעָשָׂה
 הַכֹּהֵן אֶת־הָאֶחָד חֲטָאת וְאֶת־הָאֶחָד עֹלָה
 וְכָפַר עָלֶיהָ הַכֹּהֵן כַּפְּנֵי יְהוָה מִזֹּוֹב טַמְאָתָהּ
 וְהִזְרַתָּם אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִטַּמְאֹתָם וְכִּי־אֵי
 יָבוֹתוּ בִּטַּמְאֹתָם בִּטַּמְאֹת אֶת מוֹשְׁכֵנִי אֲשֶׁר
 בְּתוֹכָם זֹאת תוֹרַת הַזֹּוֹב וְאֲשֶׁר תִּצַּא מִכֹּוֹנוֹ
 שִׁכְבַּת זֹרַע כַּטַּמְאָה בָּהּ וְהִדוּהּ בְּנִדְתָהּ וְהַזֹּוֹב
 אֶת זֹוֹבוֹ לְזָכַר וּלְנִקְבָהּ וְכִאִישׁ אֲשֶׁר יִשְׁכַּב עִם
 טַמְאָה:
 16:1 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה אַחֲרֵי מוֹת שְׁנֵי בָנֵי
 אֶהֱרֹן בְּקִרְבָּתָם לַפְּנֵי־יְהוָה וַיִּמְתּוּ: 2 וַיֹּאמֶר
 יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה דַּבֵּר אֶל־אֶהֱרֹן אַחִיךָ וְאֶל־יָבֵא
 בְּכָל־עֵת אֶל־הַקֹּדֶשׁ מִבֵּית כְּפֹרֶת אֶל־פְּנֵי
 הַכְּפֹרֶת אֲשֶׁר עַל־הָאֹרֹן וְלֹא יָמוּת כִּי בַעֲנֹן
 אֵרָאֵה עַל־הַכְּפֹרֶת בְּזֹאת יָבֵא אֶהֱרֹן אֶל־
 הַקֹּדֶשׁ בְּפָר בֶּן־בָּקָר כֹּזֵזֹטָאת וְאֵיכָל לַעֲלֹה
 כְּתֹנֶת־בַּד קָדֵשׁ יִכְבֹּשׁ וּמִכְנָסֵי־בַד יִהְיוּ עַל־
 בָּשָׂרוֹ וּבִאֲבָנֵט בַּד יִזְוַר וּבַמִּצְנֶפֶת בַּד יִצַּנֵּף
 בְּגָדֵי־קָדֵשׁ הֵם וְרִתֹּץ בַּיָּמִים אֶת־בָּשָׂרוֹ וּלְבָשָׂם:
 5 וּמֵאֵת עֵדוּת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל יִקַּח שְׁנֵי־שְׁעִירֵי עִזִּים
 לְחֲטָאת וְאַיִל אֶחָד לַעֲלֹה: 6 וְהִקְרִיב אֶהֱרֹן
 אֶת־פֶּרֶר הַחֲטָאת אֲשֶׁר־לוֹ וְכִפֵּר בַּעֲדוֹ וּבַעֲדֵי
 בֵיתוֹ וּלְקַח אֶת שְׁנֵי הַשְּׁעִירִים וְהַעֲמִיד אֹתָם
 לַפְּנֵי יְהוָה פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד וְנָתַן אֶהֱרֹן עַל־

וְכָל־הַנִּגְעַע בְּמִשְׁכַּבְּהָ יִכַּבֵּס בַּגְּדֵי וְרִתֹּץ בַּיָּמִים וְטָמֵא עַד־
 הָעָרֶב וְכָל־הַנִּגְעַע בְּכָל־פְּלִי אֲשֶׁר תִּשָּׁב עָלָיו
 יִכַּבֵּס בַּגְּדֵי וְרִתֹּץ בַּיָּמִים וְטָמֵא עַד־הָעָרֶב
 וְאִם עַל־הַמִּשְׁכָּב הוּא אֹו עַל־הַפְּלִי אֲשֶׁר הוּא
 יִשְׁבֶּת עָלָיו בְּנִגְעוֹ בּוֹ יִטְמֵא עַד־הָעָרֶב וְאִם
 יִשְׁכַּב יִשְׁכַּב אִישׁ אִתָּהּ וְתִהְיֶי נִדְתָהּ עָלָיו וְטָמֵא
 שְׁבַע־יָמִים וְכָל־הַמִּשְׁכָּב אֲשֶׁר יִשְׁכַּב עָלָיו
 יִטְמֵא וְאִשָּׁה כִּי יִזְוֹב זֹוֹב
 דָּמָה יָמִים רַבִּים בְּלֹא עֵת נִדְתָהּ אֹו כִּי תִזְוֹב עַל־
 נִדְתָהּ כָּל יָמֵי זֹוֹב טַמְאָתָהּ כִּימֵי נִדְתָהּ תִּהְיֶה
 טַמְאָה הוּא כָּל־הַמִּשְׁכָּב אֲשֶׁר תִּשָּׁב עָלָיו
 כָּל יָמֵי זֹוֹבָה כַּמִּשְׁכָּב נִדְתָהּ יִהְיֶה לָּהּ וְכָל־הַפְּלִי
 אֲשֶׁר תִּשָּׁב עָלָיו טָמֵא יִהְיֶה כַּטַּמְאָת נִדְתָהּ
 וְכָל־הַנִּגְעַע בָּם יִטְמֵא וְכַבֵּס בַּגְּדֵי וְרִתֹּץ בַּיָּמִים
 וְטָמֵא עַד־הָעָרֶב וְאִם־טָהָרָה מִזֹּוֹבָה וְסִפְרָה
 לָהּ שְׁבַע־יָמִים וְאַחַר תִּטְהַר וּבַיּוֹם הַשְּׁמִינִי
 תִּקַּח לָהּ שְׁתֵּי תֹרִים אֹו שְׁנֵי בָנֵי יוֹנָה וְהִבִּיאָה
 אוֹתָם אֶל־הַכֹּהֵן אֶל־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד וְעָשָׂה
 הַכֹּהֵן אֶת־הָאֶחָד חֲטָאת וְאֶת־הָאֶחָד עֹלָה
 וְכָפַר עָלֶיהָ הַכֹּהֵן כַּפְּנֵי יְהוָה מִזֹּוֹב טַמְאָתָהּ
 וְהִזְרַתָּם אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִטַּמְאֹתָם וְכִי־אֵי
 יָבוֹתוּ בִּטַּמְאֹתָם בִּטַּמְאֹת אֶת מוֹשְׁכֵנִי אֲשֶׁר
 בְּתוֹכָם זֹאת תוֹרַת הַזֹּוֹב וְאֲשֶׁר תִּצַּא מִכֹּוֹנוֹ
 שִׁכְבַּת זֹרַע כַּטַּמְאָה בָּהּ וְהִדוּהּ בְּנִדְתָהּ וְהַזֹּוֹב
 אֶת זֹוֹבוֹ לְזָכַר וּלְנִקְבָהּ וְכִאִישׁ אֲשֶׁר יִשְׁכַּב עִם
 טַמְאָה

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה אַחֲרֵי מוֹת שְׁנֵי בָנֵי
 אֶהֱרֹן בְּקִרְבָּתָם לַפְּנֵי יְהוָה וַיִּמְתּוּ וַיֹּאמֶר
 יְהוָה אֶל מֹשֶׁה דַּבֵּר אֶל אֶהֱרֹן אַחִיךָ וְאֶל יָבֵא
 בְּכָל־עֵת אֶל הַקֹּדֶשׁ מִבֵּית כְּפֹרֶת אֶל פְּנֵי
 הַכְּפֹרֶת אֲשֶׁר עַל הָאֹרֹן וְלֹא יָמוּת כִּי בַעֲנֹן
 אֵרָאֵה עַל הַכְּפֹרֶת בְּזֹאת יָבֵא אֶהֱרֹן אֶל
 הַקֹּדֶשׁ בְּפָר בֶּן־בָּקָר כֹּזֵזֹטָאת וְאֵיכָל לַעֲלֹה
 כְּתֹנֶת־בַּד קָדֵשׁ יִכְבֹּשׁ וּמִכְנָסֵי־בַד יִהְיוּ עַל־
 בָּשָׂרוֹ וּבִאֲבָנֵט בַּד יִזְוַר וּבַמִּצְנֶפֶת בַּד יִצַּנֵּף
 בְּגָדֵי־קָדֵשׁ הֵם וְרִתֹּץ בַּיָּמִים אֶת־בָּשָׂרוֹ וּלְבָשָׂם
 וּמֵאֵת עֵדוּת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל יִקַּח שְׁנֵי־שְׁעִירֵי עִזִּים
 כֹּזֵזֹטָאת וְאֵיכָל אֶחָד לַעֲלֹה וְהִקְרִיב אֶהֱרֹן
 אֶת־פֶּרֶר הַחֲטָאת אֲשֶׁר לוֹ וְכִפֵּר בַּעֲדוֹ וּבַעֲדֵי
 בֵיתוֹ וּלְקַח אֶת שְׁנֵי הַשְּׁעִירִים וְהַעֲמִיד אֹתָם
 לַפְּנֵי יְהוָה פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד וְנָתַן אֶהֱרֹן עַל־

שְׁנֵי הַשְּׂעִירִים גֹּרְלוֹת גֹּרֵל אֶחָד לַיהוָה וְגֹרֵל
אֶחָד לַעֲזָאזֵל: 9 וְהִקְרִיב אֶהָרֹן אֶת־הַשְּׂעִיר אֲשֶׁר
עָלָה עָלָיו הַגֹּרֵל לַיהוָה וַעֲשֵׂהוּ חֲטָאת:
10 וְהַשְּׂעִיר אֲשֶׁר עָלָה עָלָיו הַגֹּרֵל לַעֲזָאזֵל
יַעֲמִד־תִּי לִפְנֵי יְהוָה לְכַפֵּר עָלָיו לְשַׁלַּח אֹתוֹ
לַעֲזָאזֵל הַמִּדְבָּרָה: 11 וְהִקְרִיב אֶהָרֹן אֶת־פֶּרֶךְ
הַחֲטָאת אֲשֶׁר־לוֹ וְכִפֵּר בְּעֵדוֹ וּבְעֵד בֵּיתוֹ וְשִׁחַט
אֶת־פֶּרֶךְ הַחֲטָאת אֲשֶׁר־לוֹ: 12 וְלָקַח מִלֵּאֲהֵמֶחֱתָה
גִּחְלִי־אֵשׁ מֵעַל הַמִּזְבֵּחַ מִלִּפְנֵי יְהוָה וּמְלֵא
חֲפָזָיו קִטְרֹת סַמִּים דָּקָה וְהִבִּיא מִבֵּית לַפָּרֹכֶת:
13 וְנָתַן אֶת־הַקִּטְרֹת עַל־הָאֵשׁ לִפְנֵי יְהוָה וְכִסְהוּ
עֵגֹן הַקִּטְרֹת אֶת־הַפָּרֹכֶת אֲשֶׁר עַל־הָעֲדוּת
וְלֹא יָמוּת: 14 וְלָקַח מִדָּם הַפֶּר וְהִזָּה בְּאֶצְבָּעוֹ עַל־
פְּנֵי הַפָּרֹכֶת קֹדֶמָה וּלְפָנֵי הַפָּרֹכֶת יָזָה שֶׁבַע־
פְּעָמִים מִן־הַדָּם בְּאֶצְבָּעוֹ: 15 וְשִׁחַט אֶת־שְׂעִיר
הַחֲטָאת אֲשֶׁר לְעָם וְהִבִּיא אֶת־דָּמּוֹ אֶל־
מִבֵּית לַפָּרֹכֶת וַעֲשֵׂה אֶת־דָּמּוֹ כְּאֲשֶׁר עָשִׂה
לְדַם הַפֶּר וְהִזָּה אֹתוֹ עַל הַכַּפֶּרֶת וּלְפָנֵי הַכַּפֶּרֶת
וּכְפֹר עַל הַקֹּדֶשׁ מִטְּמוֹאת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וּמִפְּשָׁעֵיהֶם
לִכְלֹל זִמְטֵאתֶם וְכֹן יַעֲשֶׂה לְאַהֲלֵ מוֹעֵד הַשִּׁכָּן
אַתֶּם בְּתוֹךְ טְמוֹאתֶם וְכֹל אֹדָם לֹא יִדְוֶה
בְּאַהֲלֵ מוֹעֵד בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְכֹן יַעֲשֶׂה לְאַהֲלֵ מוֹעֵד הַשִּׁכָּן
וּכְפֹר בְּעֵדוֹ וּבְעֵד בֵּיתוֹ וּבְעֵד כָּל קִדְשֵׁי־
יִשְׂרָאֵל וַיֵּצֵא אֶל הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר לִפְנֵי
יְהוָה וְכִפֵּר עָלָיו וְלָקַח מִדָּם הַפֶּר וּמִדָּם
הַשְּׂעִיר וְנָתַן עַל־קַרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב: 19 וְהִזָּה
עָלָיו מִן־הַדָּם בְּאֶצְבָּעוֹ שֶׁבַע פְּעָמִים וְטָהַר
וְקִדְשׁוּ מִטְּמוֹאת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: 20 וְכֹלֵה מִכֶּפֶר
אֶת־הַקֹּדֶשׁ וְאֶת־אַהֲלֵ מוֹעֵד וְאֶת־הַמִּזְבֵּחַ
וְהִקְרִיב אֶת־הַשְּׂעִיר הַחֲזִי: 21 וְסָמַךְ אֶהָרֹן אֶת־
שְׁתֵּי יָדָיו [יָדָיו] עַל רֹאשׁ הַשְּׂעִיר הַחֲזִי וְהִתְנַדָּה עָלָיו
אֶת־כָּל־עֲוֹנוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֶת־כָּל־פְּשָׁעֵיהֶם
לְכָל־חַטָּאתָם וְנָתַן אֹתָם עַל־רֹאשׁ הַשְּׂעִיר
וְשַׁלַּח בְּיַד אִישׁ עֵתִי הַמִּדְבָּרָה וְנִשְׂאָה הַשְּׂעִיר
עָלָיו אֶת כָּל עֲוֹנוֹתֶם אֶל אֶרֶץ גְּזֵרָה וְשִׁכְחוּ אֶת
הַשְּׂעִיר בַּמִּדְבָּר וּבֵא אֶהָרֹן אֶל־אַהֲלֵ מוֹעֵד
וּפָשַׁט אֶת־בְּגָדֵי הַכֹּהֵן אֲשֶׁר לְבָשׁ בְּבֹאוֹ אֶל־
הַקֹּדֶשׁ וְהִנִּיחֵם שָׁם: 24 וְרִחַץ אֶת־בְּשָׂרוֹ בַּמַּיִם
בְּמָקוֹם קָדוֹשׁ וְלָבַשׁ אֶת־בְּגָדָיו וַיֵּצֵא וַעֲשֵׂה
אֶת־עֲלֹתוֹ וְאֶת־עֲלֹת הָעֵם וְכִפֵּר בְּעֵדוֹ וּבְעֵד
הָעֵם וְאֶת חֹלֶב הַזֹּחֵמַת יִקְטִיר דְּבִיבוֹזָה
וְהַבוֹשֶׁרוֹת אֶת הַשְּׂעִיר לַעֲזָאזֵל יִנְסֵ בְגָדָיו

שְׁנֵי הַשְּׂעִירִים גֹּרְלוֹת גֹּרֵל אֶחָד לַיהוָה וְגֹרֵל
אֶחָד לַעֲזָאזֵל וְהִקְרִיב אֶהָרֹן אֶת הַשְּׂעִיר אֲשֶׁר
עָלָה עָלָיו הַגֹּרֵל לַיהוָה וַעֲשֵׂהוּ זִמְטֵאתֶם
וְהַשְּׂעִיר אֲשֶׁר עָלָה עָלָיו הַגֹּרֵל לַעֲזָאזֵל
יַעֲמִד זִי לִפְנֵי יְהוָה לְכַפֵּר עָלָיו לְשַׁלַּח אֹתוֹ
לַעֲזָאזֵל הַמִּדְבָּרָה וְהִקְרִיב אֶהָרֹן אֶת פֶּרֶךְ
הַחֲטָאת אֲשֶׁר לוֹ וְכִפֵּר בְּעֵדוֹ וּבְעֵד בֵּיתוֹ וְשִׁחַט
אֶת פֶּרֶךְ הַחֲטָאת אֲשֶׁר לוֹ וְלָקַח מִלֵּאֲהֵמֶחֱתָה
גִּחְלִי־אֵשׁ מֵעַל הַמִּזְבֵּחַ מִכִּפְנֵי יְהוָה וּמְלֵא
זִמְטֵי קִטְרֹת סַמִּים דָּקָה וְהִבִּיא מִבֵּית לַפָּרֹכֶת
וְנָתַן אֶת הַקִּטְרֹת עַל הָאֵשׁ לִפְנֵי יְהוָה וְכִסְהוּ
עֵגֹן הַקִּטְרֹת אֶת הַכַּפֶּרֶת אֲשֶׁר עַל הָעֲדוּת
וְלֹא יָמוּת וְלָקַח מִדָּם הַפֶּר וְהִזָּה בְּאֶצְבָּעוֹ עַל
פְּנֵי הַכַּפֶּרֶת קֹדֶמָה וּלְפָנֵי הַכַּפֶּרֶת יָזָה שֶׁבַע
פְּעָמִים מִן הַדָּם בְּאֶצְבָּעוֹ וְשִׁחַט אֶת שְׂעִיר
הַחֲטָאת אֲשֶׁר לְעָם וְהִבִּיא אֶת דָּמוֹ אֶל־
מִבֵּית לַפָּרֹכֶת וַעֲשֵׂה אֶת דָּמוֹ כְּאֲשֶׁר עָשִׂה
לְדַם הַפֶּר וְהִזָּה אֹתוֹ עַל הַכַּפֶּרֶת וּלְפָנֵי הַכַּפֶּרֶת
וּכְפֹר עַל הַקֹּדֶשׁ מִטְּמוֹאת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וּמִפְּשָׁעֵיהֶם
לִכְלֹל זִמְטֵאתֶם וְכֹן יַעֲשֶׂה לְאַהֲלֵ מוֹעֵד הַשִּׁכָּן
אַתֶּם בְּתוֹךְ טְמוֹאתֶם וְכֹל אֹדָם לֹא יִדְוֶה
בְּאַהֲלֵ מוֹעֵד בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְכֹן יַעֲשֶׂה לְאַהֲלֵ מוֹעֵד הַשִּׁכָּן
וּכְפֹר בְּעֵדוֹ וּבְעֵד בֵּיתוֹ וּבְעֵד כָּל קִדְשֵׁי־
יִשְׂרָאֵל וַיֵּצֵא אֶל הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר לִפְנֵי
יְהוָה וְכִפֵּר עָלָיו וְלָקַח מִדָּם הַפֶּר וּמִדָּם
הַשְּׂעִיר וְנָתַן עַל קַרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב וְהִזָּה
עָלָיו מִן הַדָּם בְּאֶצְבָּעוֹ שֶׁבַע פְּעָמִים וְטָהַר
וְקִדְשׁוּ מִטְּמוֹאת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְכֹלֵה מִכֶּפֶר
אֶת הַקֹּדֶשׁ וְאֶת אַהֲלֵ מוֹעֵד וְאֶת הַמִּזְבֵּחַ
וְהִקְרִיב אֶת הַשְּׂעִיר הַחֲזִי וְסָמַךְ אֶהָרֹן אֶת
שְׁתֵּי יָדָיו עַל רֹאשׁ הַשְּׂעִיר הַחֲזִי וְהִתְנַדָּה עָלָיו
אֶת כָּל עֲוֹנוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֶת כָּל פְּשָׁעֵיהֶם
לְכָל זִמְטֵאתֶם וְנָתַן אֹתָם עַל רֹאשׁ הַשְּׂעִיר
וְשִׁכְחוּ בְיַד אִישׁ עֵתִי הַמִּדְבָּרָה וְנִשְׂאָה הַשְּׂעִיר
עָלָיו אֶת כָּל עֲוֹנוֹתֶם אֶל אֶרֶץ גְּזֵרָה וְשִׁכְחוּ אֶת
הַשְּׂעִיר בַּמִּדְבָּר וּבֵא אֶהָרֹן אֶל אַהֲלֵ מוֹעֵד
וּפָשַׁט אֶת בְּגָדֵי הַכֹּהֵן אֲשֶׁר לָבַשׁ בְּבֹאוֹ אֶל
הַקֹּדֶשׁ וְהִנִּיחֵם שָׁם וְרִחַץ אֶת בְּשָׂרוֹ בַּמַּיִם
בְּמָקוֹם קָדוֹשׁ וְלָבַשׁ אֶת בְּגָדָיו וַיֵּצֵא וַעֲשֵׂה
אֶת עֲלֹתוֹ וְאֶת עֲלֹת הָעָם וְכִפֵּר בְּעֵדוֹ וּבְעֵד
הָעָם וְאֶת חֹלֶב הַזֹּחֵמַת יִקְטִיר דְּבִיבוֹזָה
וְהַבוֹשֶׁרוֹת אֶת הַשְּׂעִיר לַעֲזָאזֵל יִנְסֵ בְגָדָיו

וּרְחַץ אֶת־בְּשָׂרוֹ בַּמַּיִם וְאַחֲרֵי־כֵן יָבֹוא אֶל־
הַמִּזְבֵּחַ: 27 וְאֵת פֶּרֶךְ הַחֹטָאת וְאֵת שְׁעִיר הַחֹטָאת
אֲשֶׁר הִזְבַּח אֶת־דָּמָם לְכַפֵּר בְּקֹדֶשׁ יוֹצִיא אֶת־
מִחוּץ לַמִּחֲנֶה וְשָׂרְפוּ בָאֵשׁ אֶת־עֲרֹתָם וְאֶת־
בְּשָׂרָם וְאֶת־פְּרָשָׁם: 28 וְהַשְׂרֹף אֹתָם יִכַּבֵּס בַּגְּדֵי
וּרְחַץ אֶת־בְּשָׂרוֹ בַּמַּיִם וְאַחֲרֵי־כֵן יָבֹוא אֶל־
הַמִּחֲנֶה: 29 וְהִיתָה לָכֶם לְחֻקַּת עוֹלָם בְּחֻדוֹשׁ הַשְּׁבִיעִי
בְּעֶשְׂוֹר לְחֻדוֹשׁ תַּעֲנֶנּוּ אֶת־נַפְשֹׁתֵיכֶם וְכָל־מַלְאָכָה
לֹא תַעֲשׂוּ הָאֲזִזִּחַ וְהִגֵּר וְהִגֵּר בְּתוֹכְכֶם: 30 כִּי־בַיּוֹם
הַזֶּה יִכַּפֵּר עֲלֵיכֶם לְטָהָר אֲתֹכֶם כִּי בַיּוֹם
לִפְנֵי יְהוָה תִּטְהָרוּ עֵינֵיכֶם לְטָהָר שִׁבְתֶּן הִיא רַכֵּם
וְעֵינֵיכֶם אֶת־נַפְשֹׁתֵיכֶם חֻקַּת עוֹלָם: 32 וְכַפֵּר
הַכֹּהֵן אֲשֶׁר־יִמָּשַׁח אֹתוֹ וְאֲשֶׁר יִמְלֵא אֶת־
יָדוֹ לְכַהֵן תַּחַת אֶבְיָו וְלָבַשׁ אֶת־בְּגָדֵי הַבַּד
בְּגָדֵי הַקֹּדֶשׁ: 33 וְכַפֵּר אֶת־מִקְדָּשׁ הַקֹּדֶשׁ וְאֶת־
אֹהֶל מוֹעֵד וְאֶת־הַמִּזְבֵּחַ יִכַּפֵּר וְעַל
הַכַּהֲנָיִם וְעַל־כָּל־עַם הַקֹּהֵל יִכַּפֵּר: 34 וְהִיְתָה־זֹאת
לָכֶם לְחֻקַּת עוֹלָם לְכַפֵּר עַל־בְּגֵי יִשְׂרָאֵל מִכָּל־
חֹטְאֹתָם אֲחַת בַּשָּׁנָה וַיַּעַשׂ כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה
אֶת־מֹשֶׁה:

17:1 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: 2 דַּבֵּר אֶל־אַהֲרֹן
וְאֶל־בָּנָיו וְאֶל כָּל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם
זֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה לֵאמֹר: 3 אִישׁ אִישׁ
מִבֵּית יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יִשְׁחַט שׂוֹר אוֹ־כֶשֶׁב אוֹ־
עִז בַּמִּחֲנֶה אוֹ אֲשֶׁר יִשְׁחַט מִחוּץ לַמִּחֲנֶה:
4 וְאֶל־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד לֹא יָבִיאוּ לְהַקְרִיב קָרְבָן
לַיהוָה לִפְנֵי מִשְׁכַּן יְהוָה דָּם יִחַשֵּׁב לְאִישׁ הַהוּא
דָּם שִׂפָּךְ וְנִכְרַת הָאִישׁ הַהוּא מִקֶּרֶב עַמּוֹ
5 לְמַעַן אֲשֶׁר יָבִיאוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־זִבְחֵיהֶם
אֲשֶׁר הֵם זִבְחִים עַל־פְּנֵי הַשַּׁדָּה וְהִבְיִאֵם לַיהוָה
אֶל־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד אֶל־הַכְּהֵן וְזָבְחוּ זִבְחֵי
שְׁלָמִים לַיהוָה אוֹתָם: 6 וְזָרַק הַכְּהֵן אֶת־הַדָּם
עַל־מִזְבֵּחַ יְהוָה פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד וְהִקְטִיר
הַחֶלֶב לָרִיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה: 7 וְלֹא־יִזְבְּחוּ עוֹד אֶת־
זִבְחֵיהֶם לְשַׁעֲרֵים אֲשֶׁר הֵם זִנִּים אַחֲרֵיהֶם
חֻקַּת עוֹלָם תְּהִיָה־זֹאת לָהֶם לְדֹרֹתָם: 8 וְאַל־תֵּם
תֹאמְרוּ אִישׁ אִישׁ מִבֵּית יִשְׂרָאֵל וּמִן־הַגֵּר
אֲשֶׁר־יִגֹּר בְּתוֹכְכֶם אֲשֶׁר־יַעֲלֶה עֲלֶה אוֹ־זִבְחָה: 9 וְאֶל־
פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד לֹא יָבִיאוּ לַעֲשׂוֹת אֹתוֹ לַיהוָה
וְנִכְרַת הָאִישׁ הַהוּא מִעַמּוֹ: 10 וְאִישׁ אִישׁ מִבֵּית
יִשְׂרָאֵל וּמִן־הַגֵּר הַגֵּר בְּתוֹכְכֶם אֲשֶׁר יֹאכַל כָּל־דָּם
וְנִתְּתִי פָנָי בְּנַפְשׁוֹ הַאֲכֵלֶת אֶת־הַדָּם

וּרְחַץ אֶת בְּשָׂרוֹ בַּמַּיִם וְאַחֲרֵי כֵן יָבֹוא אֶל־
הַמִּזְבֵּחַ וְאֵת פֶּרֶךְ הַחֹטָאת וְאֵת שְׁעִיר הַחֹטָאת
אֲשֶׁר הִזְבַּח אֶת דָּמָם לְכַפֵּר בְּקֹדֶשׁ יוֹצִיא אֶת־
מִחוּץ לַמִּחֲנֶה וְשָׂרְפוּ בָאֵשׁ אֶת עֲרֹתָם וְאֶת־
בְּשָׂרָם וְאֵת פְּרָשָׁם וְהַשְׂרֹף אֹתָם יִכַּבֵּס בַּגְּדֵי
וּרְחַץ אֶת בְּשָׂרוֹ בַּמַּיִם וְאַחֲרֵי כֵן יָבֹוא אֶל־
הַמִּחֲנֶה וְהִיתָה לָכֶם לְחֻקַּת עוֹלָם בְּחֻדוֹשׁ הַשְּׁבִיעִי
בְּעֶשְׂוֹר כְּחֻדוֹשׁ תַּעֲנֶנּוּ אֶת נַפְשֹׁתֵיכֶם וְכָל מַלְאָכָה
לֹא תַעֲשׂוּ הָאֲזִזִּחַ וְהִגֵּר וְהִגֵּר בְּתוֹכְכֶם כִּי בַיּוֹם
הַזֶּה יִכַּפֵּר עֲלֵיכֶם לְטָהָר אֲתֹכֶם כִּי בַיּוֹם
לִפְנֵי יְהוָה תִּטְהָרוּ עֵינֵיכֶם לְטָהָר שִׁבְתֶּן הִיא רַכֵּם
וְעֵינֵיכֶם אֶת נַפְשֹׁתֵיכֶם חֻקַּת עוֹלָם וְכַפֵּר
הַכֹּהֵן אֲשֶׁר יִמָּשַׁח אֹתוֹ וְאֲשֶׁר יִמְלֵא אֶת־
יָדוֹ לְכַהֵן תַּחַת אֶבְיָו וְלָבַשׁ אֶת בְּגָדֵי הַבַּד
בְּגָדֵי הַקֹּדֶשׁ וְכַפֵּר אֶת מִקְדָּשׁ הַקֹּדֶשׁ וְאֶת־
אֹהֶל מוֹעֵד וְאֶת הַמִּזְבֵּחַ יִכַּפֵּר וְעַל־
הַכַּהֲנָיִם וְעַל כָּל עַם הַקֹּהֵל יִכַּפֵּר וְהִיְתָה־זֹאת
לָכֶם לְחֻקַּת עוֹלָם לְכַפֵּר עַל בְּגֵי יִשְׂרָאֵל מִכָּל
חֹטְאֹתָם אֲחַת בַּשָּׁנָה וַיַּעַשׂ כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה
אֶת מֹשֶׁה

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר דַּבֵּר אֶל־
אֶהֲרֹן וְאֶל כָּל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם
זֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה לֵאמֹר אִישׁ אִישׁ
מִבֵּית יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יִשְׁחַט שׂוֹר אוֹ כֶשֶׁב אוֹ
עִז בַּמִּחֲנֶה אוֹ אֲשֶׁר יִשְׁחַט מִחוּץ לַמִּחֲנֶה:
וְאֶל־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד לֹא יָבִיאוּ לְהַקְרִיב קָרְבָן
לַיהוָה כִּפְנֵי מִשְׁכַּן יְהוָה דָּם יִחַשֵּׁב לְאִישׁ הַהוּא
דָּם שִׂפָּךְ וְנִכְרַת הָאִישׁ הַהוּא מִקֶּרֶב עַמּוֹ
לְמַעַן אֲשֶׁר יָבִיאוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת זִבְחֵיהֶם
אֲשֶׁר הֵם זִבְחִים עַל פְּנֵי הַשַּׁדָּה וְהִבְיִאֵם לַיהוָה
אֶל פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד אֶל הַכְּהֵן וְזָבְחוּ זִבְחֵי
שְׁלָמִים לַיהוָה אוֹתָם וְזָרַק הַכְּהֵן אֶת הַדָּם
עַל מִזְבֵּחַ יְהוָה פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד וְהִקְטִיר
הַחֶלֶב לְרִיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה וְלֹא יִזְבְּחוּ עוֹד אֶת
זִבְחֵיהֶם לְשַׁעֲרֵים אֲשֶׁר הֵם זִנִּים אַחֲרֵיהֶם
חֻקַּת עוֹלָם תְּהִיָה זֹאת לָהֶם לְדֹרֹתָם וְאַל־תֵּם
תֹאמְרוּ אִישׁ אִישׁ מִבֵּית יִשְׂרָאֵל וּמִן הַגֵּר
אֲשֶׁר יִגֹּר בְּתוֹכְכֶם אֲשֶׁר יַעֲלֶה עֲלֶה אוֹ זִבְחָה וְאֶל־
פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד לֹא יָבִיאוּ לַעֲשׂוֹת אֹתוֹ לַיהוָה
וְנִכְרַת הָאִישׁ הַהוּא מִעַמּוֹ וְאִישׁ אִישׁ מִבֵּית
יִשְׂרָאֵל וּמִן הַגֵּר הַגֵּר בְּתוֹכְכֶם אֲשֶׁר יֹאכַל כָּל־דָּם
וְנִתְּתִי פָנָי בְּנַפְשׁוֹ הַאֲכֵלֶת אֶת הַדָּם

והכרתיו אתה מקרב עמוה: 11 כי גִּפְשׁ הַבָּשָׂר בְּדָם
 הוא וְאֲנִי נִתְתִּיו לָכֶם עַל־הַמִּזְבֵּחַ לְכַפֵּר עַל־
 נַפְשֵׁיכֶם כִּי־הִדַּם הוּא בְּגִפְשׁ יִכָּפֵר: 12 עַל־כֵּן
 אֲמַרְתִּי לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל כָּל־גִּפְשׁ מִכֶּם לֹא־תֹאכַל
 דָּם וְהִגֵּר הִגֵּר בְּתוֹכְכֶם לֹא־יֹאכַל דָּם: 13 וְאִישׁ אִישׁ
 מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל וּמִן־הַגֵּר הִגֵּר בְּתוֹכְכֶם אֲשֶׁר יֵצֵד
 יָצִיד תִּהְיֶה אוֹ־עוֹף אֲשֶׁר יֹאכַל וְשָׁפַךְ אֶת־דָּמוֹ
 וְכִסְהוּ בַעֲפָר: 14 כִּי־גִפְשׁ כָּל־בָּשָׂר דָּמוֹ בְּנַפְשׁוֹ הוּא
 וְאָמַר לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל דָּם כָּל־בָּשָׂר לֹא תֹאכְלוּ
 כִּי גִפְשׁ כָּל־בָּשָׂר דָּמוֹ הוּא כָּל־אֲכָלְיוֹ יִכָּרֵת:
 15 וְכָל־נֶפֶשׁ אֲשֶׁר תֹּאכַל נְבִלָה וְטֶרֶף בְּאֲרָח
 וּבִגֵּר וּכְבָשׁ בְּגִדָיו וּרְחֵץ בַּמַּיִם וְטָמֵא עַד־הָעֶרֶב
 וְטָהַר: 16 וְאִם לֹא יִכָּבֵס וּבָשְׂרוּ לֹא יִרְחֹץ
 וְנִשָּׂא עוֹנוֹ:

18:1 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: 2 דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם:
 3 כַּמַּעֲשֵׂה אֶרֶץ־מִצְרַיִם אֲשֶׁר יִשְׁבַתְּמָּה לֹא
 תַעֲשׂוּ וּכְמַעֲשֵׂה אֶרֶץ־כְּנָעַן אֲשֶׁר אֲנִי מְבִיא
 אֲתֶכֶם שָׁמָּה לֹא תַעֲשׂוּ וּבְחַקְתִּיהֶם לֹא תִלְכוּ:
 4 אֶת־מִשְׁפָּטַי תַעֲשׂוּ וְאֶת־חֻקֹּתַי תִּשְׁמְרוּ לְלַכֵּת
 בָּהֶם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: 5 וּשְׁמַרְתֶּם אֶת־חֻקֹּתַי
 וְאֶת־מִשְׁפָּטַי אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה אִתְּם הִקָּדַם וְחֵי בָהֶם
 אֲנִי יְהוָה:
 6 אִישׁ אֶל־כָּל־שָׂאֵר בָּשָׂרוֹ לֹא תִקְרְבוּ לְגִלּוֹת עֲרוּגָה
 אֲנִי יְהוָה:
 7 עֲרוֹנַת אֲבִיהַ וְעֲרוֹנַת אִמָּה לֹא תִגְלֶה הוּא לֹא תִגְלֶה
 עֲרוֹנָתָהּ: 8 עֲרוֹנַת אִשְׁת־אָבִיהַ לֹא
 תִגְלֶה עֲרוֹנַת אֲבִיהַ הוּא: 9 עֲרוֹנוֹת
 אֲחֻותָהּ בַת־אָבִיהַ אוֹ בַת־אִמָּה מוֹלְדַת בֵּית אָבִי
 מוֹלְדַת חוּץ לֹא תִגְלֶה עֲרוֹנוֹתָ: 10 עֲרוֹנוֹת
 בַּת־בְּנוֹ אוֹ בַת־בַּתֹּף לֹא תִגְלֶה עֲרוֹנוֹתָ כִּי עֲרוֹנוֹתָ
 הֵנָּה: 11 עֲרוֹנוֹת בַּת־
 אִשְׁת־אָבִיהַ מוֹלְדַת אֲחֻותָהּ הוּא לֹא תִגְלֶה
 עֲרוֹנָתָהּ: 12 עֲרוֹנַת אֲחֻות־אָבִיהַ לֹא
 תִגְלֶה שָׂאֵר אֲבִיהַ הוּא: 13 עֲרוֹנוֹת
 אֲחֻות־אִמָּה לֹא תִגְלֶה כִּי־שָׂאֵר אִמָּה
 הוּא: 14 עֲרוֹנוֹת אֲחֵי־
 אָבִיהַ לֹא תִגְלֶה אֶל־אֲשֻׁתוֹ לֹא תִקְרַב דְּדַתָּהּ
 הוּא: 15 עֲרוֹנוֹת
 כָּל־חַתָּן לֹא תִגְלֶה אִשְׁת־בְּנוֹ הוּא לֹא תִגְלֶה
 עֲרוֹנָתָהּ: 16 עֲרוֹנַת אִשְׁת־אָחִיהַ לֹא תִגְלֶה
 עֲרוֹנוֹת אָחִיהַ הוּא: 17 עֲרוֹנוֹת אִשְׁת־

והכרתיו אתה מקרב עמוה: 11 כי גִּפְשׁ הַבָּשָׂר בְּדָם
 הוא וְאֲנִי נִתְתִּיו לָכֶם עַל הַמִּזְבֵּחַ לְכַפֵּר עַל־
 נַפְשֵׁיכֶם כִּי הִדַּם הוּא בְּגִפְשׁ יִכָּפֵר עַל־כֵּן
 אֲמַרְתִּי לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל כָּל־גִּפְשׁ מִכֶּם לֹא תֹאכַל
 דָּם וְהִגֵּר הִגֵּר בְּתוֹכְכֶם לֹא יֹאכַל דָּם וְאִישׁ אִישׁ
 מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל וּמִן־הַגֵּר הִגֵּר בְּתוֹכְכֶם אֲשֶׁר יֵצֵד
 יָצִיד תִּהְיֶה אוֹ־עוֹף אֲשֶׁר יֹאכַל וְשָׁפַךְ אֶת־דָּמוֹ
 וְכִסְהוּ בַעֲפָר כִּי־גִפְשׁ כָּל־בָּשָׂר דָּמוֹ בְּנַפְשׁוֹ הוּא
 וְאָמַר לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל דָּם כָּל־בָּשָׂר לֹא תֹאכְלוּ
 כִּי גִפְשׁ כָּל־בָּשָׂר דָּמוֹ הוּא כָּל־אֲכָלְיוֹ יִכָּרֵת
 וְכָל־נֶפֶשׁ אֲשֶׁר תֹּאכַל נְבִלָה וְטֶרֶף בְּאֲרָח
 וּבִגֵּר וּכְבָשׁ בְּגִדָיו וּרְחֵץ בַּמַּיִם וְטָמֵא עַד־הָעֶרֶב
 וְטָהַר וְאִם לֹא יִכָּבֵס וּבָשְׂרוּ לֹא יִרְחֹץ
 וְנִשָּׂא עוֹנוֹ
 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
 כַּמַּעֲשֵׂה אֶרֶץ־מִצְרַיִם אֲשֶׁר יִשְׁבַתְּמָּה לֹא
 תַעֲשׂוּ וּכְמַעֲשֵׂה אֶרֶץ־כְּנָעַן אֲשֶׁר אֲנִי מְבִיא
 אֲתֶכֶם שָׁמָּה לֹא תַעֲשׂוּ וּבְחַקְתִּיהֶם לֹא תִלְכוּ
 אֶת־מִשְׁפָּטַי תַעֲשׂוּ וְאֶת־חֻקֹּתַי תִּשְׁמְרוּ כִּלְכֵּת
 בָּהֶם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וּשְׁמַרְתֶּם אֶת־חֻקֹּתַי
 וְאֶת־מִשְׁפָּטַי אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה אִתְּם הִקָּדַם וְחֵי בָהֶם
 אֲנִי יְהוָה
 אִישׁ אֶל־כָּל־שָׂאֵר בָּשָׂרוֹ לֹא תִקְרְבוּ לְגִלּוֹת עֲרוּגָה
 אֲנִי יְהוָה
 אֲבִיר וְעֲרוֹת אֲבוֹר לֹא תִגְלֶה אֲבוֹר הוּא לֹא תִגְלֶה
 עֲרוֹתָהּ עֲרוֹת אִשְׁת־אֲבוֹר לֹא
 תִגְלֶה עֲרוֹת אֲבוֹר הוּא
 אֲחוּתָהּ בַת־אֲבוֹר אוֹ בַת־אִמָּה מוֹלְדַת בֵּית אָבִי
 מוֹלְדַת חוּץ לֹא תִגְלֶה עֲרוֹתָהּ
 בַּת־בְּנוֹ אוֹ בַת־בַּתֹּף לֹא תִגְלֶה עֲרוֹתָהּ כִּי עֲרוֹתָהּ
 הֵנָּה עֲרוֹת בַּת־
 אִשְׁת־אֲבוֹר מוֹלְדַת אֲבוֹר אֲחוּתָהּ הוּא לֹא תִגְלֶה
 עֲרוֹתָהּ עֲרוֹת אֲחוּת־אֲבוֹר לֹא
 תִגְלֶה שָׂאֵר אֲבוֹר הוּא עֲרוֹת
 אֲחוּת־אִמָּה לֹא תִגְלֶה כִּי־שָׂאֵר אֲבוֹר
 הוּא עֲרוֹת אֲחֵי־
 אֲבוֹר לֹא תִגְלֶה אֶל־אִשְׁתוֹ לֹא תִקְרַב דְּדַתָּהּ
 הוּא עֲרוֹת
 כָּל־חַתָּן לֹא תִגְלֶה אִשְׁת־בְּנוֹ הוּא לֹא תִגְלֶה
 עֲרוֹתָהּ עֲרוֹת אִשְׁת־אָחִיהַ לֹא תִגְלֶה
 עֲרוֹת אָחִיהַ הוּא עֲרוֹת אִשְׁת־

ובתה לא תגלה את-בת-בִּנְיָהּ ואת-בת-בִּתּוּלָהּ לֹא
 תקח לגלות עֲרוֹמָהּ שְׂאֵרָה הָנֶה זָמָה הוּא: 18 וְאִשָּׁה
 אֶל-אֲחֹתָהּ לֹא תקח לְצֹרֵר לְגִלוֹת עֲרוֹמָהּ
 עָלֶיהָ בְּחַיֶּיהָ: 19 וְאֶל-אִשָּׁה בְּנִדַת טְמֵאָתָהּ
 לֹא תִקְרָב לְגִלוֹת עֲרוֹמָהּ: 20 וְאֶל-אִשָּׁת עֲמִיתָהּ
 לֹא-תִתֵּן שְׂכָבְתָהּ לְגָרַע לְטְמֵאָה-בָּהּ: 21 וּמִנְרַעַף
 לֹא-תִתֵּן לְהַעֲבִיר לְמַלְאָךְ וְלֹא תִחַלֵּל אֶת-
 שֵׁם אֱלֹהֶיךָ אֲנִי יְהוָה: 22 וְאֶת-זִכְרִי לֹא תִשְׁכַּח
 מִשְׁכַּבֵּי אִשָּׁה תוֹעֵבָה הוּא: 23 וּבְכָל-בְּהֵמָה לֹא-
 תִתֵּן שְׂכָבְתָהּ לְטְמֵאָה-בָּהּ וְאִשָּׁה לֹא-תַעֲמֹד
 לְפָנַי בְּהֵמָה לְרַבְעָה תִבָּל הוּא: 24 אֶל-תִּטְמָאוּ
 בְּכָל-אֲלֹהֵי כִּי בְּכָל-אֲלֹהֵי נְטִמָאוּ הַגּוֹיִם אֲשֶׁר-
 אֲנִי מִשְׁלַח מִפְּנֵיכֶם: 25 וּתִטְמָא הָאָרֶץ וְאֶפְקֹד
 עֲוֹנָה עָלֶיהָ וּתְקַא הָאָרֶץ אֶת-יִשְׂרָאֵל
 וְשִׁמְרַתֶּם אֹתָם אֶת-חֻקֹּתַי וְאֶת-מִשְׁפָּטַי וְלֹא
 תַעֲשׂוּ מִכָּל הַתּוֹעֵבוֹת הָאֵלֶּה הַאֲזַרְח וְהַגֵּר
 הַגֵּר בְּתוֹכְכֶם: 27 כִּי אֶת-כָּל-הַתּוֹעֵבוֹת הָאֵל עֲשׂוּ
 אֲנִשְׁי-הָאָרֶץ אֲשֶׁר לְפָנֵיכֶם וּתִטְמָא הָאָרֶץ:
 28 וְלֹא-תִקִּיא הָאָרֶץ אֶתְכֶם בְּטְמֵאֲכֶם אֲתָהּ
 כְּאֲשֶׁר קָאָה אֶת-הַגּוֹי אֲשֶׁר לְפָנֵיכֶם: 29 כִּי כָל-
 אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה מִכָּל הַתּוֹעֵבוֹת הָאֵלֶּה וּנְכַרְתּוּ
 הַנְּפֹשׁוֹת הַעֲשִׂוֹת מִקְרָב עִמָּם: 30 וְשִׁמְרַתֶּם אֶת-
 מִשְׁמְרָתִי לְבִלְתִּי עֲשׂוֹת מַחֲקוֹת הַתּוֹעֵבוֹת אֲשֶׁר
 נַעֲשׂוּ לְפָנֵיכֶם וְלֹא תִטְמָאוּ בָהֶם אֲנִי יְהוָה
 אֱלֹהֵיכֶם:

19:1 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר: 2 דַּבֵּר אֶל-כָּל-
 עַדַת בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם קְדוֹשִׁים
 תִּהְיוּ כִּי קְדוֹשׁ אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: 3 אִישׁ אִמּוֹ
 וְאָבִיו תִּירָאוּ וְאֶת-שַׁבְּתוֹתַי תִּשְׁמְרוּ אֲנִי יְהוָה
 אֱלֹהֵיכֶם: 4 אֶל-תִּפְּנּוּ אֶל-הָאֱלִילִים וְאֵלֵהֶם מִסִּכָּה
 לֹא תַעֲשׂוּ לָכֶם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: 5 וְכִי תִזְבְּחוּ
 זֶבַח שְׁלָמִים לַיהוָה לְרִצְוֹנְכֶם תִּזְבְּחֶהוּ: 6 בַּיּוֹם
 זִבְחֶכֶם יֵאָכַל וּמִמֶּתְחַרֵּת וְהַנּוֹתֵר עַד-בָּיּוֹם
 הַשְּׁלִישִׁי בָּאֵשׁ יִשְׂרָף: 7 וְאִם הָאֵכָל יֵאָכַל בַּיּוֹם
 הַשְּׁלִישִׁי פָגוּל הוּא לֹא יִרְצָה: 8 וְאֵכָלֹו עֲוֹנוֹ יִשָּׂא
 כִּי-אֶת-קֹדֶשׁ יְהוָה חָלַל וּנְכַרְתָּה הַנֶּפֶשׁ הַהִוא
 מֵעַמִּי: 9 וּבִקְצָרְכֶם אֶת-קָצִיר אֲרָצְכֶם לֹא
 תִכְלֶה פֶּאֶת שְׂדֶךְ לְקָצֵר וּלְקַט קָצִירֶךָ לֹא
 תִלְקֹט: 10 וּכְרֶמֶךָ לֹא תַעֲלִל וּפְרֹט פְּרֹמֶךָ לֹא
 תִלְקֹט לְעַנִּי וְלִגֵּר תַעֲזֹב אֹתָם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם:
 11 לֹא תִגְבּוּ וְלֹא-תִכְחָשׁוּ וְלֹא-תִשְׁקְרוּ אִישׁ
 בְּעַמִּיתוֹ: 12 וְלֹא-תִשְׁבְּעוּ בְשֵׁמִי לְשָׁקֵר

ובתה לא תגלה את בת בניה ואת בת בתולה לא
 תקח כגלות ערומה הנה זמה הוא: 18 ואשה
 אל-אחותה לא תקח לצרר לגלות ערומה
 עליה בחייה ואם אשה בנדת טמאה
 לא תקרב לגלות ערומה ואם אשת עמיתך
 לא תתן שכבתך לזרע לטמאה בה ומזרעך
 לא תתן להעביר למוכר ולא תזכר את
 שם אלהיך אני יהוה ואת זכר לא תשכח
 כושכבי אשה תועבה הוא ובכל בהמה לא
 תתן שכבתך לטמאה בה ואשה לא תעמוד
 לפני בהמה לרבעיה תבל הוא אם דטמאו
 בכל אלה כי בכל אלה נטמאו הגוים אשר
 אני מושלח מפניכם והטמאו הארץ ואפקד
 עונה עליה ותקא הארץ את ישראלי
 ושמרתם אותם את חוקתי ואת משפטי ולא
 תעשו מכל התועבות האלה האזרח והגר
 הגר בתוככם כי את כל התועבות האלו עשו
 אנשי הארץ אשר לפניכם והטמאו הארץ
 ולא תקיא הארץ אתכם בטמאכם איתה
 כאשר קאה את הגוי אשר לפניכם כי כל
 אשר יעשה מכל התועבות האלה ונכרתו
 הנפשות העשיות מוקרב עימם ושמרתם את
 משמרתתי לבלתי עשות מחקות התועבות אשר
 נעשו לפניכם ולא תטמאו בהם אני יהוה
 אלהיכם

וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל כל
 עדת בני ישראל ואמרת אליהם קדושים
 תהיו כי קדוש אני יהוה אלהיכם איש אמו
 ואביו תיראו ואת שבתתי תשמרו אני יהוה
 אלהיכם אל תפנו אל האילים ואלהי מסכה
 לא תעשו לכם אני יהוה אלהיכם וכי תזבחו
 זבח שלמים ליהוה לרצונכם תזבחהו ביום
 זבחכם יאכל וכימוזרת והנותר עד יום
 השלישי באש ישרף ואם האכל יאכר ביום
 השלישי פגול הוא לא ירצה ואכלו עונו ישא
 כי את קדש יהוה חלל ונכרתה הנפש ההוא
 מועמיה ובקצרכם את קציר ארצכם לא
 תכלה פאת שדך קציר וקט קצירך לא
 תלקט וכרמך לא תעולל ופרט כרמך לא
 תלקט לעני וכגר תעזב אתם אני יהוה אלהיכם
 לא תגבו ולא תחזשו ולא תשקרו איש
 בעמיתו ולא תשבועו בשמי לשקר

וּחִלַּלְתָּ אֶת־שֵׁם אֱלֹהֶיךָ אֲנִי יְהוָה: 13 לֹא־תַעֲשֶׂה
 אֶת־רֵעֶךָ וְלֹא תִגְזֹל לֹא־תִלְוֶה פְעֻלַּת שְׂכִיר אִתְּךָ
 עַד־בְּקָר: 14 לֹא־תִקַּלְל חֲרֹשׁ וְלִפְנֵי עוֹר לֹא תִתֵּן
 מִכְשָׁל וַיִּרְאֶת מֵאֲלֹהֶיךָ אֲנִי יְהוָה: 15 לֹא־תַעֲשֶׂה
 עֹל בְּמִשְׁפָּט לֹא־תִשָּׂא פְנֵי־דָל וְלֹא תִתְדַר פְּנֵי
 גָדוֹל בְּצַדִּיק תִּשְׁפֹּט עִמִּיתְךָ: 16 לֹא־תִלְוֶה רֵכִיל
 בְּעַמִּיךָ לֹא תַעֲמֹד עַל־נֶדֶם רֵעֶךָ אֲנִי יְהוָה: 17 לֹא־
 תִשָּׂא אֶת־אָזְנוֹךָ בְּלִבְבְּךָ הֹכֵחַ תּוֹכִיחַ אֶת־
 עַמִּיתְךָ וְלֹא־תִשָּׂא עָלָיו חָטָא: 18 לֹא־תִקַּם וְלֹא־
 תִטּוֹל אֶת־פְּנֵי עֵמֶה וְאֶהְבַּת לְרֵעֶךָ כְּמוֹךָ אֲנִי
 יְהוָה: 19 אֶת־חֻקֹּתַי תִּשְׁמְרוּ בְהִמָּתֵךְ לֹא־תִרְבִּיעַ
 כְּלָאִים שְׂדֵךְ לֹא־תִזְרַע כְּלָאִים וּבְגַד כְּלָאִים
 שִׁעֲטָנֹז לֹא יַעֲלֶה עָלֶיךָ: 20 וְאִישׁ כִּי־יִשְׁכַּב אֶת־
 אִשְׁהוֹ שְׁכַבְתָּ־זָרַע וְהוּא שִׁפְחָה נִזְרַפְתָּ
 לְאִישׁ וְהִפְדָּה לֹא נִפְדָּתָה אוֹ חֲפְזָה לֹא נִתֵּן
 לָהּ בְקָרָת תִּהְיֶה לֹא יוֹמָתוֹ כִּי לֹא חֲפְזָה וְהִבִּיא
 אֶת־אֲשָׁמוֹ לַיהוָה אֶל־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד אֵיל
 אֲשָׁם: 22 וְכִפֹּר עָלָיו הִכָּהֵן בְּאֵיֶל הָאֲשָׁם כִּפְּנֵי
 יְהוָה עַל־חַטָּאתוֹ אֲשֶׁר חָטָא וְנִסְלַח לוֹ
 מִחַטָּאתוֹ אֲשֶׁר חָטָא:

23 וְכִי־תִבְאוּ אֶל־הָאָרֶץ וְנִטְעַתֶם כָּל־עֵץ מֵאֲכָל
 וְעַרְלַתֶם עַרְלָתוֹ אֶת־פְּרִיגוֹ שְׁלֹשׁ שָׁנִים יִהְיֶה
 לָכֶם עַרְלִים לֹא יֵאָכֵל: 24 וּבִשְׁנָה הַרְבִּיעִית יִהְיֶה
 כָּל־פְּרִיגוֹ קֹדֶשׁ הַלְוִיִּם לַיהוָה: 25 וּבִשְׁנָה הַחֲמִישִׁית
 תֵּאָכְלוּ אֶת־פְּרִיגוֹ לְהוֹסִיף לָכֶם תְּבוּאָתוֹ אֲנִי
 יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: 26 לֹא תֵאָכְלוּ עַל־הֶגֶם לֹא תִנְחָשׁוּ
 וְלֹא תַעֲוֹגְנוּ: 27 לֹא תִקְפוּ פֶּאת רֵאשֵׁיכֶם וְלֹא
 תִשְׁחִית אֶת פֶּאת זָקְנֶךָ: 28 וְשָׂרֵט לִנְפֹשׁ לֹא תִתְנוּ
 בְּבִשְׂרֹכֶם וְכִתְבַּת קַעֲלֹעַ לֹא תִתְנוּ בְּכֶם אֲנִי
 יְהוָה: 29 אֶל־תִּחַלֵּל אֶת־בְּתוּךָ לְהַזְנוֹתָהּ וְלֹא־תִזְנוּהָ
 הָאָרֶץ וּמִלֵּאָה הָאָרֶץ זָמָּה: 30 אֶת־שִׁבְתֵּי תִשְׁמְרוּ
 וּמִקְדָּשֵׁי תִירָאוּ אֲנִי יְהוָה: 31 אֶל־תִּפְנוּ אֶל־הָאֵבֶת
 וְאֶל־הַיְדֻעִיִּים אֶל־תִּבְקָשׁוּ לְטִמְאָה בָּהֶם אֲנִי
 יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: 32 מִפְּנֵי שִׁיבָה תָקוּם וְהִדְרַת פְּנֵי
 זָקֵן וַיִּרְאֶת מֵאֲלֹהֶיךָ אֲנִי יְהוָה: 33 וְכִי־
 יָגוּר אִתְּךָ גֵר בְּאַרְצְכֶם לֹא תוֹנוּ אֹתוֹ: 34 כְּאֶזְרָח
 מִכֶּם יִהְיֶה לָכֶם הַגֵּר הַגֵּר הַגֵּר אִתְּכֶם וְאֶהְבַּת לוֹ
 כְּמוֹךָ כִּי־גֵרִים הָיִיתֶם בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם אֲנִי יְהוָה
 אֱלֹהֵיכֶם: 35 לֹא־תַעֲשׂוּ עֹל בְּמִשְׁפָּט בְּמִדָּה
 בְּמוֹשָׁקֵי וּבְמוֹשׁוֹת מֵאֲזֵי עֵדֶךָ אֲנִי עֵדֶךָ
 אֵיפֶת עֵדֶךָ וְהִיץ עֵדֶךָ יִהְיֶה לָכֶם אֲנִי יְהוָה
 אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם

וּחִלַּלְתָּ אֶת שֵׁם אֱלֹהֶיךָ אֲנִי יְהוָה לֹא תַעֲשֶׂה
 אֶת רֵעֶךָ וְלֹא תִגְזֹל לֹא תִלְוֶה פְעֻלַּת שְׂכִיר אִתְּךָ
 עַד בְּקָר לֹא תִקַּלְל חֲרֹשׁ וְלִפְנֵי עוֹר לֹא תִתֵּן
 מִכְשָׁל וַיִּרְאֶת מֵאֲלֹהֶיךָ אֲנִי יְהוָה לֹא תַעֲשֶׂה
 עֹל בְּמִשְׁפָּט לֹא תִשָּׂא פְנֵי דָל וְלֹא תִתְדַר פְּנֵי
 גָדוֹל בְּצַדִּיק תִּשְׁפֹּט עִמִּיתְךָ לֹא תִלְוֶה רֵכִיל
 בְּעַמִּיךָ לֹא תַעֲמֹד עַל נֶדֶם רֵעֶךָ אֲנִי יְהוָה לֹא
 תִשָּׂא אֶת אֶזְנוֹךָ בְּלִבְבְּךָ הֹכֵחַ תּוֹכִיחַ אֶת
 עַמִּיתְךָ וְלֹא תִשָּׂא עָלָיו חָטָא לֹא תִקַּם וְלֹא
 תִטּוֹל אֶת פְּנֵי עֵמֶה וְאֶהְבַּת לְרֵעֶךָ כְּמוֹךָ אֲנִי
 יְהוָה אֶת חֻקֹּתַי תִּשְׁמְרוּ בְהִמָּתֵךְ לֹא תִרְבִּיעַ
 כְּלָאִים עֵדֶךָ לֹא תִזְרַע כְּלָאִים וּבְגַד כְּלָאִים
 שִׁעֲטָנֹז לֹא יַעֲלֶה עָלֶיךָ וְאִישׁ כִּי יִשְׁכַּב אֶת
 אִשְׁהוֹ שְׁכַבְתָּ זָרַע וְהוּא שִׁפְחָה נִזְרַפְתָּ
 לְאִישׁ וְהִפְדָּה לֹא נִפְדָּתָה אוֹ חֲפְזָה לֹא נִתֵּן
 לָהּ בְקָרָת תִּהְיֶה לֹא יוֹמָתוֹ כִּי לֹא חֲפְזָה וְהִבִּיא
 אֶת אֲשָׁמוֹ לַיהוָה אֶל פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד אֵיל
 אֲשָׁם וְכִפֹּר עָלָיו הִכָּהֵן בְּאֵיֶל הָאֲשָׁם כִּפְּנֵי
 יְהוָה עַל חַטָּאתוֹ אֲשֶׁר חָטָא וְנִסְלַח לוֹ
 מִחַטָּאתוֹ אֲשֶׁר חָטָא

וְכִי תִבְאוּ אֶל הָאָרֶץ וְנִטְעַתֶם כָּל עֵץ מֵאֲכָל
 וְעַרְלַתֶם עַרְלָתוֹ אֶת פְּרִיגוֹ שְׁלֹשׁ שָׁנִים יִהְיֶה
 לָכֶם עַרְלִים לֹא יֵאָכֵל וּבִשְׁנָה הַרְבִּיעִית יִהְיֶה
 כָּל פְּרִיגוֹ קֹדֶשׁ הַלְוִיִּם לַיהוָה וּבִשְׁנָה הַחֲמִישִׁית
 תֵּאָכְלוּ אֶת פְּרִיגוֹ לְהוֹסִיף לָכֶם תְּבוּאָתוֹ אֲנִי
 יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם לֹא תֵאָכְלוּ עַל הֶגֶם לֹא תִנְחָשׁוּ
 וְלֹא תַעֲוֹגְנוּ לֹא תִקְפוּ פֶּאת רֵאשֵׁיכֶם וְלֹא
 תִשְׁחִית אֶת פֶּאת זָקְנֶךָ וְשָׂרֵט לִנְפֹשׁ לֹא תִתְנוּ
 בְּבִשְׂרֹכֶם וְכִתְבַּת קַעֲלֹעַ לֹא תִתְנוּ בְּכֶם אֲנִי
 יְהוָה אֶל תִּחַלֵּל אֶת בְּתוּךָ לְהַזְנוֹתָהּ וְלֹא תִזְנוּהָ
 הָאָרֶץ וּמִלֵּאָה הָאָרֶץ זָמָּה אֶת שִׁבְתֵּי תִשְׁמְרוּ
 וּמִקְדָּשֵׁי תִירָאוּ אֲנִי יְהוָה אֶל תִּפְנוּ אֶל הָאֵבֶת
 וְאֶל הַיְדֻעִיִּים אֶל תִּבְקָשׁוּ לְטִמְאָה בָּהֶם אֲנִי
 יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם מִפְּנֵי שִׁיבָה תָקוּם וְהִדְרַת פְּנֵי
 זָקֵן וַיִּרְאֶת מֵאֲלֹהֶיךָ אֲנִי יְהוָה וְכִי
 יָגוּר אִתְּךָ גֵר בְּאַרְצְכֶם לֹא תוֹנוּ אֹתוֹ כְּאֶזְרָח
 מִכֶּם יִהְיֶה לָכֶם הַגֵּר הַגֵּר אִתְּכֶם וְאֶהְבַּת לוֹ
 כְּמוֹךָ כִּי גֵרִים הָיִיתֶם בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם אֲנִי יְהוָה
 אֱלֹהֵיכֶם לֹא תַעֲשׂוּ עֹל בְּמִשְׁפָּט בְּמוֹשָׁקֵי
 בְּמוֹשָׁקֵי וּבְמוֹשׁוֹת מֵאֲזֵי עֵדֶךָ אֲנִי עֵדֶךָ
 אֵיפֶת עֵדֶךָ וְהִיץ עֵדֶךָ יִהְיֶה לָכֶם אֲנִי יְהוָה
 אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם

ושמרתם את כל חקתי ואת כל משפטי ועשיתם
 אתם אני יהוה
 וידבר יהוה אל מושיה לאמר ואכל בני ישראל
 תאמר איש איש מבני ישראל ומון הגר הגר
 בישראל אשר יתן בזרעו למוכר מות ימות
 עם הארץ ורגמהו באבן ואני אתן את פני
 באישי ההוא והכרתי אתו מוקרב עמו כי
 בזרעו נתן למוכר כמוען טמא את מוקדשי
 ולזכר את שם קדשי ואם העלם יעלמו
 עם הארץ את עיניהם מן האישי ההוא
 בתתו בזרעו למוכר לבכתי המוית אתו ושמותי
 אני את פני באישי ההוא ובמושפוזתו והכרתי
 אתו ואת כל הזנים אזריו לזנות אזריו המוכר
 מוקרב עמו והנפש אשר תפנה אל האבת
 ואכל הידענים לזנות אחריהם ונתתי את פני
 בנפש ההוא והכרתי אתו מוקרב עמו
 והתקדשתם והייתם קדשים כי אני יהוה
 אלהיכם ושמרתם את חקתי ועשיתם אתם
 אני יהוה מוקדשכם כי איש איש אשר יקלל
 את אביו ואת אמו מות ימות אביו ואמו קלל
 דמיו בו ואיש אשר ינאף את אשת איש
 אשר ינאף את אשת רעהו מות יימת הנאף
 והנאפת: 11 ואיש אשר ישפכ את אשת אביו
 ערנת אביו גלה מות יימתו שניהם דמיהם בם:
 12 ואיש אשר ישפכ את פלתו מות יימתו שניהם
 תכל עשו דמיהם בם: 13 ואיש אשר ישפכ את
 זכר משפכי אשה תועבה עשו שניהם מות
 יימתו דמיהם בם ואיש אשר יקח את אשה
 ואת אמה זמה הוא באשי ישרפו אתו ואתהו
 ולא תהיה זמה בתוכם: 15 ואיש אשר יתן
 שכבתו בבהמה מות יימת ואת הבהמה
 תהרגו: 16 ואשה אשר תקרב אל כל בהמה
 לרבעה אמה והרגת את האשה ואת
 הבהמה מות יימתו דמיהם בם: 17 ואיש אשר
 יקח את אחתו בת אביו או בת אמו וראתה
 את ערותה והיא תראה את ערותו חסד
 הוא וזכרתו לעיני בני עמו ערות אחתו גלה
 עונו ישא: 18 ואיש אשר ישפכ את אשה דוה
 וגלה את ערותה את מקרה הערה והוא גלתה
 את מקור דמיה וזכרתו שניהם מוקרב עמו
 וערות אחות אמו ואחות אביו לא תגלה
 כי את שארו הערה עונם ישיאו

37 ושמרתם את כל חקתי ואת כל משפטי ועשיתם
 אתם אני יהוה:

20:1 וידבר יהוה אל מושיה לאמר: 2 ואל בני ישראל
 תאמר איש איש מבני ישראל ומן הגרו הגר
 בישראל אשר יתן מזרעו למלך מות יימת
 עם הארץ ורגמהו באבן: 3 ואני אתן את פני
 באישי ההוא והכרתי אתו מוקרב עמו כי
 מזרעו נתן למלך למען טמא את מקדשי
 ולחלל את שם קדשי: 4 ואם העלם יעלמו
 עם הארץ את עיניהם מן האישי ההוא
 בתתו מזרעו למלך לבלתי המית אתו: 5 ושמותי
 אני את פני באישי ההוא ובמשפוזתו והכרתי
 אתו ואת כל הזנים אחריו לזנות אחריו המלך
 מוקרב עמו: 6 והנפש אשר תפנה אל האבת
 ואל הידענים לזנות אחריהם ונתתי את פני
 בנפש ההוא והכרתי אתו מוקרב עמו:
 7 והתקדשתם והייתם קדשים כי אני יהוה
 אלהיכם: 8 ושמרתם את חקתי ועשיתם אתם
 אני יהוה מוקדשכם: 9 כי איש איש אשר יקלל
 את אביו ואת אמו מות יימת אביו ואמו קלל
 דמיו בו: 10 ואיש אשר ינאף את אשת איש
 אשר ינאף את אשת רעהו מות יימת הנאף
 והנאפת: 11 ואיש אשר ישפכ את אשת אביו
 ערנת אביו גלה מות יימתו שניהם דמיהם בם:
 12 ואיש אשר ישפכ את פלתו מות יימתו שניהם
 תכל עשו דמיהם בם: 13 ואיש אשר ישפכ את
 זכר משפכי אשה תועבה עשו שניהם מות
 יימתו דמיהם בם: 14 ואיש אשר יקח את אשה
 ואת אמה זמה הוא באיש ישרפו אתו ואתהו
 ולא תהיה זמה בתוכם: 15 ואיש אשר יתן
 שכבתו בבהמה מות יימת ואת הבהמה
 תהרגו: 16 ואשה אשר תקרב אל כל בהמה
 לרבעה אמה והרגת את האשה ואת
 הבהמה מות יימתו דמיהם בם: 17 ואיש אשר
 יקח את אחתו בת אביו או בת אמו וראתה
 את ערותה והיא תראה את ערותו חסד
 הוא וזכרתו לעיני בני עמו ערות אחתו גלה
 עונו ישא: 18 ואיש אשר ישפכ את אשה דוה
 וגלה את ערותה את מקרה הערה והוא גלתה
 את מקור דמיה וזכרתו שניהם מוקרב עמו:
 19 וערות אחות אמו ואחות אביו לא תגלה
 כי את שארו הערה עונם ישאו:

20 ואיש אשר ישכב את־דדתו ערות־הו גלה
 חטאם ישאו ערירים ימתו: 21 ואיש אשר יקח
 את־אשת אחיו גדה הוא ערנת אתיו גלה
 ערירים יהיו: 22 ושמתם את־כל־חוקתי ואת־כל־
 משפטי ועשיתם אתם ולא־תקיא אתכם
 הארץ אשר אני מביא אתכם שמה לשבת
 בה: 23 ולא תלכו בְחַקֵּת הַגּוֹי אֲשֶׁר־אֲנִי מִשְׁלַח
 מִפְּנֵיכֶם כִּי אֶת־כָּל־אֱלֹהֵי עֲשׂוֹ וְאֶקְחָךְ בָּם:
 24 ואמר לכם אתם תירשו את־אדמתם ואני
 אתגנה לכם לרשת אתה ארץ זבת חלב ודבש
 אני יהנה אלהיכם אשר־הבדלתי אתכם מן־
 העמים: 25 והבדלתם בִּיּוֹהֲבֵהֶמָּה הַטְּהַרָה
 לטמא ובִּיּוֹהֲעוֹף הַטְּמֵא לטהר ולא־תשקצו
 את־נַפְשֵׁיכֶם בַּבְּהֵמָה וּבְעוֹף וּבְכָל־אֲשֶׁר
 תִּרְמַשׁ הָאֲדָמָה אֲשֶׁר־הִבְדַּלְתִּי לָכֶם לטמא:
 26 והייתם לי קדשים כי קדוש אני יהנה ואבדל
 אתכם מן העמים להיות לי ואיש או אשה
 כי יהיה בהם אוב או ידעני מות ימותו באבן
 ירגמו אתם דמיהם בם:

21:1 ויאמר יהנה אל־מלשה אמר אל־הפקנים בני
 אהרן ואמרת אליהם לגפש לא־יטמא בעמיו:
 2 כי אם־לישארו הקרב אליו ולאמו ולבנו
 ולבתו ולאחיו: 3 ולאחתו הבתולה הקרובה אליו
 אשר לא־היתה לאיש לה יטמא: 4 לא יטמא
 בעל בעמיו להחלו: 5 לא־יקרחה [יקרחו] קרחה בראשם
 ופאת זקנם לא יגלחו ובכשרם לא ישרטו
 שרטת: 6 קדשים יהיו לאלהיהם ולא יחללו שם
 אלהיהם כי את־אשֵׁי יהנה לחם אלהיהם
 הם מקריבם והיו קדש אשה זנה וחננה לא
 יקחו ואשה גרושה מאישה לא יקחו כי קדש
 הוא לאכלהו וקדשיתו כי את־לחם אלהיה
 הוא מקריב קדש יהנה־לך כי קדוש אני יהנה
 מקדשכם: 9 ובת איש פהו כי תחל לזנות
 את־אבִיהָ הִיא מְחַלֶּלֶת בָּאֵשׁ
 תשרף: 10 והפקה הגדול מאחיו
 אשר־יוצק על־ראשו ושמן המשחה ומלא
 את־ידו ללפש את־הבגדים את־ראשו לא
 יפרע ובגדיו לא יפרם ועל כל נפשית מודת
 לא יבא לאביו ולאמו לא יטמא וכן המוקדש
 לא יבא ולא יחל את מקדש אלהיו כי
 נזר שמן משחת אלהיו עליו אני יהנה והוא
 אשה בבתוליה יקח אנכנדה וגר־ושדה

ואיש אשר ישכב את דדתו ערות־הו גלה
 חטאם ישאו ערירים ימותו ואיש אשר יקח
 את אשה אחיו גדה הוא ערנת אתיו גלה
 ערירים יהיו ושמתם את כל חוקתי ואת כל
 משפטי ועשיתם אתם ולא תקיא אתכם
 הארץ אשר אני מביא אתכם שמה לשבת
 בה ולא תלכו בחקת הגוי אשר אני משלח
 מפניכם כי את כל אלה עשו ואקח בם
 ואמר לכם אתם תירשו את אדמתם ואני
 אתגנה לכם לרשת אתה ארץ זבת חלב ודבש
 אני יהנה אלהיכם אשר הבדלתי אתכם מן
 העמים והבדלתם ביוהבמה הטהרה
 לטמאה וביוהעוף הטמא לטהר ולא תשקצו
 את נפשיכם בבהמה ובעוף ובכל אשר
 תרמש האדמה אשר הבדלתי לכם לטמא
 והייתם לי קדשים כי קדוש אני יהנה ואבדל
 אתכם מן העמים להיות לי ואיש או אשה
 כי יהיה בהם אוב או ידעני מות ימותו באבן
 ירגמו אתם דמיהם בם

ויאמר יהנה אל מלשה אמר אל הכהנים בני
 אהרן ואמרת אליהם נפש לא יטמא בעמיו
 כי אם לישארו הקרב אליו לאמו ולבנו
 ולבתו ולאחיו ולאחתו הבתולה הקרובה אליו
 אשר לא היתה לאיש לה יטמא לא יטמא
 בעל בעמיו להחלו לא יקרחה קרחה בראשם
 ופאת זקנם לא יגלחו ובבשרם לא ישרטו
 שרטת קדשים יהיו לאלהיהם ולא יחללו שם
 אלהיהם כי את אשֵׁי יהנה לחם אלהיהם
 הם מקריבם והיו קדש אשה זנה וחננה לא
 יקחו ואשה גרושה מאישה לא יקחו כי קדש
 הוא לאכלהו וקדשיתו כי את לחם אלהיה
 הוא מקריב קדש יהנה לך כי קדוש אני יהנה
 מקדשכם ובת איש כהן כי תחל לזנות
 את אבִיהָ הִיא מְחַלֶּלֶת בָּאֵשׁ
 תשרף והפקה הגדול מאחיו
 אשר יוצק על ראשו שמן המשחה ומלא
 את ידו ללפש את הבגדים את ראשו לא
 יפרע ובגדיו לא יפרם ועל כל נפשית מודת
 לא יבא לאביו ולאמו לא יטמא וכן המוקדש
 לא יבא ולא יחל את מקדש אלהיו כי
 נזר שמן משחת אלהיו עליו אני יהנה והוא
 אשה בבתוליה יקח אנכנדה וגר־ושדה

וחללה זנה את האלה לא יקח כי אם בתוכה
 מעמיו יקח אשה: 15 ולא יחלל זרעו בעמיו כי
 אני יהוה מקדשו: 16 וידבר
 יהוה אל-משה לאמר: 17 דבר אל-אֶהרֹן לאמר
 איש מזרעך לדרתם אשר יהיה בו מום לא
 יקרב להקריב לחם אֱלֹהֵינו: 18 כי כל-איש אשר-בו
 מום לא יקרב איש עור או פסח או חרם
 או שרוע: 19 או איש אשר-יהיה בו שֶׁבֶר רגל
 או שֶׁבֶר יד או גִּבֵן או דֶק או תִּנְכַל בעינו
 או גרב או יִפְתָּה או מרוח אשר נל איש אשר
 בו מום מזרע אֶהרֹן הֵכֵן לא יֵשֶׁב להקריב את
 אֱשֵׁי יְהוָה מום בו את לחם אֱלֹהֵינו לא יֵשֶׁב
 להקריב: 22 לחם אֱלֹהֵינו מקדשי הקדשים ומן-
 הקדשים יאכל: 23 אך אלה-הפִּרְכָּת לא יבא ואל-
 המזבח לא יֵשֶׁב פִּי-מום בו ולא יחלל את-
 מקדשי כי אני יהוה מקדשם: 24 וידבר משה
 אל-אֶהרֹן ואל-בָּנָיו ואל-כָּל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:
 22:1 וידבר יהוה אל-משה לאמר: 2 דבר אל-אֶהרֹן
 ואל-בָּנָיו ויגזרו מקדשי בני-יִשְׂרָאֵל ולא יחללו
 את-שֵׁם קְדֹשִׁי אֲשֶׁר הֵם מקדשים לי אני יהוה:
 3 אִמַר אֲלֵהֶם לְדִרְתֵיכֶם כָּל-אִישׁוֹ אֲשֶׁר-יִקְרַב
 מִכָּל-זֶרְעֶכֶם אֶל-הַקְּדָשִׁים אֲשֶׁר יִקְדִּישׁוּ בְנֵי-
 יִשְׂרָאֵל לַיהוָה וְטָמְאוּ עֲלֵיו וּבִכְרָתָה הַנֶּפֶשׁ
 הַהִוא מִלִּפְנֵי אֱנִי יְהוָה: 4 אִישׁ אִישׁ מִזֶּרַע אֶהרֹן
 והוא צָרוּעַ או יָב בַּקְּדָשִׁים לא יאכל עד אשר
 יִטְהַר וְהִנְגַּע בְּכָל-טְמֵא-נֶפֶשׁ או אִישׁ אֲשֶׁר-
 תֵּצֵא מִמֶּנּוּ שִׁכְבַת-זָרַע: 5 או-אִישׁ אֲשֶׁר יֵגַע
 בְּכָל-שָׂרֵץ אֲשֶׁר יִטְמָאוּ לוֹ או בְּאֵדָם אֲשֶׁר יִטְמָא
 לוֹ לְכָל טְמֵאוֹתוֹ: 6 נֶפֶשׁ אֲשֶׁר תִּגְעַבֹּ וְטָמְאָה
 עַד-הָעֶרֶב וְלֹא יֵאָכֵל מִן-הַקְּדָשִׁים כִּי אִם-
 רַחֵץ בַּשֵּׁרֵי בַמַּיִם וּבֹא הַשָּׁמֶשׁ וְטָהַר וְאַחַר
 יֵאָכֵל מִן-הַקְּדָשִׁים כִּי לַחֲמוֹ הוּא: 8 וְגַבְלָהּ
 וְטָרְפָה לֹא יֵאָכֵל לְטְמֵאָה-בָּהּ אֱנִי יְהוָה:
 9 וְשִׁמְרוּ אֶת-מִשְׁמַרְתִּי וְלֹא-יִשְׂאוּ עָלֵיו חֹטֵא וּמָתוּ
 בו כי יחללוהו אני יהוה מקדשם: 10 וְכַלֵּזַר לֹא-
 יֵאָכֵל קֹדֶשׁ תּוֹשֵׁב בְּהֵן וְשִׁבִיר לֹא יֵאָכֵל קֹדֶשׁ
 וְכַהֵן כִּי יִקְנֶה נֶפֶשׁ קִנְיִן כִּסְפָן הוּא יֵאָכֵל בו
 ויֵלִיד בֵּיתוֹ הֵם יֵאָכְלוּ בְּלֹחֲמוֹ וּבֵת כַּהֵן כִּי
 תִהְיֶה כֹאִישׁ זָר הוּא בְּתִרְבוֹת הַקְּדָשִׁים לֹא
 תֵאָכֵל וּבֵת כַּהֵן כִּי תִהְיֶה אֲלֻמְנָה וְגֵר וְשִׂדֵּה
 וְזָרַע אִיִן לָהּ וְשִׁבְהָ אֵל בֵּית אֲבִיהָ מְזַעְרִיָּה
 מִלְּחֹם אֲבִיהָ תֵאָכֵל וְכָל זָר לֹא יֵאָכֵל בו

וחללה זנה את אלה לא יקח כי אם בתוכה
 מעמיו יקח אשה ולא יחלל זרעו בעמיו כי
 אני יהוה מקדשו
 וידבר
 יהוה אל משה לאמר דבר אל אהרן לאמר
 איש מזרעך לדרתם אשר יהיה בו מום לא
 יקרב להקריב לחם אלהינו כי כל איש אשר בו
 מום לא יקרב איש עור או פסח או חרם
 או שרוע או איש אשר יהיה בו שבר רגל
 או שבר יד או גבן או דק או תנכל בעינו
 או גרב או יפתה או מרוח אשר נל איש אשר
 בו מום מזרע אהרן הכן לא ישב להקריב את
 אשעי יהוה מום בו את לחם אלהינו לא ישב
 להקריב לחם אלהינו מקדשי הקדשים ובין
 הקדשים יאכל אך אלה הפרכות לא יבאו
 המזבח לא ישב כי מום בו ולא יחלל את
 מקדשי כי אני יהוה מקדשם וידבר משה
 אל אהרן ואל בניו ואל כל בני ישראל
 וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל אהרן
 ואל בניו ויזרו מקדשי בני ישראל ולא יחללו
 את שם קדשי אשר הם מקדשים לי אני יהוה
 אמור אלהם לדרתכם כל איש אשר יקרב
 מכל זרעכם אל הקדשים אשר יקדשו בני
 ישראל ליהוה וטמאו עליו ונכרתה הנפש
 ההיא מלפני אני יהוה איש איש מזרע אהרן
 והוא צרוע או יב בקדשים לא יאכל עד אשר
 יטהר והנגע בכל טמא נפש או איש אשר
 תצא ממנו שכבת זרע או איש אשר יגע
 בכל שרץ אשר יטמאו לו או באדם אשר יטמא
 לו לכל טמאותו נפש אשר תגע בו וטמאה
 עד הערב ולא יאכל מן הקדשים כי אם
 רחץ בשרי במים ובא השמש וטהר ואחר
 יאכל מן הקדשים כי לחמו הוא וכלי
 וטרפה לא יאכל לטמאה בה אני יהוה
 ושמרו את משמרתי ולא ישאו עליו חטא ומתו
 בו כי יחללוהו אני יהוה מקדשם וכל זר לא
 יאכל קדש תושב בהן ושביר לא יאכל קדש
 וכהן כי יקנה נפש קנין כסף הוא יאכל בו
 ויליד ביתו הם יאכלו בלחמו ובת כהן כי
 תהיה כאיש זר הוא בתרבות הקדשים לא
 תאכל ובת כהן כי תהיה אלמנה וגר ושדה
 וזרע אין לה ושבה אל בית אביה מזעוריה
 מלחום אביה תאכל וכל זר לא יאכל בו

14 ואיש כי יאכל קדש בשגגה ונסף חמשייתו עליו ונתן לפהו את הקדש: 15 ולא יחללו את קדשי בני ישראל את אשר ירימו ליהוה: 16 והשיאו אותם עון אשמה באכלם את קדשיהם כי אגני יהוה מקדשם:

17 וידבר יהוה אל משה לאמר: 18 דבר אל אהרן ואל בניו ואל כל בני ישראל ואמרת אליהם איש איש מבית ישראל ומדגרו בני ישראל אשר יקריב קרבנו לכל נדריהם ולכל נדבותם אשר יקריבו ליהוה לעלה לרצונכם תמים זכר בפקר בפשבים ובעזים: 20 כל אשר בן מום לא תקריבו כי לא לרצון יהיה לכם:

21 ואיש כי יקריב זבח שלמים ליהוה לפלא גדר או לנדבה בפקר או בצאן תמים יהיה לרצון כל מום לא יהיה בו עורת או שבור או חרוץ או יבלת או גרב או ילפת לא תקריבו אלה ליהוה ואשה לא תתנו מהם על המזבח ליהוה: 23 ושור ושה שרוע וקלוט נדבה תעשה אתו ולגדר לא ירצה: 24 ומעוד וכתות ונתוק וכרות לא תקריבו ליהוה ובארצכם לא תעשו: 25 ומיד פונדק לא תקריבו את לחם אלהיכם מקלה אלה כי משחתם בהם מום פם לא ירצו לכם:

26 וידבר יהוה אל משה לאמר: 27 שור או כשב או עז כי יולד והיה שבעת ימים תחת אמו ומיום השמיני והלאה ירצה לקרבן אשה ליהוה: 28 ושור או ששה אתו ואת בנו לא תשחטו ביום אחד: 29 וכייתנפתו וזבח תודה ליהוה לרצונכם תזבחו: 30 ביום ההוא יאכל לא תותירו ממנו עד בקר אני יהוה ושמרתם מצותי ועשיתם אתם אגני יהוה: 31 ושמרתם את שם קדשי ונקדשתי בתוך בני ישראל אגני יהוה מקדשכם: 33 המוציא אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלהים אגני יהוה:

23:1 וידבר יהוה אל משה לאמר: 2 דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם מועדי יהוה אשר תקראו אתם מקראי קדש אלה הם מועדי ששית ימים תעשה מלאכה וביום השביעי שבת שבתון מקרא קדש כל מלאכה לא תעשו שבת הוא ליהוה בכל מושבותיכם:

4 אלה מועדי יהוה מקראי קדש אשר תקראו אתם במועדם: 5 בתקדש הראשון בארבעה עשר לתקדש בין הערבים פסח ליהוה:

ואיש כי יאכל קדש בשגגה ונסף חמשייתו עליו ונתן לפהו את הקדש ולא יחללו את קדשי בני ישראל את אשר ירימו ליהוה והשיאו אותם עון אשמה באכלם את קדשיהם כי אגני יהוה מקדשם

וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל אהרן ואל בניו ואל כל בני ישראל ואמרת אליהם איש איש מבית ישראל ומדגרו בני ישראל אשר יקריב קרבנו לכל נדריהם ולכל נדבותם אשר יקריבו ליהוה לעלה לרצונכם תמים זכר בפקר בפשבים ובעזים כל אשר בן מום לא תקריבו כי לא לרצון יהיה לכם ואיש כי יקריב זבח שלמים ליהוה לפלא גדר או לנדבה בפקר או בצאן תמים יהיה לרצון כל מום לא יהיה בו עורת או שבור או חרוץ או יבלת או גרב או ילפת לא תקריבו אלה ליהוה ואשה לא תתנו מהם על המזבח ליהוה ושור ושה שרוע וקלוט נדבה תעשה אתו ולגדר לא ירצה ומעוד וכתות ונתוק וכרות לא תקריבו ליהוה ובארצכם לא תעשו ומיד בן נכר לא תקריבו את לחם אלהיכם מוכל אלה כי משחתם בהם מום פם לא ירצו לכם

וידבר יהוה אל משה לאמר שור או כשב או עז כי יולד והיה שבעת ימים תחת אמו ומיום השמיני והלאה ירצה לקרבן אשה ליהוה ושור או ששה אתו ואת בנו לא תשחטו ביום אחד וכייתנפתו וזבח תודה ליהוה לרצונכם תזבחו ביום ההוא יאכל לא תותירו ממנו עד בקר אני יהוה ושמרתם מצותי ועשיתם אתם אגני יהוה ולא תחללו את שם קדשי ונקדשתי בתוך בני ישראל אגני יהוה מקדשכם המוציא אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלהים אני יהוה

וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם מועדי יהוה אשר תקראו אתם מקראי קדש אלה הם מועדי ששית ימים תעשה מלאכה וביום השביעי שבת שבתון מקרא קדש כל מלאכה לא תעשו שבת הוא ליהוה בכל מושבותיכם

אלה מועדי יהוה מקראי קדש אשר תקראו אתם במועדם בזדש הראשון בארבעה עשר לחודש בין הערבים פסח ליהוה

6 ובחמשה עשר יום לחודש הזה תג המצות ליהנה
שבועת ימים מצות תאכלו: 7 ביום הראשון מקרא-
קדש יהיה לכם כל-מלאכת עבודה לא תעשו:
8 והקרבתם אשה ליהנה שבועת ימים ביום
השביעי מקרא-קדש כל-מלאכת עבודה לא
תעשו:

9 וידבר יהוה אל-משה לאמר: 10 דבר אל-בני
ישראל ואמרת אליהם כִּי-תבאו אל-הארץ
אשר אני נתן לכם וקצרתם את-קצירה
והבאתם את-עמר ראשית קצירכם אל-

הכהן והניף את העמר לפני יהוה לרצונכם
מוחזרת השבת עִפְנוּ הַכֹּהֵן וְעִשִׂיתֶם בַּיּוֹם
הַזֶּה לָכֶם אֶת הָעֹמֵר כִּבְשֵׁי תְמוֹת בֵּן שְׁנַיִם
לְעֹלָה לַיהוָה וּמִנְחָתוֹ שְׁנֵי עֶשְׂרִים סֹסֶיֶת

בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן אֲשֶׁה לַיהוָה רִיחַ נִיחֹחַ וּנְסֻכָה
יַיִן רְבִיעִת הַהֵיזֵן וְלֶחֶם וּקְלִי וּכְרָמֶל לֹא תֹאכְלוּ
עַד-עֲצֹם הַיּוֹם הַזֶּה עַד הַבֵּיאֲכֶם אֶת-קֶרְבֶּן
אֱלֹהֵיכֶם חֶקֶת עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם בְּכֹל

מִשְׁבְּתֵיכֶם: 15 וּסְפַרְתֶּם לָכֶם

מִמִּתְחַת הַשֶּׁבֶת מִיּוֹם הַבֵּיאֲכֶם אֶת-עֹמֵר
הַתְּנוּפָה שִׁבְעֵי שְׁבֻתוֹת תְּמִימֹת תִּהְיֶינָה: 16 עַד
מִמִּתְחַת הַשֶּׁבֶת הַשְּׂבִיעִת תִּסְפְּרוּ חֲמִשִּׁים יוֹם
וְהִקְרַבְתֶּם מִנְחָה חֲדָשָׁה לַיהוָה: 17 מִמִּוֹשְׁבֹתֵיכֶם
תָּבִיאוּ לָחֶם תְּנוּפָה שְׁתֵּים עָשָׂר יוֹם סֹלֶת
תִּהְיֶינָה חֲמֵץ תֹּאפֵינָה בַּפּוּרִים לַיהוָה: 18 וְהִקְרַבְתֶּם

עַל-הַלֶּחֶם שְׂבֻעַת כִּבְשֵׁים תְּמִימִם בְּגִי שְׁנָה
וּפָר בֶּן-בָּקָר אֶחָד וְאֵילִם שְׁנָיִם יִהְיוּ עֹלָה לַיהוָה
וּמִנְחָתָם וּנְסֻכֵיהֶם אֲשֶׁה רִיחַ-נִיחֹחַ לַיהוָה:

19 וְעִשִׂיתֶם שְׁעִיר-עִזִּים אֶחָד לַחֲטָאת וּשְׁנֵי
כִבְשֵׁים בְּגִי שְׁנָה לְזִבְחַ שְׁלָמִים: 20 וְהִגִּיר הַכֹּהֵן
אֹתָם עַל לָחֶם הַבַּפּוּרִים תְּנוּפָה לְפָנָי יִהְיֶה עַל-
שְׁנֵי כִבְשֵׁים קֹדֶשׁ יִהְיוּ לַיהוָה לַפָּהוּ: 21 וְקִרְאתֶם
בְּעֲצֹם הַיּוֹם הַזֶּה מִקְרָא-קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם כָּל-

מְלֹאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ חֶקֶת עוֹלָם בְּכֹל-
מוֹשְׁבֹתֵיכֶם לְדֹרֹתֵיכֶם: 22 וּבְקִצְרְכֶם אֶת-קִצְרֵי
אֲרָצְכֶם לֹא-תִכְלֶה פֶּאת שְׂדֵה בְּקִצְרְךָ וְלָקַט
קִצְרֵךָ לֹא תִלְקַט לְעַנִּי וְלִגֵּר תַעֲזֹב אֹתָם אֲנִי
יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם:

23 וידבר יהוה אל-משה לאמר: 24 דבר אל-
בני ישראל לאמר בחודש השביעי באחד
לחודש יהיה לכם שבִּתּוֹן זָכְרוֹן תְּרוּעָה
מִקְרָא-קֹדֶשׁ: 25 כָּל-מְלֹאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ

ובחמישה עשר יום לחודש הזה זוג המצות ליהנה
שבועת ימים מצות תאכלו ביום הראשון מקרא
קדש יהיה לכם כל מלאכת עבודה לא תעשו
והקרבתם אשה ליהנה שבועת ימים ביום
השביעי מקרא קדש כל מלאכת עבודה לא
תעשו

וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל בני
ישראל ואמרת אליהם כי תבאו אל הארץ
אשר אני נתן לכם וקצרתם את הקצירה
והבאתם את עמר ראשית הקצירכם אל
הכהן והניף את העמר לפני יהוה לרצונכם
מוחזרת השבת עִפְנוּ הַכֹּהֵן וְעִשִׂיתֶם בַּיּוֹם
הַזֶּה לָכֶם אֶת הָעֹמֵר כִּבְשֵׁי תְמוֹת בֵּן שְׁנַיִם
לְעֹלָה לַיהוָה וּמִנְחָתוֹ שְׁנֵי עֶשְׂרִים סֹסֶיֶת
בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן אֲשֶׁה לַיהוָה רִיחַ נִיחֹחַ וּנְסֻכָה
יַיִן רְבִיעִת הַהֵיזֵן וְלֶחֶם וּקְלִי וּכְרָמֶל לֹא תֹאכְלוּ
עַד עֲצֹם הַיּוֹם הַזֶּה עַד הַבֵּיאֲכֶם אֶת קֶרְבֶּן
אֱלֹהֵיכֶם זִקְתָּ עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם בְּכֹל
מִשְׁבְּתֵיכֶם וּסְפַרְתֶּם לָכֶם

מוחזרת השבת מיום הביאכם את עמר
התנופה שִׁבְעֵי שְׂבֻתוֹת תְּמִימֹת תִּהְיֶינָה עַד
מוחזרת השבת השביעית תִּסְפְּרוּ חֲמִשִּׁים יוֹם
וְהִקְרַבְתֶּם מִנְחָה חֲדָשָׁה לַיהוָה מִמִּוֹשְׁבֹתֵיכֶם
תָּבִיאוּ לֶחֶם תְּנוּפָה שְׁתֵּים עָשָׂר יוֹם סֹסֶיֶת
תִּהְיֶינָה זִמְזִי תֹאפֵינָה בַּפּוּרִים לַיהוָה וְהִקְרַבְתֶּם
עַל הַלֶּחֶם שְׂבֻעַת כִּבְשֵׁים תְּמִימִם בְּגִי שְׁנָה
וּפָר בֶּן בָּקָר אֶחָד וְאֵילִם שְׁנָיִם יִהְיוּ עֹלָה לַיהוָה
וּמִנְחָתָם וּנְסֻכֵיהֶם אֲשֶׁה רִיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה
וְעִשִׂיתֶם שְׁעִיר עִזִּים אֶחָד לַחֲטָאת וּשְׁנֵי
כִבְשֵׁים בְּגִי שְׁנָה לְזִבְחַ שְׁלָמִים וְהִגִּיר הַכֹּהֵן
אֹתָם עַל לֶחֶם הַבַּפּוּרִים תְּנוּפָה לְפָנָי יִהְיֶה עַל-
שְׁנֵי כִבְשֵׁים קֹדֶשׁ יִהְיוּ לַיהוָה לַפָּהוּ וְקִרְאתֶם
בְּעֲצֹם הַיּוֹם הַזֶּה מִקְרָא קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם כָּל-
מְלֹאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ זִקְתָּ עוֹלָם בְּכֹל-
מוֹשְׁבֹתֵיכֶם לְדֹרֹתֵיכֶם וּבְקִצְרְכֶם אֶת קִצְרֵי
אֲרָצְכֶם לֹא תִכְלֶה פֶּאת שְׂדֵה בְּקִצְרְךָ וְלָקַט
קִצְרֵךָ לֹא תִלְקַט לְעַנִּי וְלִגֵּר תַעֲזֹב אֹתָם אֲנִי
יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם

וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל
בני ישראל לאמר בחודש השביעי באחד
לחודש יהיה לכם שִׁבְתּוֹן זָכְרוֹן תְּרוּעָה
מִקְרָא קֹדֶשׁ כָּל מְלֹאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ

26 וַיְדַבֵּר

וְהִקְרַבְתֶּם אִשָּׁה לַיהוָה:

יְהִי אֶל-מִלְּשָׁה לְאִמֶּר: 27 אַךְ בְּעִשׂוֹר לַחֹדֶשׁ
הַשְּׁבִיעִי הַזֶּה יוֹם הַכִּפָּרִים הוּא מִקְרֵא קֹדֶשׁ
יְהִי לָכֶם וְעֲנִיתֶם אֶת-נַפְשֵׁיכֶם וְהִקְרַבְתֶּם
אִשָּׁה לַיהוָה: 28 וְכָל-מִלְּאכָה לֹא תַעֲשׂוּ בַעֲצָם
הַיּוֹם הַזֶּה כִּי יוֹם כִּפָּרִים הוּא לְכַפֵּר עֲלֵיכֶם
לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: 29 כִּי כָל-הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר לֹא-
תַעֲזֶה בַעֲצָם הַיּוֹם הַזֶּה וְנִכְרְתָה מֵעַמִּיהָ:
30 וְכָל-הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר תַעֲשֶׂה כָל-מִלְּאכָה בַעֲצָם
הַיּוֹם הַזֶּה וְהֶאֱבַדְתִּי אֶת-הַנֶּפֶשׁ הַהוּא מִקְרֵב
עִמָּה: 31 כָּל-מִלְּאכָה לֹא תַעֲשׂוּ חֲקַת עוֹלָם
לְדַרְתֵיכֶם בְּכָל מַשְׁבְּתֵיכֶם: 32 שִׁבְתוֹן
הוּא לָכֶם וְעֲנִיתֶם אֶת-נַפְשֵׁיכֶם בַּתְּשׁוּעָה
לַחֹדֶשׁ בְּעָרֵב מִעָרֵב עַד-עָרֵב תִּשְׁבְּתוּ
שִׁבְתֶּכֶם:

33 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר: 34 דַּבֵּר אֶל-בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר בַּחֲמִישֵׁה עֶשֶׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ
הַשְּׁבִיעִי הַזֶּה חַג הַסִּכּוֹת שִׁבְעַת יָמִים לַיהוָה:
35 בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן מִקְרֵא קֹדֶשׁ כָּל-מִלְּאכָת עֲבָדָה
לֹא תַעֲשׂוּ: 36 שִׁבְעַת יָמִים תִּקְרְבוּ אִשָּׁה לַיהוָה
בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי מִקְרֵא קֹדֶשׁ יְהִי לָכֶם
וְהִקְרַבְתֶּם אִשָּׁה לַיהוָה עֲצֵרַת הוּא כָּל-
מִלְּאכָת עֲבָדָה לֹא תַעֲשׂוּ: 37 אֲלֵה מוֹעֲדֵי יְהוָה
אֲשֶׁר-תִּקְרְאוּ אֹתָם מִקְרָאֵי קֹדֶשׁ לְהִקְרִיב
אִשָּׁה לַיהוָה עֹלָה וּמִנְחָה זָבַח וּנְסֻכִים דְּבַר-יוֹם
בַּיּוֹם: 38 מִלֶּבֶד שִׁבְתַּת יְהוָה וּמִלֶּבֶד מִתְּנוּתֵיכֶם
וּמִלֶּבֶד כָּל-נִדְרֵיכֶם וּמִלֶּבֶד כָּל-נִדְבֹתֵיכֶם
אֲשֶׁר תִּתְּנוּ לַיהוָה אַךְ בַּחֲמִישֵׁה עֶשֶׂר יוֹם
לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בְּאַסְפְּכֶם אֶת-תְּבוּאֵת הָאָרֶץ
תִּחְזְגוּ אֶת-חַג-יְהוָה שִׁבְעַת יָמִים בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן
שִׁבְתוֹן וּבַיּוֹם הַשְּׁמִינִי שִׁבְתוֹן: 40 וּלְקַחְתֶּם לָכֶם
בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן פְּרִי עֵץ הָדָר כַּפֹּת תְּמָרִים וְעֵגֶף
עֵץ-עֵבֶת וְעָרְבִי-גַחַל וּשְׂמַחְתֶּם לִפְנֵי יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם שִׁבְעַת יָמִים: 41 וְחַגְתֶּם אֹתוֹ חַג לַיהוָה
שִׁבְעַת יָמִים בַּשָּׂנָה חֲקַת עוֹלָם לְדַרְתֵיכֶם
בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי תִחְזְגוּ אֹתוֹ: 42 בַּסֶּפֶת תִּשְׁבּוּ
שִׁבְעַת יָמִים כָּל-הָאֲזֵרוֹת בְּיִשְׂרָאֵל יִשְׁבּוּ
בַּסֶּפֶת: 43 לְמַעַן יִדְעוּ דַרְתֵיכֶם כִּי בַסֶּפֶת הוֹשַׁבְתִּי
אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּהוֹצִיאֵי אוֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: 44 וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶת-מַעֲדֵי
יְהוָה אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:

24:1 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר: 2 צֹו אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

וְהִקְרַבְתֶּם אִשָּׁה לַיהוָה
יְהוּ אֵל מוֹשֶׁה לְאִמֹר אַךְ בְּעִשׂוֹר לַחֹדֶשׁ
הַשְּׁבִיעִי הַזֶּה יוֹם הַכִּפָּרִים הוּא מִקְרֵא קֹדֶשׁ
יְהִי לָכֶם וְעֲנִיתֶם אֶת נַפְשֵׁיכֶם וְהִקְרַבְתֶּם
אִשָּׁה לַיהוָה וְכָל מִלְּאכָה לֹא תַעֲשׂוּ בַעֲצָם
הַיּוֹם הַזֶּה כִּי יוֹם כִּפָּרִים הוּא לְכַפֵּר עֲלֵיכֶם
לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם כִּי כָל הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר לֹא
תַעֲזֶה בַעֲצָם הַיּוֹם הַזֶּה וְנִכְרְתָה מִעַמִּיהָ
וְכָל הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר תַעֲשֶׂה כָל מִלְּאכָה בַעֲצָם
הַיּוֹם הַזֶּה וְהֶאֱבַדְתִּי אֶת הַנֶּפֶשׁ הַהוּא מִקְרֵב
עִמָּה כֹּל מִלְּאכָה לֹא תַעֲשׂוּ חֲקַת עוֹלָם
לְדַרְתֵיכֶם בְּכָל מַשְׁבְּתֵיכֶם שִׁבְתוֹן
הוּא לָכֶם וְעֲנִיתֶם אֶת נַפְשֵׁיכֶם בַּתְּשׁוּעָה
כֹּחֹדֶשׁ בְּעָרֵב מִעָרֵב עַד עָרֵב תִּשְׁבְּתוּ
שִׁבְתֶּכֶם

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מוֹשֶׁה לְאִמֹר דַּבֵּר אֶל בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר בַּחֲמִישֵׁה עֶשֶׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ
הַשְּׁבִיעִי הַזֶּה חַג הַסִּכּוֹת שִׁבְעַת יָמִים לַיהוָה
בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן מִקְרֵא קֹדֶשׁ כָּל מִלְּאכָת עֲבָדָה
לֹא תַעֲשׂוּ שִׁבְעַת יָמִים תִּקְרְבוּ אִשָּׁה לַיהוָה
בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי מִקְרֵא קֹדֶשׁ יְהִי לָכֶם
וְהִקְרַבְתֶּם אִשָּׁה לַיהוָה עֲצֵרַת הוּא כָּל-
מִלְּאכָת עֲבָדָה לֹא תַעֲשׂוּ אֲלֵה מוֹעֲדֵי יְהוָה
אֲשֶׁר תִּקְרְאוּ אֹתָם מִקְרָאֵי קֹדֶשׁ לְהִקְרִיב
אִשָּׁה לַיהוָה עֹלָה וּמִנְחָה זָבַח וּנְסֻכִים דְּבַר יוֹם
בַּיּוֹם מִלֶּבֶד שִׁבְתַּת יְהוָה וּמִלֶּבֶד מִתְּנוּתֵיכֶם
וּמִלֶּבֶד כָּל נִדְרֵיכֶם וּמִלֶּבֶד כָּל נִדְבֹתֵיכֶם
אֲשֶׁר תִּתְּנוּ לַיהוָה אַךְ בַּחֲמִישֵׁה עֶשֶׂר יוֹם
לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בְּאַסְפְּכֶם אֶת תְּבוּאֵת הָאָרֶץ
תִּחְזְגוּ אֶת חַג יְהוָה שִׁבְעַת יָמִים בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן
שִׁבְתוֹן וּבַיּוֹם הַשְּׁמִינִי שִׁבְתוֹן וּלְקַחְתֶּם לָכֶם
בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן פְּרִי עֵץ הָדָר כַּפֹּת תְּמָרִים וְעֵגֶף
עֵץ עֵבֶת וְעָרְבִי נֹזֵחַ וּשְׂמַחְתֶּם לִפְנֵי יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם שִׁבְעַת יָמִים וְחַגְתֶּם אֹתוֹ חַג לַיהוָה
שִׁבְעַת יָמִים בַּשָּׂנָה חֲקַת עוֹלָם לְדַרְתֵיכֶם
בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי תִחְזְגוּ אֹתוֹ בַּסֶּפֶת תִּשְׁבּוּ
שִׁבְעַת יָמִים כָּל הָאֲזֵרוֹת בְּיִשְׂרָאֵל יִשְׁבּוּ
בַּסֶּפֶת כְּמוֹעֵן יִדְעוּ דַרְתֵיכֶם כִּי בַסֶּפֶת הוֹשַׁבְתִּי
אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּהוֹצִיאֵי אוֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וַיְדַבֵּר מוֹשֶׁה אֶת מַעֲדֵי
יְהוָה אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מוֹשֶׁה לְאִמֹר צֹו אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

וַיִּקְחוּ אֹתוֹ שִׁמּוֹן זִית זָךְ פְּתִית לַמָּאֹר לְהַעֲלֹת
 גַּר תָּמִיד: 3 מְחוּץ לְפָרֶכֶת הַעֲדֹת בְּאֶהֱל מוֹעֵד
 יַעֲרֹף אֹתוֹ אֶהְרֹן מְעַרְב עַד-פֶּקֶד לִפְנֵי יְהוָה
 תָּמִיד חֲקַת עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם: 4 עַל הַמְּנִרָה הַטְּהֵרָה
 יַעֲרֹף אֶת-הַגִּרֹּת לִפְנֵי יְהוָה תָּמִיד:

5 וְלִקְחֹתָ סֹלֶת וְאִפִּיתָ אֹתָהּ שְׁתֵּים עָשָׂרָה
 חֲלוֹת שְׁנַיִל עֲשָׂרָנִים יְהִיָּה הַחֲלָה הָאֶחָת:

6 וְשָׂמַתָּ אוֹתָם שְׁתֵּים מְעַרְכוֹת שֵׁשׁ הַמְּעַרְכֹת
 עַל הַשְּׁלֹחַן הַטְּהֹר לִפְנֵי יְהוָה: 7 וְנָתַתָּ עַל-

הַמְּעַרְכֹת לְבִנְיָה זָבָה וְהִיתָה לְלֶחֶם לְאֻזְפָּהָ
 אֲשֶׁה לַיהוָה: 8 בְּיוֹם הַשְּׁפָת בְּיוֹם הַשְּׁפָת

יַעֲרֹכְנוּ לִפְנֵי יְהוָה תָּמִיד מֵאֵת בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל
 בְּרִית עוֹלָם: 9 וְהִיתָה לְאֶהְרֹן וּלְבָנָיו וְאָכְלָהּ

בְּמִקוֹם קֹדֶשׁ כִּי קֹדֶשׁ קֹדְשִׁים הוּא לוֹ מֵאִשֵּׁי
 יְהוָה חֶזֶק עוֹלָם: 10 וַיֵּצֵא בֶן-אֲשֶׁה

יִשְׂרָאֵלִית וְהוּא בֶן-אִישׁ מִצְרִי בְתוּךְ בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל וַיִּנְצֹו בְּמִחְנֶה בֶן הַיִּשְׂרָאֵלִית וְאִישׁ

הַיִּשְׂרָאֵלִי: 11 וַיִּקַּב בֶּן-הָאֲשֶׁה הַיִּשְׂרָאֵלִית אֶת-

הַשֵּׁם וַיִּקְלָל וַיְבִיאוּ אֹתוֹ אֶל-מֹשֶׁה וְשֵׁם אָמוֹ
 שְׁלֹמִית בַּת-דְּבָרִי לְמִטְהֶ-דָּן: 12 וַיִּנְיָחֻהוּ בְּמִשְׁמֶר

לִפְרֹשׁ לָהֶם עַל-פִּי יְהוָה:

13 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר: 14 הוֹצֵא אֶת-

הַמְּקַלֵּל אֶל-מְחוּץ לַמִּחְנֶה וְסָמְכוּ כָל-הַשְּׂמֹעִים
 אֶת-יָדֵיהֶם עַל-רֵאשׁוֹ וְרָגְמוּ אֹתוֹ כָּל-הָעֵדָה: 15 וְאֶל-

בְּנֵי יִשְׂרָאֵל תְּדַבֵּר לֵאמֹר אִישׁ אִישׁ כִּי-יִקְלָל
 אֶלְהֵיו וַיִּנְעֹא חֲטָאוֹ: 16 וְנִקַּב שֵׁם-יְהוָה מוֹת יוֹמָת

רָגוּם וְרָגְמוּ-בּוֹ כָּל-הָעֵדָה פֶּגֶר כְּאֻזְרָח בְּנִקְבוֹ-

שֵׁם יוֹמָת: 17 וְאִישׁ כִּי יִבֶּה כָּל-גִּפְשׁ אָדָם מוֹת
 יוֹמָת: 18 וּמִכָּה גִפְשׁ-בְּהֵמָה יִשְׁלַמְנָה גִפְשׁ תַּחַת

גִּפְשׁ: 19 וְאִישׁ כִּי-יִתֵּן מוֹם בְּעַמִּיתוֹ כְּאֲשֶׁר עָשָׂה
 בֶּן יַעֲשֶׂה לוֹ: 20 שָׂבַר תַּחַת שָׂבַר עֵין תַּחַת עֵין

שָׁן תַּחַת שָׁן כְּאֲשֶׁר יִתֵּן מוֹם בְּאָדָם בֶּן יִגְמֹן
 בּוֹ: 21 וּמִכָּה בְּהֵמָה יִשְׁלַמְנָה וּמִכָּה אָדָם יוֹמָת:

22 מִשְׁפָּט אֶחָד יִהְיֶה לָכֶם פֶּגֶר כְּאֻזְרָח יִהְיֶה כִּי
 אָנֹכִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: 23 וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶל-בְּנֵי

יִשְׂרָאֵל וַיּוֹצִיאוּ אֶת-הַמְּקַלֵּל אֶל-מְחוּץ לַמִּחְנֶה
 וַיִּרְגְּמוּ אֹתוֹ אָבֹן וּבְנֵי-יִשְׂרָאֵל עָשׂוּ כְּאֲשֶׁר צִוָּה

יְהוָה אֶת-מֹשֶׁה:

25:1 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה בְּהַר סִינַי לֵאמֹר: 2 דַּבֵּר אֶל-

בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם כִּי תְבִאוּ אֶל-הָאָרֶץ
 אֲשֶׁר אָנֹכִי נֹתֵן לָכֶם וְשָׁבַתָּה הָאָרֶץ שְׁבַת לַיהוָה:

3 שְׁשׁ שָׁנִים תִּזְרַע שְׂדֶךְ וְשְׁשׁ שָׁנִים תִּזְמַר כְּרֹמֶךְ

וַיִּקְחוּ אֹתוֹ שִׁמּוֹן זִית זָךְ כְּתִית לַמָּאֹר לְהַעֲלֹת
 גַּר תָּמִיד מוֹחוּץ לְפָרֶכֶת הַעֲדֹת בְּאֶהֱל מוֹעֵד
 יַעֲרֹף אֹתוֹ אֶהְרֹן מְעַרְב עַד בְּקֶרֶת לִפְנֵי יְהוָה
 תָּמִיד חֲקַת עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם עַל הַמְּנִרָה הַטְּהֵרָה
 יַעֲרֹף אֶת הַגִּרֹּת לִפְנֵי יְהוָה תָּמִיד

וּלְקַחְתָּ סֹלֶת וְאִפִּיתָ אֹתָהּ שְׁתֵּים עָשָׂרָה
 חֲלוֹת שְׁנַיִל עֲשָׂרָנִים וְהִיָּה הַחֲלָה הָאֶחָת

וְשָׂמַתָּ אוֹתָם שְׁתֵּים מְעַרְכוֹת שֵׁשׁ הַמְּעַרְכֹת
 עַל הַשְּׁלֹחַן הַטְּהֹר לִפְנֵי יְהוָה וְנָתַתָּ עַל-

הַמְּעַרְכֹת לְבִנְיָה זָבָה וְהִיתָה לְלֶחֶם לְאֻזְרָה
 אֲשֶׁה לַיהוָה בְּיוֹם הַשְּׁפָת בְּיוֹם הַשְּׁפָת

וְעַרְכְּנוּ לִפְנֵי יְהוָה תָּמִיד מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 בְּרִית עוֹלָם וְהִיתָה לְאֶהְרֹן וּלְבָנָיו וְאָכְלָהּ

בְּמִקוֹם קֹדֶשׁ כִּי קֹדֶשׁ קֹדְשִׁים הוּא לוֹ מֵאִשֵּׁי
 יְהוָה חֶזֶק עוֹלָם וַיֵּצֵא בֶן אֲשֶׁה

יִשְׂרָאֵלִית וְהוּא בֶן אִישׁ מִצְרִי בְתוּךְ בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל וַיִּנְצֹו בְּמִחְנֶה בֶן הַיִּשְׂרָאֵלִית וְאִישׁ

הַיִּשְׂרָאֵלִי וַיִּקַּב בֶּן הָאֲשֶׁה הַיִּשְׂרָאֵלִית אֶת-

הַשֵּׁם וַיִּקְלָל וַיְבִיאוּ אֹתוֹ אֶל מֹשֶׁה וְשֵׁם אָמוֹ
 שְׁלֹמִית בַּת דְּבָרִי לְמִטְהֶ-דָּן וַיִּנְיָחֻהוּ בְּמִשְׁמֶר

לִפְרֹשׁ לָהֶם עַל פִּי יְהוָה

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר הוֹצֵא אֶת-

הַמְּקַלֵּל אֶל מוֹחוּץ לְמִחְנֶה וְסָמְכוּ כָל הַשְּׂמֹעִים
 אֶת יָדֵיהֶם עַל רֵאשׁוֹ וְרָגְמוּ אֹתוֹ כָּל הָעֵדָה וְאֶל-

בְּנֵי יִשְׂרָאֵל תְּדַבֵּר לֵאמֹר אִישׁ אִישׁ כִּי יִקְלָל
 אֶלְהֵיו וַיִּנְעֹא חֲטָאוֹ וְנִקַּב שֵׁם יְהוָה מוֹת יוֹמָת

רָגוּם וְרָגְמוּ-בּוֹ כָּל הָעֵדָה כְּאֻזְרָח בְּנִקְבוֹ
 שֵׁם יוֹמָת וְאִישׁ כִּי יִבֶּה כָּל גִּפְשׁ אָדָם מוֹת

יוֹמָת וּמִכָּה בְּהֵמָה גִּפְשׁ בְּהֵמָה יִשְׁלַמְנָה גִּפְשׁ תַּחַת
 גִּפְשׁ וְאִישׁ כִּי יִתֵּן מוֹם בְּעַמִּיתוֹ כְּאֲשֶׁר עָשָׂה

בֶּן יַעֲשֶׂה לוֹ שִׁבְרַת תַּחַת שִׁבְרַת עֵין תַּחַת עֵין
 שָׁן תַּחַת שָׁן כְּאֲשֶׁר יִתֵּן מוֹם בְּאָדָם בֶּן יִגְמֹן

בּוֹ וּמִכָּה בְּהֵמָה יִשְׁלַמְנָה וּמִכָּה אָדָם יוֹמָת
 מִשְׁפָּט אֶחָד יִהְיֶה לָכֶם כְּאֻזְרָח יִהְיֶה כִּי

אָנֹכִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶל בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל וַיּוֹצִיאוּ אֶת הַמְּקַלֵּל אֶל מוֹחוּץ לְמִחְנֶה

וַיִּרְגְּמוּ אֹתוֹ אָבֹן וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל עָשׂוּ כְּאֲשֶׁר צִוָּה
 יְהוָה אֶת מֹשֶׁה

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה בְּהַר סִינַי לֵאמֹר דַּבֵּר אֶל-

בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם כִּי תְבִאוּ אֶל הָאָרֶץ
 אֲשֶׁר אָנֹכִי נֹתֵן לָכֶם וְשָׁבַתָּה הָאָרֶץ שְׁבַת לַיהוָה

שְׁשׁ שָׁנִים תִּזְרַע שְׂדֶךְ וְשְׁשׁ שָׁנִים תִּזְמַר כְּרֹמֶךְ

ואספת את תבואתה ובשנה השביעית שבת
שבתון יהיה לארץ שבת ליהיה שדה לא תורע
וכרמך לא תזמור את ספיון קצירך לא תקצור
ואת ענבי זיזיך לא תבער שנת שבתון יהיה
לארץ והיתה שבת הארץ לכם לאנדה כרך
ולעבדך ולאמותך ולשכירך ולתושבך הגרים
עמוך ונבנהמותך וכחיה אשר בארץ תהיה נל
תבואתה לאכר וספרת כך
שבע שבתת שנים שבע שנים שבע פעמים
והיו לך ימי שבע שבתת השנים תשע וארבעים
שנה והעברת שופר תרועה בחדש השביעי
בעשור לחדש ביום הכפרים תעבירו שופר
בכל ארצכם וקדשתם את שנת הזמשים
שנה וקראתם דרוך בארץ לכל ישיביה וכל
הוא תהיה לכם ושיבתם איש אל אחוזתו
ואיש אל מושפזתו תשיבו וכל הוא שנת
הזמשים שנה תהיה לכם לא תורעו ולא תקצרו
את ספיוניה ולא תבערו את זריה כי וכל הוא
קדש תהיה לכם מן השדה תאכלו ארץ
תבואתה בשנת היובל הזאת תשיבו איש אל
אחוזתו וכי תמוכרו ממוכר לעמיתך או קנה
מיד עמיתך אל תונו איש את אחיו במספר
שנים אחר היובל תקנה מאת עמיתך במספר
שני תבואת ימוכר כך כפי רב השנים תרבה
מוקנתו ולפי מעט השנים תמוליע מוקנתו
כי מספר תבואת הוא מוכר כך ולא תונו איש את
עמיתו ויראת מאלהיך כי אני יהוה אלהיכם
ועשיתם את חוקתי ואת משפטי דתשמו
ועשיתם אתם וישבתם על הארץ לבטוח
ונתנה הארץ פריה ואכלתם לשבע וישבתם
לבטוח עליה וכי תאמרו מה לאכר בשנה
השביעית הן לא זרע ולא זאספ את תבואתנו
וצויתי את ברכתי לכם בשנה הששית ועשית
את התבואה לשלש השנים וזרעתם את השנה
השמינית ואכלתם מן התבואה ישן עד השנה
התשיעית עד בוא תבואתה תאכלו ישן והארץ
לא תמוכר לעמותת כלי הארץ כי גרים ותושבים
אתם עמדי ובכל ארץ אחזתכם גאכה תתנו
לארץ כי ימוך אזיך ומוכר
מאחוזתו ובא גאלו הקרב אליו וגאל ארץ
מוכר אחיו ואיש כי לא יהיה לו גאל והשיגה
ידו ומצא כדי גאלתו וזשיב את שני ממוכרו

ואספת את תבואתה: 4 ובשנה השביעית שבת
שבתון יהיה לארץ שבת ליהיה שדה לא תורע
וכרמך לא תזמור: 5 את ספיון קצירך לא תקצור
ואת ענבי זיזיך לא תבער שנת שבתון יהיה
לארץ: 6 והיתה שבת הארץ לכם לאכלה לה
ולעבדך ולאמתך ולשכירך ולתושבך הגרים
עמוך: 7 ולבנהמותך ולחיה אשר בארץ תהיה כל
תבואתה לאכל: 8 וספרת לה
שבע שבתת שנים שבע שנים שבע פעמים
והיו לה ימי שבע שבתת השנים תשע וארבעים
שנה: 9 והעברת שופר תרועה בחדש השביעי
בעשור לחדש ביום הכפרים תעבירו שופר
בכל ארצכם: 10 וקדשתם את שנת הזמשים
שנה וקראתם דרוך בארץ לכל ישיביה יובל
הוא תהיה לכם ושיבתם איש אל אחוזתו
ואיש אל מושפזתו תשיבו: 11 יובל הוא שנת
הזמשים שנה תהיה לכם לא תורעו ולא תקצרו
את ספיוניה ולא תבערו את זריה: 12 כי יובל הוא
קדש תהיה לכם מן השדה תאכלו את
תבואתה: 13 בשנת היובל הזאת תשיבו איש אל
אחוזתו: 14 וכי תמכרו ממכר לעמיתך או קנה
מיד עמיתך אל תונו איש את אחיו: 15 במספר
שנים אחר היובל תקנה מאת עמיתך במספר
שני תבואת ימכר לה: 16 לפיו רב השנים תרבה
מוקנתו ולפי מעט השנים תמעיט מוקנתו
כי מספר תבואת הוא מכר לה: 17 ולא תונו איש את
עמיתו ויראת מאלהיך כי אני יהוה אלהיכם:
18 ועשיתם את חוקתי ואת משפטי תשמרו
ועשיתם אתם וישבתם על הארץ לבטח:
19 ונתנה הארץ פריה ואכלתם לשבע וישבתם
לבטח עליה: 20 וכי תאמרו מה נאכל בשנה
השביעית הן לא נזרע ולא נאספ את תבואתנו:
21 וצויתי את ברכתי לכם בשנה הששית ועשית
את התבואה לשלש השנים: 22 וזרעתם את השנה
השמינית ואכלתם מן התבואה ישן עד השנה
התשיעית עד בוא תבואתה תאכלו ישן: 23 והארץ
לא תמכר לעמותת כלי הארץ כי גרים ותושבים
אתם עמדי: 24 ובכל ארץ אחזתכם גאלה תתנו
לארץ: 25 כי ימוך אחיו ומכר
מאחוזתו ובא גאלו הקרב אליו וגאל את
ממכר אחיו: 26 ואיש כי לא יהיה לו גאל והשיגה
ידו ומצא כדי גאלתו: 27 וחשב את שני ממכרו

והשיב את העדה לאיש אשר מוכר בו ושיב לאוזנתו ואם לא מצאה ידו די השיב בו והיה במוכרו ביד הקנה אתו עד שנת היובל ויצא ביובל ושיב לאוזנתו ואיש כי ימוכר בית מושיב עיר חובו והיתה גאלתו עד תם שנת במוכרו ימים תהיה גאלתו ואם לא יגאל עד בואת בו שנה תמוכה וקר תבידת אשר בעיר אשר לא חזקה לצמיחת קנה אתו כדחתו לא יצא ביובל ובתי הזערים אשר אין להם חזקה סביב על שדה הארץ יזעם גאלתו תהיה לו וביובל יצא וערי הכוים בתי ערי אוזנתם גאלת עונם תהיה לכוים ואשר יאכל מן הכוים ויצא במוכר בית ועיר אוזנתו ביובל כי בתי ערי הכוים הוא אוזנתם בדרתור בני ישראל ויודה בוגרש עריהם לא ימוכר בו אוזנת עונם הוא להם וכי ימוך אחר ומוטה ידו עמו והוזקת בו גר ותושב וזו עמו אל תקח מאתו נשך ותרבית ויראת מאלהיך וזו אוזר עמו את כספרך לא תתן לו בנשך ובמרבית לא תתן אכרך אני יהיה אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים כדת לכם את ארץ כנען להיות לכם לאלהים וכי ימוך אחר עמו ונמוכר לו לא תעבד בו עבדת עבד כשכיר בתושב יהיה עמו עד שנת היובל יעבד עמו ויצא מעבור הוא ובניו עמו ושיב אכר משפחתו ואר אוזנת אבהו ישיב כי עבדו הם אשר הוצאתי אתם מארץ מצרים לא ימוכרו במוכרת עבד לא תרדה בו בפרך ויראת מאלהיך ועבדך ואמותך אשר יהיו לך מאת הגוים אשר סביבתכם מהם תקנו עבד ואמוה וגם מבני התושבים הגרים עמכם כוהם תקנו ובמושפחתם אשר עמכם אשר הולידו בארצכם והיו לכם לאוזנה והתנחלתם אתם לבניכם אזריכם כרשית אוזנה לעלם בהם תעבדו ובאחיכם בני ישראל איש באחיו לא תרדה בו בפרך וכי תשיג יד גר ותושב עמו ומוך אחר עמו ונמוכר לגר תושב עמו או רעקר מושפחת גר אזורי נמוכר גאלתו תהיה לו אחר מאחיו יאכלנו או דדו או בן דדו יאכלנו או משאר בעירו ממושפחתו יאכלנו או השיגה ידו ונאכל

והשיב את העדה לאיש אשר מוכר לו ושיב לאוזנתו: 28 ואם לא מצאה ידו די השיב לו והיה ממכרו ביד הקנה אתו עד שנת היובל ויצא ביובל ושיב לאוזנתו: 29 ואיש כי ימוכר בית מושיב עיר חובו והיתה גאלתו עד תם שנת ממכרו ימים תהנה גאלתו: 30 ואם לא יגאל עד מלאת לו שנה תמימה וקם הבית אשר בעיר אשר לא [לו] חמה לצמיחת לקנה אתו לדרתיו לא יצא ביובל: 31 ובתי הזערים אשר אין להם חמה סביב על שדה הארץ יחשב גאלתו תהנה לו וביובל יצא: 32 וערי הלויים בתי ערי אוזנתם גאלת עולם תהנה ללויים: 33 ואשר יגאל מן הלויים ויצא ממכר בית ועיר אוזנתו ביובל כי בתי ערי הלויים הוא אוזנתם בתוך בני ישראל: 34 ושדה מגרש עריהם לא ימוכר כי אוזנת עולם הוא להם: 35 וכי ימוך אחר ומוטה ידו עמו והתנזקת בו גר ותושב וזו עמו: 36 אל תקח מאתו נשך ותרבית ויראת מאלהיך וזו אחיך עמו: 37 את כספרך לא תתן לו בגשך ובמרבית לא תתן אכרך אני יהיה אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים לתת לכם את ארץ כנען להיות לכם לאלהים: 39 וכי ימוך אחר עמו ונמכר לו לא תעבד בו עבדת עבד: 40 כשכיר בתושב יהיה עמו עד שנת היובל יעבד עמו: 41 ויצא מעמו הוא ובניו עמו ושיב אל משפחתו ואל אוזנת אבתו ישוב: 42 כי עבדו הם אשר הוצאתי אתם מארץ מצרים לא ימוכרו ממכרת עבד: 43 לא תרדה בו בפרך ויראת מאלהיך: 44 ועבדך ואמתך אשר יהיו לך מאת הגוים אשר סביבתכם מהם תקנו עבד ואמה: 45 וגם מבני התושבים הגרים עמכם מהם תקנו וממושפחתם אשר עמכם אשר הולידו בארצכם והיו לכם לאוזנה: 46 והתנחלתם אתם לבניכם אחריכם לרשת אוזנה לעלם בהם תעבדו ובאחיכם בני ישראל איש באחיו לא תרדה בו בפרך: 47 וכי תשיג יד גר ותושב עמו ומוך אחר עמו ונמכר לגר תושב עמו או לעקר משפחת גר: 48 אחרי נמכר גאלתו תהנה לו אחר מאחיו יגאלנו: 49 או דדו או בן דדו יגאלנו או משאר בעירו ממושפחתו יגאלנו או השיגה ידו ונגאל:

50 וחשב עם-קנהו משנת המכרו לו עד שנת היבל והיה כסף ממכרו במספר שנים פנימי שקיר יהיה עמו: 51 אם-עוד רבות בשנים לפיהן ישיב גאלתו מספר מקנתו: 52 ואם-מעט נשאר בשנים עד-שנת היבל וחשב-לו פני שניו ישיב את-גאלתו: 53 כשקיר שנה בשנה יהיה עמו לא-ירדנו בפרד לעיניה: 54 ואם-לא יגאל בגלה ויצא בשנת היבל הוא ובגניו עמו: 55 פילי בגי-ישראל עבדים עבדי הם אשר-הוצאתי אותם מארץ מצרים אני יהנה אלהיכם: 26:1 לא-תעשו לכם אילים ופסל ומצבה לא-תקומו לכם ואבן משפית לא תתנו בארצכם להשתחות עליה פי אני יהנה אלהיכם: 2 את-שבתתי תשמרו ומקדשי תגראו אני יהנה:

3 אם-בחקתי תלכו ואת-מצותי תשמרו ועשיתם אתם: 4 ונתתי גשמיכם בעתם ונתנה הארץ יבולה ועץ השדה יתן פרויו והשיל לכם דיש אדמת בציר ובציר ישיל את זרע ואכלתם לחמוכם לשיבע וישבתם לבטח בארצכם ונתתי שלום בארץ ושכבתם ואין מוזרד והשבתו חיה רעה מן הארץ וחרב לא תעבר בארצכם ורדתם את איביכם ונפלו לפניכם לחרב: 7 וירדפתם את-איביכם ונפלו לפניכם לחרב: 8 ורדפו מכם חמשה מאה ומאה מכם רבבה ירדפו ונפלו איביכם לפניכם לחרב: 9 ופניתי אליכם והפריתי אתכם והרביתי אתכם והקימתי את-בריתי אתכם: 10 ואכלתם יסון נושן וישן מפני חדש תוציאו: 11 ונתתי משפני בתוככם ולא-תגעל נפשי אתכם: 12 והתהלכתי בתוככם והייתי לכם לאלהים ואתם תהיו-לי לעם: 13 אני יהנה אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים מהלל להם עבדים ואשבור מטת עלכם ואולף אתכם קוממיות:

14 ואם-לא תשמעו לי ולא תעשו את כל-המצוות האלה: 15 ואם-בחקתי תמאסו ואם את-משפטי תגעל נפשכם לבלתי עשות את-כל-מצותי להפרכם את-בריתי: 16 אף-אני אעשה-נזאת לכם והפקדתי עליכם בהלה את-השחפת ואת-הקדחת מכלות עינים ומדיבת גפש וזרעתם לריק וזרעכם ואכלהו איביכם: 17 ונתתי פני בכם ונגפתם לפני איביכם ורדו בכם שנאיכם ונסתם ואי-ירדף אתכם: 18 ואם-עד-אלה לא תשמעו לי ונספתי ליסרה אתכם שבע עלי-חטאתיכם:

וזשיב עם קנהו משנת המכרו לו עד שנת היבל והיה כסף מוכרו במספר שנים כיוני שקיר יהיה עמו אם עוד רבות בשנים לפיהן ישיב גאלתו מוכספ מהנתו ואם מעט נשאר בשנים עד שנת היבל וחשב לו כפני שניו ישיב את-גאלתו כשקיר שנה בשנה יהיה עמו לא ירדנו בפרד לעיניו ואם לא יגאל בגלה ויצא בשנת היבל הוא ובניו עמו כי בני ישראל עבדים עבדי הם אשר הוצאתי אותם מארץ מצרים אני יהיה אלהיכם לא תעשו לכם אילים ופסל ומצבה לא תקומו לכם ואבן משפית לא תתנו בארצכם להשתחות עליה כי אני יהיה אלהיכם את שבתתי תשמרו ומקדשי תגראו אני יהיה:

אם בזוקתי תלכו ואת מצותי תשמרו ועשיתם אתם ונתתי גשמיכם בעתם ונתנה הארץ יבולה ועץ השדה יתן פרויו והשיל לכם דיש אדמת בציר ובציר ישיל את זרע ואכלתם לחמוכם לשיבע וישבתם לבטח בארצכם ונתתי שלום בארץ ושכבתם ואין מוזרד והשבתו חיה רעה מן הארץ וחרב לא תעבר בארצכם ורדתם את איביכם ונפלו לפניכם לחרב ורדפו מכם חמשה מאה ומאה מכם רבבה ירדפו ונפלו איביכם לפניכם לחרב ופניתי אליכם והפריתי אתכם והרביתי אתכם והקימתי את בריתי אתכם ואכלתם יסון נושן וישן מפני חדש תוציאו ונתתי משפני בתוככם ולא תגעל נפשי אתכם והתהלכתי בתוככם והייתי לכם לאלהים ואתם תהיו לי לעם אני יהיה אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים מהלל להם עבדים ואשבור מטת עלכם ואולף אתכם קוממיות:

ואם לא תשמעו לי ולא תעשו את כל המצוות האלה ואם בזוקתי תמאסו ואם את משפטי תגעל נפשכם לבלתי עשות את כל מצותי להפרכם את בריתי אף אני אעשה-נזאת לכם והפקדתי עליכם בהלה את השחפת ואת הקדחת מוכות עינים ומדיבת גפש וזרעתם לריק וזרעכם ואכלהו איביכם ונתתי פני בכם ונגפתם לפני איביכם ורדו בכם שנאיכם ונסתם ואין רדף אתכם ואם עד אלה לא תשמעו לי ויספתי ליסרה אתכם שבע על חטאתיכם

19 וְשִׁבַרְתִּי אֶת־גְּאוֹן עֲזָבְכֶם וְנִתַּתִּי אֶת־שְׁמִיכֶם
 כַּבְּרוֹז וְאֶת־אֲרָצְכֶם כַּנְּחוּשָׁה: 20 וְתִם לְרִיק
 כְּחֶבֶם וְלֹא־תִתֶּן אֲרָצְכֶם אֶת־יְבוּלָהּ וְעֵץ הָאֲרָז
 לֹא יִתֶּן פְּרִי: 21 וְאִם־תִּלְכוּ עִמִּי לְרִי וְלֹא תֵאָבֹו
 לְשִׁמְעֵ לִי וְיִסְפַּתִּי עֲלֵיכֶם מִכָּה שְׁבַע כַּחֲטֹאתֵיכֶם:
 22 וְהִשְׁלַחְתִּי בְכֶם אֶת־חַיַּת הַשָּׂדֶה וְשִׁפְלָה
 אֶתְכֶם וְהִכְרִיתָהּ אֶת־בְּהֵמַתְכֶם וְהִמְעִיטָה
 אֶתְכֶם וְנָשְׂמוּ דְרָכֵיכֶם: 23 וְאִם־בְּאֵלֶּה לֹא תִוָּסְרוּ
 לִי וְהִלַּכְתֶּם עִמִּי קָרִי: 24 וְהִלַּכְתִּי אֶפְ־אֲנִי עִמָּכֶם
 בְּקָרִי וְהִפִּיתִי אֶתְכֶם גַּם־אֲנִי שְׁבַע עַל־חַטֹּאתֵיכֶם:
 25 וְהִבֵּאתִי עֲלֵיכֶם חֶרֶב נִקְמַת נִקְמַת־בְּרִית וְנִאֲסַפְתֶּם
 אֶל־עָרֵיכֶם וְשִׁלַּחְתִּי דָבָר בְּתוֹכְכֶם וְנִתְתֶּם בְּיַד־
 אוֹיֵב: 26 בְּשִׁבְרֵי לְכֶם מִטֶּה־לַחֶם וְאָפוּ עֵשֶׂר נְשִׂים
 לְחֶמְקֶם בַּתְּנוּר אֶחָד וְהִשְׁיִבוּ לְחֶמְקֶם בַּמִּשְׁקָל
 וְאָכַלְתֶּם וְלֹא תִשְׁבְּעוּ: 27 וְאִם־
 בָּזֹאת לֹא תִשְׁמָעוּ לִי וְהִלַּכְתֶּם עִמִּי בְקָרִי
 וְהִלַּכְתִּי עִמָּכֶם בַּחֲמוֹת קָרִי וְיִסַּרְתִּי אֶתְכֶם אִף־
 אֲנִי עִבְעֵ עַל חַטֹּאתֵיכֶם וְאִכַּלְתֶּם בֶּשֶׂר בְּנֵיכֶם
 וּבֶשֶׂר בְּנֹתֵיכֶם תֹּאכְלוּ וְהִשְׁמַדְתִּי אֶת בְּמֹתֵיכֶם
 וְהִכְרִיתִי אֶת זְמוֹנֵיכֶם וְנִתַּתִּי אֶת פְּגָרֵיכֶם עַל־
 פְּגָרֵי גִלּוּלֵיכֶם וְגִעְלָה נִפְשֵׁי אֶתְכֶם: 31 וְנִתַּתִּי
 אֶת־עָרֵיכֶם חֲרָפָה וְהִשְׁמוּתִי אֶת־מִקְדָּשֵׁיכֶם
 וְלֹא אֲרִיחַ בְּרִיחַ נִיחֻחְכֶם: 32 וְהִשְׁמַתִּי אֲנִי אֶת־
 הָאֲרָז וְשִׁמְמוּ עָלַיִה אֵיבֵיכֶם הַיֹּשְׁבִים בָּהּ: 33 וְאֶתְכֶם
 אֲזַרֶּה בַּגּוֹלִים וְהִרִיקְתִּי אֶתְרֵיכֶם חֶרֶב וְהִיָּתָה
 אֲרָצְכֶם שְׁמָמָה וְעָרֵיכֶם יִהְיוּ חֲרָבָה: 34 אֲזִ תִּרְצֶה
 הָאֲרָז אֶת־שְׁבַתְתִּיהָ כֹּל יְמֵי הַשָּׁמָה וְאַתֶּם
 בְּאֲרָז אֵיבֵיכֶם אֲזִ תִּשְׁבַּת הָאֲרָז וְהִרְצַת אֶת־
 שְׁבַתְתִּיהָ: 35 כֹּל־יְמֵי הַשָּׁמָה תִּשְׁבַּת אֶת אֲשֶׁר לֹא־
 שְׁבַתָּה בְּשַׁבַּתֵיכֶם בְּשַׁבַּתְכֶם עָלַיִה: 36 וְהִנְשַׁאֲרִים
 בְּכֶם וְהִבֵּאתִי מִרְדָּ בְלִבְכֶם בְּאֲרָצַת אֵיבֵיכֶם
 וּרְדָף אֶתֶם קוֹל עֲלֶה נְדָף וְנָסוּ מִגִּסְת־חֶרֶב וּנְפְלוּ
 וְאִין רִדָּה וְכִשְׁלוּ אִישׁ בְּאִזְיוֹ כַּמִּנְפֵי חֶרֶב וּרְדָף
 אִין וְלֹא תִהְיֶה לְכֶם תְּקוּמָה לִפְנֵי אֵיבֵיכֶם וְאַחֲרֵי
 בָּגִים וְאִכַּלְתֶּם אֶתְכֶם אֲרָץ אֵיבֵיכֶם וְהִנְשַׁאֲרִים
 בְּכֶם יִמְקוּ בְּעוֹנֵם בְּאֲרָצַת אֵיבֵיכֶם וְאִף בְּעוֹנֵת
 אֲבֹתֶם אֶתֶם יִמְקוּ וְהִתְרוּ אֶת עוֹנֵם וְאִדָּה
 עִין אֲבֹתֶם בְּמוֹעֵלֶם אֲשֶׁר מוֹעֵלוּ בִי וְאִף אֲשֶׁר
 הִלְכוּ עִמִּי בְקָרִי אִף אֲנִי אֲרָץ עִבּוֹם
 בְּקָרִי וְהִבֵּאתִי אֶתֶם בְּאֲרָץ אֵיבֵיכֶם
 אוֹ אֲזִ יִכְנַע לְבַבֶּם הָעֲרֵבִי וְאֲזִ יִרְצוּ
 אֶת־עוֹנֵם: 42 וְזָכַרְתִּי אֶת־בְּרִיתִי יַעֲקֹב

וְשִׁבַרְתִּי אֶת גְּאוֹן עֲזָבְכֶם וְנִתַּתִּי אֶת שְׁמִיכֶם
 כַּבְּרוֹז וְאֶת אֲרָצְכֶם כַּנְּחוּשָׁה וְתִם לְרִיק
 כְּחֶבֶם וְלֹא תִתֶּן אֲרָצְכֶם אֶת יְבוּלָהּ וְעֵץ הָאֲרָז
 לֹא יִתֶּן פְּרִי וְאִם תִּלְכוּ עִמִּי קָרִי וְלֹא תֵאָבֹו
 לְשִׁמְעֵ לִי וְיִסְפַּתִּי עֲלֵיכֶם מִכָּה שְׁבַע כַּחֲטֹאתֵיכֶם
 וְהִשְׁלַחְתִּי בְכֶם אֶת חַיַּת הַשָּׂדֶה וְשִׁפְלָה
 אֶתְכֶם וְהִכְרִיתָהּ אֶת בְּהֵמַתְכֶם וְהִמְעִיטָה
 אֶתְכֶם וְנָשְׂמוּ דְרָכֵיכֶם וְאִם בְּאֵלֶּה לֹא תִוָּסְרוּ
 לִי וְהִלַּכְתֶּם עִמִּי קָרִי וְהִלַּכְתִּי אֶתְכֶם עִמִּי
 בְקָרִי וְהִפִּיתִי אֶתְכֶם גַּם אֲנִי שְׁבַע עַל חַטֹּאתֵיכֶם
 וְהִבֵּאתִי עֲלֵיכֶם חֶרֶב נִקְמַת נִקְמַת־בְּרִית וְנִאֲסַפְתֶּם
 אֶל עָרֵיכֶם וְשִׁלַּחְתִּי דָבָר בְּתוֹכְכֶם וְנִתְתֶּם בְּיַד־
 אוֹיֵב בְּשִׁבְרֵי לְכֶם מִטֶּה־לַחֶם וְאָפוּ עֵשֶׂר נְשִׂים
 לְחֶמְקֶם בַּתְּנוּר אֶחָד וְהִשְׁיִבוּ לְחֶמְקֶם בַּמִּשְׁקָל
 וְאָכַלְתֶּם וְלֹא תִשְׁבְּעוּ וְאִם בָּזֹאת לֹא תִשְׁמָעוּ
 לִי וְהִלַּכְתֶּם עִמִּי בְקָרִי וְהִלַּכְתִּי עִמָּכֶם בַּחֲמוֹת
 קָרִי וְיִסַּרְתִּי אֶתְכֶם אִף אֲנִי עִבְעֵ עַל חַטֹּאתֵיכֶם
 וְאִכַּלְתֶּם בֶּשֶׂר בְּנֵיכֶם וּבֶשֶׂר בְּנֹתֵיכֶם תֹּאכְלוּ
 וְהִשְׁמַדְתִּי אֶת בְּמֹתֵיכֶם וְהִכְרִיתִי אֶת זְמוֹנֵיכֶם
 וְנִתַּתִּי אֶת פְּגָרֵיכֶם עַל פְּגָרֵי גִלּוּלֵיכֶם וְגִעְלָה
 נִפְשֵׁי אֶתְכֶם וְנִתַּתִּי אֶת עָרֵיכֶם חֲרָפָה וְהִשְׁמוּתִי
 אֶת מִקְדָּשֵׁיכֶם וְלֹא אֲרִיחַ בְּרִיחַ נִיחֻחְכֶם וְהִשְׁמַתִּי
 אֲנִי אֶת הָאֲרָז וְשִׁמְמוּ עָלַיִה אֵיבֵיכֶם הַיֹּשְׁבִים בָּהּ
 וְאֶתְכֶם אֲזַרֶּה בַּגּוֹלִים וְהִרִיקְתִּי אֶתְרֵיכֶם חֶרֶב
 וְהִיָּתָה אֲרָצְכֶם שְׁמָמָה וְעָרֵיכֶם יִהְיוּ חֲרָבָה
 אֲזִ תִּרְצֶה הָאֲרָץ אֶת שְׁבַתְתִּיהָ כֹּל יְמֵי הַשָּׁמָה
 וְאַתֶּם בְּאֲרָץ אֵיבֵיכֶם אֲזִ תִּשְׁבַּת הָאֲרָז וְהִרְצַת
 אֶת שְׁבַתְתִּיהָ כֹּל יְמֵי הַשָּׁמָה תִּשְׁבַּת אֶת אֲשֶׁר לֹא
 שְׁבַתָּה בְּשַׁבַּתֵיכֶם בְּשַׁבַּתְכֶם עָלַיִה וְהִנְשַׁאֲרִים
 בְּכֶם וְהִבֵּאתִי מִרְדָּ בְלִבְכֶם בְּאֲרָצַת אֵיבֵיכֶם
 וּרְדָף אֶתְכֶם קוֹל עֲלֶה נְדָף וְנָסוּ מִגִּסְת־חֶרֶב
 וּנְפְלוּ וְאִין רִדָּה וְכִשְׁלוּ אִישׁ בְּאִזְיוֹ כַּמִּנְפֵי חֶרֶב
 וּרְדָף אִין וְלֹא תִהְיֶה לְכֶם תְּקוּמָה לִפְנֵי אֵיבֵיכֶם
 וְאַחֲרֵי בָּגִים וְאִכַּלְתֶּם אֶתְכֶם אֲרָץ אֵיבֵיכֶם
 וְהִנְשַׁאֲרִים בְּכֶם יִמְקוּ בְּעוֹנֵם בְּאֲרָצַת אֵיבֵיכֶם
 וְאִף בְּעוֹנֵת אֲבֹתֶם אֶתֶם יִמְקוּ וְהִתְרוּ אֶת עוֹנֵם
 וְאִדָּה עִין אֲבֹתֶם בְּמוֹעֵלֶם אֲשֶׁר מוֹעֵלוּ בִי
 וְאִף אֲשֶׁר הִלְכוּ עִמִּי בְקָרִי אִף אֲנִי אֲרָץ
 עִבּוֹם בְּקָרִי וְהִבֵּאתִי אֶתְכֶם בְּאֲרָץ אֵיבֵיכֶם
 אוֹ אֲזִ יִכְנַע לְבַבֶּם הָעֲרֵבִי וְאֲזִ יִרְצוּ אֶת עוֹנֵם
 וְזָכַרְתִּי אֶת בְּרִיתִי יַעֲקֹב

ואף את־בריתי יצחק ואף את־בריתי אברהם
 אזכר והארץ אזכר: 43 והארץ תעזב מהם ותרוץ
 את־שבת־תיה בהשמה מהם והם ירצו את־
 עונם יעו ויבלעו במשפטי מאסו ואת־חקתי
 געלה נפשם: 44 ואף גם־זאת בהיותם בארץ
 איביהם לא־מאסתי ולא־געלתי לכלתם
 להפר בריתי אתם כי אני יהוה אלהיהם:
 45 וזכרתי להם ברית ראשנים אשר הוצאתי־
 אתם מארץ מצרים לעיני הגוים להיות להם
 לאלהים אני יהוה: 46 אלה החקים והמשפטים
 והתורת אשר נתן יהוה בינו ובין בני ישראל
 בְּהַר סִינַי בְּיַד מֹשֶׁה:

27:1 וידבר יהוה אל־משה לאמר: 2 דבר אל־בני
 ישראל ואמרת אליהם איש כי יפלא גדר
 בערפך נפשת ליהוה: 3 והיה ערפך הזכר מבין
 עשרים שנה ועד בן־ששים שנה והיה ערפך
 חמשים שקל בסף בשקל הקדש: 4 ואם־
 נקבה הוא והיה ערפך שלשים שקל: 5 ואם־
 מבין־חמש שנים ועד בן־עשרים שנה והיה
 ערפך הזכר עשרים שקלים ולנקבה עשרת
 שקלים: 6 ואם מבין־חדש ועד בן־חמש שנים
 והיה ערפך הזכר חמשה שקלים בסף ולנקבה
 ערפך שלשת שקלים בסף: 7 ואם מבין־ששים
 שנה ומעלה אם־זכר והיה ערפך חמשה
 עשר שקל ולנקבה עשרה שקלים: 8 ואם־
 גמד הוא מערפך והעמידו לפני הפהו
 והעריך אתו הפהו על־פי אשר תשיג נד
 הנדר יעריכנו הפהו:

9 ואם־

בהמה אשר יקריבו מנחה קרבן ליהוה כל
 אשר יתן מנחו ליהוה יהיה־קדש: 10 לא יחליפנו
 ולא־ימיר אתו טוב ברע או־רע בטוב ואם־
 המר ימיר בהמה בבהמה והיה־הוא ותמורתו
 יהיה־קדש: 11 ואם כל־בהמה טמאה אשר לא־
 יקריבו מנחה קרבן ליהוה והעמיד את־
 הבהמה לפני הפהו: 12 והעריך אתה
 בין טוב ובין רע בערפך הפהו פו יהיה: 13 ואם־
 גאל יגאלנה ונסף חמישתו על־ערפך: 14 ואיש כי־
 יקדש את־ביתו קדש ליהוה והעריך הפהו
 בין טוב ובין רע פאשר יעריך אתו הפהו
 פו יקום: 15 ואם־המקדש יגאל את־ביתו
 ונסף חמישית בסף־ערפך עליו והיה לו:
 16 ואם משדה אחרתו יקדש איש ליהוה

ואף את בריתי יצחק ואף את בריתי אברהם
 אזכר והארץ אזכר והארץ תעזב מהם ותרוץ
 את שבת־תיה בהשמה מהם והם ירצו את
 עונם יעו וביעו במשפטי מאסו ואת חקתי
 געלה נפשם ואף גם זאת בהיותם בארץ
 איביהם לא מאסתי ולא געלתי לכלתם
 להפר בריתי אתם כי אני יהוה אלהיהם
 וזכרתי להם ברית ראשנים אשר הוצאתי
 אתם מארץ מצרים לעיני הגוים להיות להם
 לאלהים אני יהוה אלה החקים והמשפטים
 והתורת אשר נתן יהוה בינו ובין בני ישראל
 בְּהַר סִינַי בְּיַד מֹשֶׁה

וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל בני
 ישראל ואמרת אליהם איש כי יפלא גדר
 בערפך נפשת ליהוה והיה ערפך הזכר מבין
 עשרים שנה ועד בן ששים שנה והיה ערפך
 חמשים שקל בסף בשקל הקדש ואם
 נקבה הוא והיה ערפך שלשים שקל ואם
 מבין חמש שנים ועד בן עשרים שנה והיה
 ערפך הזכר עשרים שקלים ולנקבה עשרת
 שקלים ואם מבין חדש ועד בן חמש שנים
 והיה ערפך הזכר חמשה שקלים בסף ולנקבה
 ערפך שלשת שקלים בסף ואם מבין ששים
 שנה ומעלה אם זכר והיה ערפך חמשה
 עשר שקל ולנקבה עשרה שקלים ואם
 בוך הוא מערפך והעמידו לפני הכהן
 והעריך אתו הכהן על פי אשר תשיג נד
 הנדר יעריכנו הכהן ואם
 בהמה אשר יקריבו מנחה קרבן ליהוה כל
 אשר יתן מנחו ליהוה יהיה קדש לא יחליפנו
 ולא ימיר אתו טוב ברע או רע בטוב ואם
 המר ימיר בהמה בבהמה והיה הוא ותמורתו
 יהיה קדש ואם כל בהמה טמאה אשר לא
 יקריבו מנחה קרבן ליהוה והעמיד את
 הבהמה לפני הכהן והעריך הכהן אתה
 בין טוב ובין רע בערפך הכהן פו יהיה ואם
 גאל יגאלנה ונסף חמישתו על ערפך ואיש כי
 יקדש את ביתו קדש ליהוה והעריך הכהן
 בין טוב ובין רע באשר יעריך אתו הכהן
 פו יקום ואם המקדש יגאל את ביתו
 ונסף חמישית בסף ערפך עליו והיה לו
 ואם משדה אחרתו יקדש איש ליהוה

והיה ערכך לפני זרעו זרע זרע חמור שערים
 בחמישים שקל כסף אם מושנת היבל יקדיש
 עדהו בערכך יקום ואם אחר היבל יקדיש
 עדהו וחשב-לו הפהו את-הכסף על-פי
 השנים הנותרת עד שנת היבל ונגרע מערכך:
 19 ואם-גאל יגאל את-השדה המקדיש אתו
 ויסף חמשית כסף-ערכך עליו וקם לו: 20 ואם-
 לא יגאל את-השדה ואם-מכר את-השדה
 לאיש אחר לא יגאל עוד: 21 והיה השדה בצאתו
 ביבל קדש ליהוה כשדה החרם לפהו
 תהיה אחזתו: 22 ואם את-שדה מקנתו אשר
 לא משדה אחזתו יקדיש ליהוה: 23 וחשב-לו
 הפהו את מכסת הערכך עד שנת היבל ונתן
 את-הערכך ביום ההוא קדש ליהוה: 24 בשנת
 היבל ישוב השדה לאשר קנהו מאתו לאשר-
 לו אחזת הארץ: 25 וכל-ערכך יהיה בשקל
 הקדש עשרים גרה יהיה השקל: 26 אד-בכור
 אשר-יבכר ליהוה בבמה לא יקדיש איש
 אתו אם-שור אם-שה ליהוה הוא: 27 ואם בבמה
 הטמאה ופדה בערכך ויסף חמשיתו עליו
 ואם לא יגאל ונמכר בערכך אך כל חרם
 אשר יזרם איש ליהוה מכל אשר לו מאדם
 ובהמה ומשדה אחזתו לא ימכר ולא יגאל
 כל חרם קדש קדשים הוא ליהוה כל חרם
 אשר יזרם מן האדם לא יפדה מות יבדת
 וכל מעשר הארץ בזרע הארץ מנפרי העץ
 ליהוה הוא קדש ליהוה ואם גאל יגאל איש
 מומעשרו חמשיתו יסף עליו וכל מעשר בקר
 וצאן כל אשר יעבר תחת השבט העשירי
 יהיה קדש ליהוה לא יבקר בין טוב לרע ולא
 ימירנו ואם המר ימירנו והיה הוא ותמורתו
 יהיה קדש לא יגאל אלה המצות אשר צוה
 יהוה את משה אל בני ישראל בהר סיני:

והיה ערכך לפני זרעו זרע זרע חמור שערים
 בחמישים שקל כסף אם מושנת היבל יקדיש
 עדהו בערכך יקום ואם אחר היבל יקדיש
 עדהו וחשב-לו הפהו את-הכסף על-פי
 השנים הנותרת עד שנת היבל ונגרע מערכך
 ואם גאל יגאל את השדה המקדיש אתו
 ויסף חמשית כסף ערכך עליו וקם לו ואם
 לא יגאל את השדה ואם מכר את השדה
 לאיש אחר לא יגאל עוד והיה השדה בצאתו
 ביבל קדש ליהוה כשדה החרם ככדהו
 תהיה אחזתו ואם את שדה מקנתו אשר
 לא משדה אחזתו יקדיש ליהוה וחשב-לו
 הכהן את מכסת הערכך עד שנת היבל ונתן
 את הערכך ביום ההוא קדש ליהוה בשנת
 היבל ישוב השדה לאשר קנהו מאתו לאשר
 לו אחזת הארץ וכל ערכך יהיה בשקל
 הקדש עשרים גרה יהיה השקל אך בכור
 אשר יבכר ליהוה בבמה לא יקדיש איש
 אתו אם שור אם שיה ליהוה הוא ואם בבמה
 הטמאה ופדה בערכך ויסף חמשיתו עליו
 ואם לא יגאל ונמכר בערכך אך כל חרם
 אשר יזרם איש ליהוה מכל אשר לו מאדם
 ובהמה ומשדה אחזתו לא ימכר ולא יגאל
 כל חרם קדש קדשים הוא ליהוה כל חרם
 אשר יזרם מן האדם לא יפדה מות יבדת
 וכל מעשר הארץ בזרע הארץ מנפרי העץ
 ליהוה הוא קדש ליהוה ואם גאל יגאל איש
 מומעשרו חמשיתו יסף עליו וכל מעשר בקר
 וצאן כל אשר יעבר תחת השבט העשירי
 יהיה קדש ליהוה לא יבקר בין טוב לרע ולא
 ימירנו ואם המר ימירנו והיה הוא ותמורתו
 יהיה קדש לא יגאל אלה המצות אשר צוה
 יהוה את משה אל בני ישראל בהר סיני

וידבר יהוה אל משה במדבר סיני באהל מועד
 באחד לחדש השני בשנה השנית לצאתם
 מארץ מצרים לאמור שאו את ראש כל עדת
 בני ישראל כמושפחתם לבית אבתם במוספר
 שמות כל זכר כגכאכתם מובן עשרים שנה